

Unes altres indicacions d'aquest PTG que hauran de tenir en compte els PTS a l'hora de formular-se són les **imatges-objectiu demogràfiques finals, i les d'habitatge dels futurs PTP**, previstes per àmbits funcionals territorials o per sistemes de proposta.

- Complementant tot això, les dotacions dels PTS en els diferents àmbits territorials hauran de tenir en compte la funció assignada als diferents àmbits territorials del país, concretada amb les denominacions dels sistemes de proposta. És per això que caldrà potenciar els sistemes que tenen per funció portar a terme el reequilibri territorial i el reequilibri de sistemes congestionats.

La Llei 23/1983, de política territorial, estableix que els PTS han de contenir una estimació de les necessitats territorialitzades del sector corresponent. Aquest PTG determina una sèrie de **factors que cal considerar a l'hora de fer el càlcul d'aquestes necessitats en un PTS d'equipaments** i en d'altres tipus de plans. Aquests aspectes poden ser de dos tipus:

- Demogràfics
- Geogràfics i territorials

Els demogràfics són:

- La població flotant, que engloba els usuaris de la segona residència i els turistes i que durant el període estival i els caps de setmana és present en àmplies zones del país.
- L'evolució demogràfica, tant la que es portaria a terme per pròpia inèrcia poblacional com la que es planteja en el PTG, que incorpora la voluntat reequilibradora.
- El potencial de creixement.
- L'índex d'envelliment.

Els geogràfics i territorials són:

- L'aïllament territorial, que vindrà donat per l'accessibilitat que tinguin els diferents nuclis o zones de què es tracti.

- La climatologia amb els seus diferents components, temperatura, pluja, vent, com a condicionants de determinats tipus d'equipaments, sobretot els que van lligats a l'aire lliure.

Les determinacions que contindran aquests PTS, independentment de les que estableix la Llei 23/83, de política territorial, seran:

a) La classificació i jerarquitització dels tipus de centres o instal·lacions de cada sector.

b) Els objectius de cobertura territorial en la relació tipus de centre/àmbit territorial.

c) La fixació de les reserves de sòl al planejament general.

d) La definició de les tipologies dels centres o instal·lacions de cada sector.

e) Les normes per a la concreció de les actuacions.

La classificació i la jerarquitització dels tipus de centres o instal·lacions de cada sector s'inclouen entre les determinacions que aquest Pla estableix que han de contenir els PTS, a més de les que fixa la Llei de política territorial. En aquest apartat caldrà definir:

- Els tipus de centres o instal·lacions propis del sector.

- Les relacions i/o les jerarquies funcionals que s'estableixen entre els centres o instal·lacions.

- Els potencials de servei dels centres i els llindars poblacionals òptims per al seu funcionament.

Una altra determinació que cal establir és la que fa referència a la cobertura territorial de cada tipus d'equipament, amb les definicions i criteris següents:

- Definició de les relacions que hi ha entre els diferents tipus de centres dels diferents sectors amb els àmbits territorials considerats: municipi, àrea bàsica territorial o comarca, i entre els tipus de centres més complexos amb els àmbits funcionals territorials, assignant generalment un tipus determinat de centre a un determinat àmbit territorial.

Estàndards provisionals mínims dels diferents tipus d'equipaments orientatius per al planejament general

Metres quadrats edificables/habitant

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Sanitari (assistència primària)	0,30	0,20	0,20	0,10	0,10	PGM
Cultural	0,40	0,40	0,30	0,30	0,25	PGM
Assistencial	—	0,10	0,10	0,10	0,10	PGM
Administratiu	0,50	0,45	0,40	0,35	0,30	PGM

Metres quadrats de sòl/habitant

Ensenyament	4,00	4,00	4,00	3,00	3,00	PGM
Sanitari (assistència hospitalària)	—	—	0,50	0,40	0,40	PGM
Esportiu	(*)	(*)	(*)	(*)	(*)	PGM
Abastament	0,40	0,30	0,20	0,20	0,15	PGM
Serveis tècnics	0,50	0,40	0,30	0,30	0,20	PGM

(1) Fins a 1.000 habitants

(2) De 1.000 a 5.000 habitants

(3) De 5.000 a 25.000 habitants

(4) De 25.000 a 100.000 habitants

(5) De 100.000 a 500.000 habitants

(6) Més de 500.000 habitants

(*) Lligat a ensenyament

Si a un municipi que pertany a un segment de població més alt li corresponen menys metres quadrats d'estàndards que el màxim d'un segment més baix, els seus metres quadrats d'estàndards han d'ésser, com a mínim, els d'aquell.

Aquests estàndards tenen caràcter de provisionals i són orientatius per al planejament general fins a la realització dels diferents plans territorials sectorials; vénen donats en metres quadrats edificables per habitant o en metres quadrats de sòl per habitant. Les reserves de sòl hauran de tenir en compte l'edificabilitat dels sòls on s'ubiquin, com també la possibilitat de juxtaposar-se amb la residència i, així mateix, les característiques de cada tipus d'equipament.

Objectius mínims de cobertura territorial dels diferents tipus d'equipament

	Municipi	Àrea bàsica territorial (ABT)	Comarca	Àmbit funcional territorial (AFT)	Nacional
Ensenyament	Centre zona 3.12		Centre zona 3.18 Centre FP	Dependències universitàries	Universitat
Sanitat	Consultori local	Centre d'assistència primària (CAP)	Hospital general bàsic	Hospital general de referència	Hospital d'alta complexitat
Esportiu	Pista poliesportiva Sala escolar	Pavelló cobert Camp gran Piscina esportiva a l'aire lliure Pistes tennis	Piscina coberta Pista atletisme	Instal·lacions singulars complexes	Instal·lacions d'alta complexitat i alta competició
Cultural	Centre cultural i social	Sala d'exposicions Centre d'assemblees	Museus comarcals Teatre Recintes fires Biblioteca Arxius	Palau de congressos i exposicions Auditori Centres de normalització lingüística	Recintes fires internacionals Grans infraestructures culturals
Assistencial		Llar residència per a gent gran Centres de dia i casals	Llar residència i centres d'atenció per a disminuïts	Centres i equips d'orientació i valoració per a disminuïts Centres amb equip d'atenció a l'infància i l'adolescència	

Aquest quadre estableix els tipus d'equipaments recomanats que corresponen als diferents àmbits territorials de referència, sempre que la seva existència sigui possible en funció de la seva població.

La relació tipus d'equipament/àmbit territorial és bàsica per a aconseguir distribuir adequadament les dotacions en equipaments pel territori. Això es fa establint uns llindars per cada tipus d'equipament (que són els àmbits territorials) que, tot i afavorir els àmbits amb menys població, signifiquen una racionalització en l'aportació de recursos.

- Els tipus de centres o instal·lacions més complexos o especialitzats defineixen àmbits territorials o poblacionals més amplis, que n'engloben de menors que alhora poden ser els apropiats per a tipus d'equipaments menys complexos o menys especialitzats.

- La flexibilitat de les tipologies dels centres i instal·lacions serà determinant a l'hora d'adaptar el tipus a l'àmbit territorial, de manera que s'ajusti el potencial de servei del centre o instal·lació amb el llindar poblacional existent i/o amb el que sigui previsible en l'àmbit territorial en qüestió.

- Caldrà establir per cada tipus de centre el llindar poblacional òptim per al seu funcionament i el seu llindar territorial en funció dels àmbits territorials establerts. El llindar territorial es considera l'àmbit més ampli on s'ha d'assegurar l'existència d'un tipus de centre determinat.

- Amb caràcter provisional, fins a la redacció dels PTS corresponents, s'estableixen els objectius de cobertura territorial, definint els centres o instal·lacions mínims en relació als àmbits territorials de referència.

Una altra determinació que s'estableix que han de contenir els PTS d'equipaments és **la definició, en el sector corresponent, del tipus, nombre i dimensions indicatives mínimes de les reserves de sòl** que hauran de dur a terme els plans territorials parcials i els plans urbanístics, en els àmbits territorials que abastin.

La proposta d'aquestes reserves es farà, en el cas dels PTP, per a cada un dels sistemes de proposta que aquest englobi. Les reserves constituïran un dels elements que definiran l'estructura general del sistema de proposta, i correspondran als equipaments de tipus comarcal i supracomarcal.

En el cas dels plans urbanístics, i perquè puguin portar a terme la localització de les reserves de sòl, els PTS d'equipaments definiran el nombre, m² de sòl necessari i dimensions indicatives de les àrees per al màxim nombre de tipus d'equipament. En aquest cas, les reserves de sòl s'inclouran en l'estructura general i orgànica del territori com a sistema general d'equipaments.

- Els PTS poden determinar també la necessitat de redacció de plans especials per a localitzar les reserves de sòl en municipis de més de 25.000 habitants.

- Amb caràcter provisional fins a la redacció dels PTS corresponents, aquest PTG estableix els estàndards mínims que ha d'aplicar el planejament general.

Respecte a la **tipologia dels centres o instal·lacions de cada sector**, el PTS d'equipaments ha de determinar, per cada tipus de centre:

- a) El programa funcional de l'edifici.
- b) Les superfícies.
- c) Les normes de construcció específiques.

- Es recomana que les tipologies tinguin la flexibilitat màxima per a permetre'n l'adaptació a àmbits territorials i poblacionals heterogenis.

Finalment, els PTS han d'**establir una sèrie de normes**, tals com:

- Establir el mode i els mecanismes de finançament de les actuacions, en el context de l'estudi econòmic i financer que els PTS, d'acord amb la Llei 23/83, de política territorial, han de contenir.
- Establir les formes de col·laboració entre les diferents administracions per cada centre o instal·lació concreta, respecte al seu seguiment, control i manteniment.
- Redactar un model dels convenis que puguin establir-se entre les diferents administracions per tal de regular l'ús dels centres o instal·lacions.
- Formular recomanacions amb finalitat d'optimitzar el rendiment del funcionament dels centres i de les instal·lacions, bé siguin destinades a millorar-ne la gestió o tinguin d'altres finalitats.

5.2. Les propostes per a la protecció mediambiental

L'existència d'un entorn mediambiental de qualitat és un requisit indispensable per a gaudir d'una bona qualitat de vida.

El desenvolupament descontrolat de períodes recents de la nostra història ha generat no poques situacions que han representat una minva de la qualitat ambiental; situacions que han arribat a l'extrem en les zones qualificades de congestionades.

En general, el medi urbà de nuclis d'una certa entitat pateix problemes creats per la densificació i l'oblit de les relacions persona-entorn en les formulacions espacials de les ciutats. L'esforç del planejament actual està lligat a redreçar aquesta situació i restablir l'equilibri entre activitat humana i medi ambient.

L'objectiu és de fer compatibles el desenvolupament econòmic amb la protecció del medi natural; són dos aspectes que, lluny de contraposar-se, s'han de complementar i potenciar.

El medi ambient, en una societat com la nostra que té -en general- les seves necessitats bàsiques resoltes, ha esdevingut una preocupació generalitzada i principal.

La demanda cada vegada major de natura i el fet que l'activitat humana es desenvolupi ja, en bona part, dintre del «medi natural» fa que calgui protegir i regular l'ús que se'n fa.

El medi ambient esdevé cada vegada més valorat, tant pel seu caràcter de marc biològic i visual com per constituir un espai de lleure de la població. Justament aquests són els aspectes que cal fer compatibles, tenint en compte també el de l'explotació de recursos a què se'l sotmet, aspecte del qual depenen encara un bon nombre de famílies en el nostre país.

Objectiu

L'objectiu bàsic d'aquest PTG respecte al medi ambient és el de portar a terme la protecció i preservació del medi físic natural, juntament amb la seva posada en valor, tot fent-lo compatible amb el desenvolupament econòmic.

Proposta

Aquest PTG, per articular aquest objectiu, estableix i formula els passos següents:

- La definició dels espais objecte de protecció i en funció de què ho són.
- La manera com s'ha de fer la delimitació d'aquests espais.
- Les directrius globals per a la seva protecció.
- Les directrius específiques segons els tipus diferents d'espais objecte de protecció.
- Les mesures globals de protecció.

En termes generals es considera que són espais objecte de protecció aquells espais del medi físic natural que cal conservar, protegir i posar en valor per les seves característiques pròpies i/o segons determinades funcions específiques que cal desenvolupar, valorades segons criteris lligats amb l'ordenació territorial.

Les funcions per les quals aquest PTG estima que un espai ha de ser objecte de protecció són:

- Pels seus valors intrínsecs: Paisatgístics, ambientals, edafològics d'equilibri ecològic i d'interès científic i educatiu.
- Per el seu valor agrícola o forestal.
- Per la seva capacitat reequilibradora en la relació home/natura i la seva utilització com espais de lleure.
- Pels valors culturals que hi són continguts.
- Per criteris de legislacions sectorials.

Aquest PTG estableix la classificació següent dels espais que són **objecte de protecció segons els seus valors intrínsecs**:

- Espais naturals de protecció especial.
- Altres espais del Pla d'espais d'interès natural (PEIN).
- Espais de lligam o relació entre els espais del PEIN.

Els espais naturals de protecció especial són aquells espais ja protegits per decrets específics o per plans especials de protecció i que són inclosos al PEIN. La seva declaració legal incorpora la seva delimitació.

La titularitat d'aquests espais correspon a la Generalitat de Catalunya.

La seva gestió pot delegar-se en els ens locals que en tinguin legalment atribuïda la competència, d'acord amb la legislació reguladora del règim local.

Els espais del Pla d'espais d'interès natural (PEIN) són aquells que hi queden integrats. El PEIN té caràcter de pla territorial sectorial.

En el propi PEIN es defineix la delimitació indicativa dels espais i s'estableix el seu règim de protecció.

Els espais han estat seleccionats amb el criteri bàsic de recollir les mostres més significatives de l'extraordinària varietat ecològica i paisatgística del territori català

Els espais de lligam o relació entre els espais del PEIN són aquells espais de connexió que els structuren en una xarxa contínua i els incorporen en un sistema territorial més ampli.

Els espais que són **objecte de protecció en funció del seu valor agrícola o forestal** (que pot ser un valor bàsic o complementari) són:

- Els sòls d'especial interès agrícola.

- Els sòls d'especial interès forestal.

Tenen la consideració de sòls d'especial interès agrícola els sòls ocupats per conreus o prats de regadiu, els sòls que en un futur es preveu que tindran aquesta condició i els sòls ocupats per conreus de productes amb denominació de qualitat o denominació d'origen.

L'objectiu de la seva protecció és la conservació, ampliació i/o manteniment de les superfícies ocupades per aquests sòls, per la seva productivitat i per la riquesa que generen, pel valor ecològic que la seva protecció suposa i per donar continuïtat a la trama de sòls no urbanitzables.

També perquè l'agricultura és un sector estratègic, en tant que proveïdor d'aliments, i pel seu caràcter estructurador del territori que ocupa.

Tenen la consideració de sòls d'especial interès forestal, d'acord amb la Llei forestal de Catalunya:

- Els terrenys forestals situats a la capçalera de les xarxes hidrogràfiques i amb masses forestals arbrades.

- Els terrenys forestals situats a les ribes de rius, rieres i torrents.
- Els terrenys forestals pròxims a poblacions, la funció dels quals respon a criteris d'esbarjo i de protecció del paisatge.

L'objectiu de la seva inclusió en els espais objecte de protecció és la de conservar, ampliar i/o mantenir la superfície forestal existent, per la seva productivitat, pel valor ecològic i el valor paisatgístic d'aquests terrenys, com també pel seu ús com a espais d'esbarjo i lleure.

Atès que la normativa del PEIN no és incompatible sinó que tendeix a potenciar la producció agrària i forestal tradicional, en els espais objecte de protecció pels seus valors agrícoles i forestals no s'inclouen àrees d'espais ja integrats en aquell.

Els espais que són **objecte de protecció en funció de la seva capacitat equilibradora** són:

- Els espais o paratges d'interès estratègic per al reequilibri urbà.
- Els elements morfològics identificatius del territori.

Es consideren espais o paratges d'interès estratègic per al reequilibri urbà els espais lliures d'edificació propers a les estructures urbanes, amb vocació d'integrar-s'hi com a espais verds d'esbajo i lleure de la població.

L'objectiu de la seva inclusió en els espais objecte de protecció és, per una banda, la limitació que comportan del fet urbà en zones congestionades i amb una forta ocupació urbana i, per l'altra, la seva utilització com a parcs urbans perifèrics per a activitats d'esbarjo i lleure, d'utilització immediata per part de la població, tot i que cal regular el seu ús.

Es consideren **elements morfològics identificatius del territori** els espais, normalment de dimensions reduïdes, que tenen una especial rellevància i significació en l'àmbit territorial local o comarcal.

L'objectiu de la seva inclusió en els espais objecte de protecció és preservar la seva singularitat com a espais d'interès local i el seu valor paisatgístic i ambiental en el territori on s'ubiquen.

Els espais que aquest PTG considera **objecte de protecció en funció dels seus valors culturals** són els espais que contenen elements del patrimoni històrico-artístic de Catalunya.

L'objectiu de la seva inclusió en els espais objecte de protecció és la preservació del patrimoni de valor històric, científic i cultural en medi no urbà, a partir de preservar l'espai on aquest patrimoni s'assenta i el seu entorn, per tal de mantenir el seu context ambiental.

Finalment s'incorporen en els **espais objecte de protecció els espais definits per les legislacions sectorials**, que queden reservats en funció dels seus propis criteris, però que alhora compleixen funcions, ja esmentades als apartats anteriors, que són pròpies d'alguns dels espais objecte de protecció considerats en aquest PTG.

Els espais incorporats segons aquests criteris són:

- **Espais de la faixa litoral**, que tenen un elevat valor paisatgístic i poden ser de gran utilitat com espais públics destinats al lleure.
- **Espais de la xarxa hidrogràfica**, que en els trams no urbans poden actuar com a corredors biològics que lliguin i assegurin la continuïtat de la xarxa dels espais objecte de protecció.
- **Espais a l'entorn d'infraestructures**, que a més de funcions de protecció i manteniment n'acompleixen d'altres de caràcter visual, paisatgístic i ecològic, minimitzadores de l'impacte ambiental.

La delimitació dels espais.

Les determinacions que aquest PTG estableix per portar a terme la delimitació dels espais són les següents:

La delimitació dels terrenys ocupats per espais definits com a objecte de protecció es farà en tots i en cadascun dels nivells de planejament, després d'un estudi aprofundit del territori i de les seves característiques geomorfològiques i d'usos del sòl. Aquesta delimitació es recolzarà en la determinació de les zones útils i no útils del territori definides per les línies dels pendents del 20 i el 30% de l'àmbit objecte de planejament.

Les delimitacions realitzades pel planejament jeràrquicament superior seran precisades i concretades per la resta de planejament.

Les delimitacions obtingudes del apartats anteriors donaran origen a un plànol que fornirà l'apartat d'informació dels diferents planejaments i servirà de base per a elaborar els plànols de proposta globals, i en particular el d'espais objecte de protecció que cada planejament haurà de contenir.

El planejament territorial i urbanístic pot fer la delimitació de nous espais per incorporar-los als que ja són objecte de protecció: aquesta incorporació es fonamentaria en l'interès natural que l'espai tingui en el context de l'àmbit tractat pel planejament.

Les escales gràfiques i el caràcter indicatiu o normatiu de les delimitacions varien en funció de l'àmbit de planejament que té cada pla:

Caràcter indicatiu - 1/50.000 mínim:

Pla territorial parcial.

Pla territorial sectorial.

Caràcter normatiu 1/10.000 mínim:

Planejament general urbanístic.

Caràcter normatiu 1/5.000 mínim:

Pla especial de l'espai.

En el cas d'un PTP d'àmbit comarcal l'escala mínima recomanada és d'1/25.000 amb delimitacions de caràcter indicatiu.

Directrius

Les directrius globals de la protecció que segueixen a continuació són les que aquest PTG estableix per fer-la efectiva en els espais que es considera que cal protegir:

- Impulsar la redacció del planejament especial i/o sectorial específic i propi de cada espai. Planejament que ha de definir la normativa, gestió, infraestructures i equipaments i, així mateix, els programes específics de l'espai.

- Tendir cap a la seva desprivatització progressiva o establir compensacions als seus propietaris.

- Impulsar la redacció dels plans territorials sectorials agrícola i forestal per tal que delimitin els espais del seu interès, aquí definits, i alhora prenguin les mesures sectorials adients per a la seva protecció, preservació, explotació i/o millora, en funció dels seus objectius.

- Considerar els espais objecte de protecció com els subjectes del planejament: espais amb entitat i valors propis, i no com a retalls o sobrants dels sòls urbans i urbanitzables.

- Tractar aquests espais com un sistema territorial integrat d'espais naturals que ofereixen un continu natural i, d'aquesta manera, assegurar la continuïtat de la taca de sòl no urbanitzable per tot el territori.

- Els sòls objecte de protecció poden arribar a ocupar-se per permetre el desenvolupament dels nuclis urbans, amb la condició d'assegurar per a aquests sòls un aprofitament coherent amb el nucli i l'entorn.

- Mantenir els sòls classificats com a urbanitzables en el planejament general urbanístic vigent encara que poguessin incorporar-se a algun dels tipus d'espai objecte de protecció. Es pot procedir a la revisió del planejament general i a la reclassificació que es consideri oportuna. Per a poder efectuar aquesta revisió pot ser necessari, en determinats casos, abastar un àmbit plurimunicipal de planejament.

- Desenvolupar els **parcs comarcals** com a modalitat de protecció, la finalitat de la qual seria la preservació d'aquells espais d'interès local important que complissin una funció equilibradora en la relació habitatge/natura, de manera que ajudessin a millorar la qualitat de vida i la qualitat ambiental, i també perquè poguessin ésser utilitzats com a espais d'esbarjo i lleure de la població. Aquests espais tenen la vocació d'entrar a formar part dels sistemes generals de l'estructura global del territori en el nivell comarcal.

- Equipar els espais objecte de protecció en funció dels criteris pels quals hi han estat incorporats: assegurar la seva utilització i, per una altra banda, canalitzar-la i adreçar-la, evitant que s'estengui indiscriminadament, amb el risc de degradació de l'espai natural global que això comportaria. En tot cas, sempre és necessari garantir el seu manteniment.

Directrius específiques

Les directrius específiques que el Pla Territorial General estableix respecte a la protecció dels sòls d'especial interès agrícola són:

- Mantenir el seu caràcter de sòl no urbanitzable i el seu ús agrícola.
- Impulsar la formulació d'un pla territorial sectorial agrícola que defineixi els usos agrícoles que hi ha a Catalunya i, amb criteris de productivitat propis del sector, delimiti els sòls d'especial interès agrícola que cal protegir especialment. Aquest pla territorial sectorial també hauria de desenvolupar les polítiques estructurals agràries que permetin fer efectiva la protecció dels sòls, no com a mandat imperatiu, sinó amb la finalitat que les seves rendes productives siguin prou elevades perquè no perilli el seu ús agrícola.
- Fer compatibles protecció i producció agrícola.
- Fomentar, en les zones del territori amb més dependència del sector agrícola, la creació de nou sòl agrícola de qualitat.
- Canalitzar la demanda de nou sòl per a urbanitzar fora dels espais agrícoles de qualitat.
- En el cas que el planejament vigent classifiqui sòls agrícoles de qualitat com a sòls urbanitzables en una proporció important, es recomana efectuar la revisió del planejament, per dur a terme la reclassificació d'aquells sòls en sòl no urbanitzable.
- Reglamentar des de la legislació urbanística la ubicació en sòls agrícoles de construccions fixes o desmuntables. Mentrestant no s'aprova el reglament, serà el planejament general urbanístic el que n'establirà la regulació.

Les directrius específiques respecte a la protecció dels sòls d'especial interès forestal són:

- Impulsar la redacció del pla territorial sectorial corresponent, definit a la Llei 6/1988, forestal de Catalunya, com a Pla general de política forestal, amb totes les determinacions que cal que contingui, entre elles la de classificar els terrenys forestals i determinar-ne l'ús. Aquestes determinacions seran recollides pels plans territorials parcials.
- Procurar la classificació com a sòl no urbanitzable dels terrenys d'especial interès forestal.
- Compensar la possible pèrdua de superfície arbrada a causa de l'expansió dels nuclis urbans o d'unes altres causes.

- Fer compatibles protecció i producció forestal.

Respecte a la protecció dels espais que contenen el patrimoni històric-artístic, les directrius són:

- Portar a terme la identificació i delimitació dels espais on s'assenta l'ampli patrimoni cultural del nostre país, bàsicament amb la redacció d'un pla territorial sectorial que alhora estableixi les bases per a posar en valor aquest patrimoni.
- El planejament general urbanístic ha de delimitar aquests espais: aquestes delimitacions inclouran un àmbit més ampli que l'estrictament ocupat per l'element del patrimoni cultural, amb la finalitat de preservar les característiques de l'entorn que el posa en context.

Respecte als espais reservats per les legislacions específiques, les directrius són:

- Procedir a la delimitació i/o atermenament de les zones de domini públic.
- Integrar-los en el sistema d'espais objecte de protecció.
- Procedir al seu equipament i tractament.
- Assegurar el seu manteniment.

Mesures globals per a tots els espais objecte de protecció

Aquest Pla territorial general estableix aplicar les mesures globals següents als espais objecte de protecció:

- En aquests espais, qualsevol nova activitat o instal·lació susceptible de provocar transformacions o lesions significatives al medi ambient, s'haurà de sotmetre prèviament al procediment d'avaluació d'impacte ambiental.
- Incorporar-los o mantenir-los sempre que es pugui en el règim de sòl no urbanitzable.
- S'hi aplicarà la Llei 12/1981, de restauració dels espais afectats per activitats extractives.

6. Els àmbits funcionals territorials. Estratègies i actuacions

6.1. Els àmbits funcionals territorials

De la mateixa manera que els sistemes urbans es caracteritzen, en general, per tenir un municipi capçalera i un seguit de municipis relacionats amb ell formant una primera unitat funcional, definim com a àmbits funcionals territorials (AFT) els que són formats per un sistema urbà central, que en polaritza les relacions, i uns sistemes urbans que s'hi relacionen amb un cert grau de dependència, de manera que el conjunt constitueix una unitat funcional definida i composta a partir de sistemes urbans de diferents comarques.

En alguns casos, no obstant, aquests àmbits funcionals territorials poden tenir més d'un sistema central. En el cas de l'AFT que anomenem de les Planes intermèdies, podríem determinar fins a tres sistemes urbans centrals: el de Manresa, al Bages; el d'Igualada-Vilanova del Camí-Santa Margarida de Montbui, a l'Anoia, i el de Vic + Manlleu + Torelló a Osona. Tot això potenciat per la feblesa de les relacions entre ells i per unes característiques físiques del territori, demogràfiques i socio-econòmiques relativament similars.

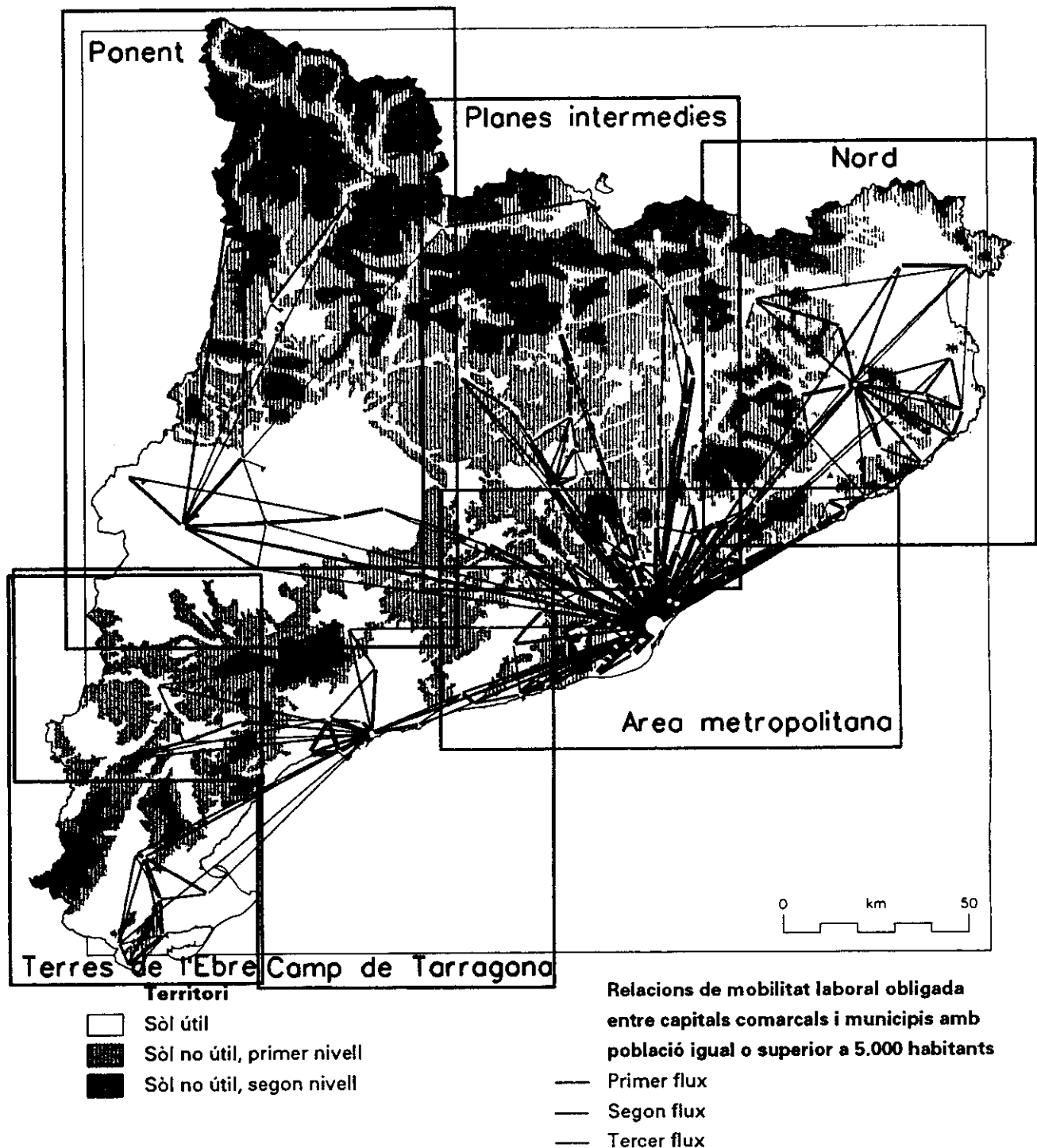
L'altre extrem seria el cas de l'AFT de Ponent, on el sistema urbà de Lleida centralitza d'una manera molt important les relacions respecte als altres sistemes urbans i es configura com a sistema urbà central indiscutible.

L'AFT Nord és mostra com el més equilibrat, ja que té el sistema urbà central de Girona-Cassà contrapesat per uns sistemes urbans mitjans de forta rellevància territorial, com és el cas de Figueres o Olot i, en menor grau, els de Banyoles i del litoral.

Les comarques tarragonines conformen dos àmbits funcionals territorials diferenciats i separats físicament: el Camp de Tarragona, on els sistemes urbans (Tarragona, Reus, Valls) tendeixen a agrupar-se en un únic sistema urbà, amb certes característiques metropolitanes, i les Terres de l'Ebre, on el sistema urbà amb més pes demogràfic -Tortosa- tendeix a complementar-se amb el d'Ampostà.

Finalment l'AFT de l'àrea metropolitana, que ja s'ha tractat a bastament, té un sistema urbà central molt ampli -el barceloní- i uns sistemes urbans basats en

Els àmbits funcionals territorials

Els àmbits funcionals territorials (AFT) constitueixen un nivell territorial definit a partir dels sistemes urbans existents i de les relacions i funcionalitats que s'estableixen entre ells i que abasten un àmbit funcional territorial supracomarcal.

les ciutats intermèdies que s'hi relacionen intensament però que alhora el contrapesen. Es el cas de Mataró, Granollers, Sabadell, Terrassa, Martorell o Vilanova i la Geltrú.

Cal afegir que l'àmbit funcional de l'Àrea metropolitana centralitzaria el nivell següent de relació i de funcionalitat entre àmbits funcionals territorials, que permet parlar de Catalunya com una unitat funcional.

6.2. Àmbit funcional territorial Central (àrea metropolitana). Estratègies i actuacions.

Els sistemes de proposta d'aquest àmbit territorial estan integrats pels sistemes urbans següents:

Sistemes de proposta

- Un sistema congestionat format per una part del sistema urbà de Barcelona capital (el continu edificat)
- Tres sistemes en previsió de congestionar-se formats pels sistemes urbans següents:
 - a) Una part del sistema de Barcelona en la comarca del Baix Llobregat.
 - b) Una part del sistema de Barcelona en la comarca del Maresme.
 - c) Sabadell + Terrassa + part del sistema de Barcelona en les dues comarques del Vallès
- Quatre sistemes de reequilibri del sistema congestionat (existents) basats en els sistemes urbans de:
 - a) Mataró-Argentona.
 - b) Granollers + Sant Celoni + les polaritats de Cardedeu i Llinars.
 - c) Vilanova i la Geltrú + la polaritat de Sitges
 - d) Martorell + Olesa-Esparreguera
- Dos sistemes de reequilibri del sistema congestionat (de nova creació) basats en els sistemes urbans de:
 - a) Hostalric + Breda + Malgrat + les polaritats de Tordera i Blanes
 - b) El Vendrell + l'Arboç
- Un sistema de reequilibri territorial de nivell 2 basat en el sistema urbà de:
 - a) Vilafranca del Penedès + la polaritat de Sant Sadurní d'Anoia.

- Un sistema de reequilibri de nivell 4 basat en el sistema urbà de :
 - a) Sant Pere de Riudebitlles, Sant Quinti de Mediona i Torrelavit.
- Dos sistemes costaners basats en el sistema urbà de:
 - a) Pineda de Mar, Calella + les polaritats d'Arenys de Mar i de Munt, Canet, Sant Pol.
 - b) Polaritats de Calafell-Cunit.

Estratègies globals per a l'àmbit funcional territorial

- Aplicar polítiques de desenvolupament qualitatiu vers el sistema congestionat, on es localitza el centre d'atracció principal i el lloc central de l'Àrea metropolitana.

Portar a terme actuacions de reforma interior i reurbanització que, sense augmentar l'edificabilitat global del sistema de proposta, permetin anar cap a una reducció de la densitat d'habitatges, la qual cosa ha de permetre, al seu torn, mitjançant la creació de més espais lliures públics, el millorament de la qualitat de vida i el desenvolupament d'activitats lúdiques i de lleure pròpies de l'habitant urbà del sistema.

Localitzar i promocionar àrees de nova centralitat dintre del propi àmbit funcional, amb la voluntat que siguin capaces de descongestionar el lloc central i n'esdevinguin possibilitats alternatives.

Potenciar la imatge representativa que el sistema exerceix amb actuacions destinades al millorament de l'aspecte global formal de l'entorn ambiental.

- Potenciar el desenvolupament qualitatiu dels sistemes en vies de congestió preservant els espais encara lliures d'edificació i no classificats com a sòls de nou creixement i destinant-los preferentment a espais de lleure de la població, aprofitant el seu elevat valor paisatgístic i ecològic, que ha de contribuir a l'equilibri de la relació home-natura.

Realitzar el procés de planejament i d'urbanització dels sòls de nou desenvolupament urbà per tal d'evitar-hi colls d'ampolla propiciats per la saturació del sistema congestionat.

Localitzar en aquestes noves àrees serveis i equipaments de nivell nacional, atès que es tracta de territoris dotats d'una bona accessibilitat i perquè cal

AFT Central (Àrea metropolitana)

Polaritats i sistemes urbans

- Territori**
- ☐ Sòl útil
 - ☒ Sòl no útil, primer nivell
 - ☒ Sòl no útil, segon nivell
- Fluxos de mobilitat laboral obligada iguals o superiors a 25 viatges/dia**
- Primer flux
 - Segon flux

AFT Central (Àrea metropolitana)

Els sistemes urbans i els sistemes de proposta

 Sistema urbà existent

Sistemes de proposta

 1. Congestionat

 2. En vies de congestió

3. De reequilibri de sistema congestionat

 3a. Existent

 3b. De nova creació

4. De reequilibri territorial

 4a. Nivell 1

 4b. Nivell 2

 4c. Nivell 3

 4d. Nivell 4

5. De recolzament de sistema de reequilibri territorial

 5a. Nivell 1

 5b. Nivell 2

 6. Costaner

 7. De recolzament de sistema costaner

AFT Central (Àrea metropolitana)

Propostes del PTG

- Territori**
- Sòl útil
 - Sòl no útil, primer nivell
 - Sòl no útil, segon nivell
- Xarxa viària**
- Bàsica estructurant
 - Bàsica
 - Xarxa ferroviària
 - Alta velocitat
 - Convencional

reforçar la seva centralitat com a alternativa del lloc central, a part del fet que, per elles mateixes, ja tenen un volum de població important que assegura la utilització d'aquests serveis i equipaments.

- Potenciar el desenvolupament quantitatiu i qualitatiu dels quatre sistemes de reequilibri del sistema congestionat amb actuacions residencials, industrials i terciàries, que permetin un desenvolupament equilibrat propi dels quatre sistemes i, alhora, del mateix sistema central -saturat- de l'àmbit. Aquestes actuacions han de permetre que les polaritats d'aquests sistemes actuïn de llocs centrals alternatius.

- Aquests sistemes de reequilibri es recolzen sobre polaritats ja existents en el territori, com són les anomenades ciutats intermèdies (Mataró, Vilanova i la Geltrú, Granollers, Sant Celoni i Martorell) i que ja actuen com a centres dels seus propis sistemes urbans i àrees d'influència. Cal que aquestes polaritats i els seus sistemes tinguin capacitat per a assumir, no tan sols el seu propi desenvolupament endogen, sinó també el vessament que prové del sistema central barceloní, ja saturat. I cal que això es faci no tan sols des del punt de vista demogràfic, mitjançant actuacions residencials, sinó també amb actuacions que fomentin les activitats econòmiques i socials per tal d'evitar la dependència excessiva del lloc central, produïda per la centralització dels llocs de treball, dels serveis i dels equipaments, i ajudar, per contra, a descongestionar-lo. Cal també que aquestes ciutats intermèdies vegin reforçada la seva capitalitat pròpia respecte als seus territoris.

- Potenciar el desenvolupament quantitatiu i qualitatiu dels dos sistemes de reequilibri del sistema congestionat de nova creació, amb actuacions residencials, industrials i terciàries, amb la finalitat d'aconseguir «estirar» la regió metropolitana i de permetre la descongestió del seu sistema central i millorar la funcionalitat del conjunt de la regió.

Aquests dos sistemes nous es localitzen als extrems del vuit català, considerat com l'àmbit del mercat de treball barceloní, i es basen en sistemes urbans i polaritats relativament febles des del punt de vista poblacional. Són sistemes que compleixen alhora una funció de ròtula entre àmbits funcionals territorials: Hostalric, Tordera, Malgrat respecte al Nord; el Vendrell, l'Arboç respecte al Sud.

- Potenciar el sistema de reequilibri territorial de nivell 2 de Vilafranca del Penedès-Santa Margarida i els Monjos-Sant Sadurní d'Anoia, tot i que les

seves característiques específiques van lligades a la vinya i a la viticultura. El potencial territorial d'aquest sistema és molt important i la seva accessibilitat és bona.

- Potenciar el sistema costaner localitzat al Maresme i el de Calafell-Cunit com a lloc o amb potencial preferentment residencial, mitjançant la introducció de paràmetres de desenvolupament qualitatiu i la realització d'actuacions que permetin alhora retrobar un turisme de qualitat, perdut durant els darrers anys. Cal reservar-ne els sòls no urbanitzables per mantenir els valors paisatgístics del conjunt i el seu ús com a espais de lleure i esbarjo de la població en general i del turisme de qualitat en particular.

- En el terreny de les comunicacions cal aconseguir que tots els territoris de l'àmbit territorial de l'àrea metropolitana treballin interrelacionadament. Això vol dir que, a part de la polarització que el lloc central i el sistema central de l'àmbit provoquin, cal establir els canals per a potenciar les relacions entre els altres sistemes de l'àmbit funcional territorial, en aquest cas l'àrea metropolitana.

Han de potenciar-se les relacions amb modes de transport col·lectiu que ofereixin una qualitat i comoditat de servei elevada; així podrien evitar-se les disfuncionalitats greus que es produeixen per la congestió dels mitjans de transport individuals a través de les carreteres, les quals, alhora, han de dimensionar-se adequadament tenint en compte una sèrie de moviments repetitius de la població, sobretot desplaçaments de cap de setmana que ja formen part del usos quotidians.

Han de potenciar-se les relacions de la regió metropolitana en l'àmbit estatal i en l'àmbit internacional; per això els mitjans de transport en aquest nivell han de ser reforçats (aeroport, port, autopistes i tren d'alta velocitat -TAV-).

Una vegada realitzades actuacions tan importants per a la funcionalitat de l'àrea com són els cinturons de ronda, planificats ja fa més de 25 anys i amb la reserva de sòl feta en el PGM del 76, el túnel de Vallvidrera i l'autopista del Garraf, que obren el lloc central -ofegat- als territoris exteriors, aquests ja queden, en bona part, immersos en una dinàmica generada pel vessament d'aquell. Aquesta centralització de l'atenció respecte al lloc central ha fet que els assentaments suburbials produïts per la seva expansió no disposin d'una estructura urbana que suporti el seu funcionament. Cal recuperar un seguit d'infraestructures, sobretot carreteres que han quedat obsoletes per a complir

funcions de trànsit d'àmbit regional i recuperar-les com a nexes de relació i d'estructura de sistemes urbans densos.

Per a aquest àmbit territorial es troba en tràmit de redacció el Pla territorial metropolità de Barcelona, que té caràcter de pla territorial parcial.

Les actuacions concretes en aquest àmbit funcional territorial referides a les xarxes de transport són les següents:

- **Carreteres**

- . Portar a terme la construcció de l'eix litoral, que possibiliti les relacions entre els municipis de la part sud i nord del Maresme amb el sistema central Metropolità, i per la Vall de la Tordera, amb el corredor pre-litoral.
- . Doblar la A-7 actual amb una via el traçat de la qual discorri per la base de la Serralada Pre-litoral, i seguint el corredor mediterrani de Sils a Mont-roig del Camp.
- . Connexions entre la plana litoral i la pre-litoral a través de l'autopista Mataró-Granollers i, més enllà per l'eix del Congost cap a Osona, Arenys de Mar-Sant Celoni, el segon túnel del Tibidabo i l'eix Vilafranca del Penedès-Vilanova i la Geltrú, que alhora ha d'ésser la sortida al mar del Bages i l'Anoia.
- . És molt important, en aquest apartat, portar a terme el tractament de les vies que han quedat desdoblades i que compleixen en l'actualitat una funció important de relació internuclis.

- **Ferrocarrils**

- . Desenvolupar la xarxa de metro per donar servei al continu edificat central.
- . Desenvolupar el metro exprés regional que relligui el territori de l'Àrea metropolitana de Barcelona. Aquest metro regional hauria de fer l'itinerari del vuit català i les connexions Mataró-Granollers-Vilafranca-Vilanova, a més de les ja existents de Barcelona-Sant Cugat-Sabadell-Terrassa.

Les prestacions, comoditats i freqüències d'aquest metro regional constitueixen la clau per a descongestionar les vies de comunicació i la circulació rodada a l'interior de l'àrea metropolitana durant els dies laborables i per a potenciar, entre les distintes ciutats intermèdies que es proposen de centres alternatius al lloc central, la localització d'activitat terciària.

- . Introduir l'ample de via europeu de manera progressiva i fer-lo arribar a tots els punts neuràlgics de l'àrea metropolitana, els grans centres de transport i les centrals integrades de mercaderies, de manera que se solucioni l'intercanvi modal i es potenciï el transport ferroviari com alternativa al de carretera.
- . Fer arribar el TAV (tren d'alta velocitat) al sistema urbà Central de l'àmbit, mitjançant la construcció d'una estació terminal a l'àrea de la Sagrera i l'establiment d'una estació complementària a l'àrea del Vallès que asseguri la connexió de la metròpoli amb Europa per un mitjà de transport ràpid i competitiu.

- Ports

- . Potenciar el port de Barcelona com a gran port de la Mediterrània.

Cal desviar el tram final del Llobregat per a permetre la seva ampliació. Resultat d'aquesta ampliació seria una zona d'activitats logístiques, localitzada estratègicament entre el port i l'aeroport i on caldria fer arribar un ramal ferroviari d'ample internacional per a transport de mercaderies.

- Aeroport

L'adequació de les terminals de passatgers del Prat, portada a terme recentment, fa que, a curt i mitjà termini, aquest aspecte sembli cobert. Això no obstant, cal reforçar els enllaços de l'aeroport amb el lloc central.

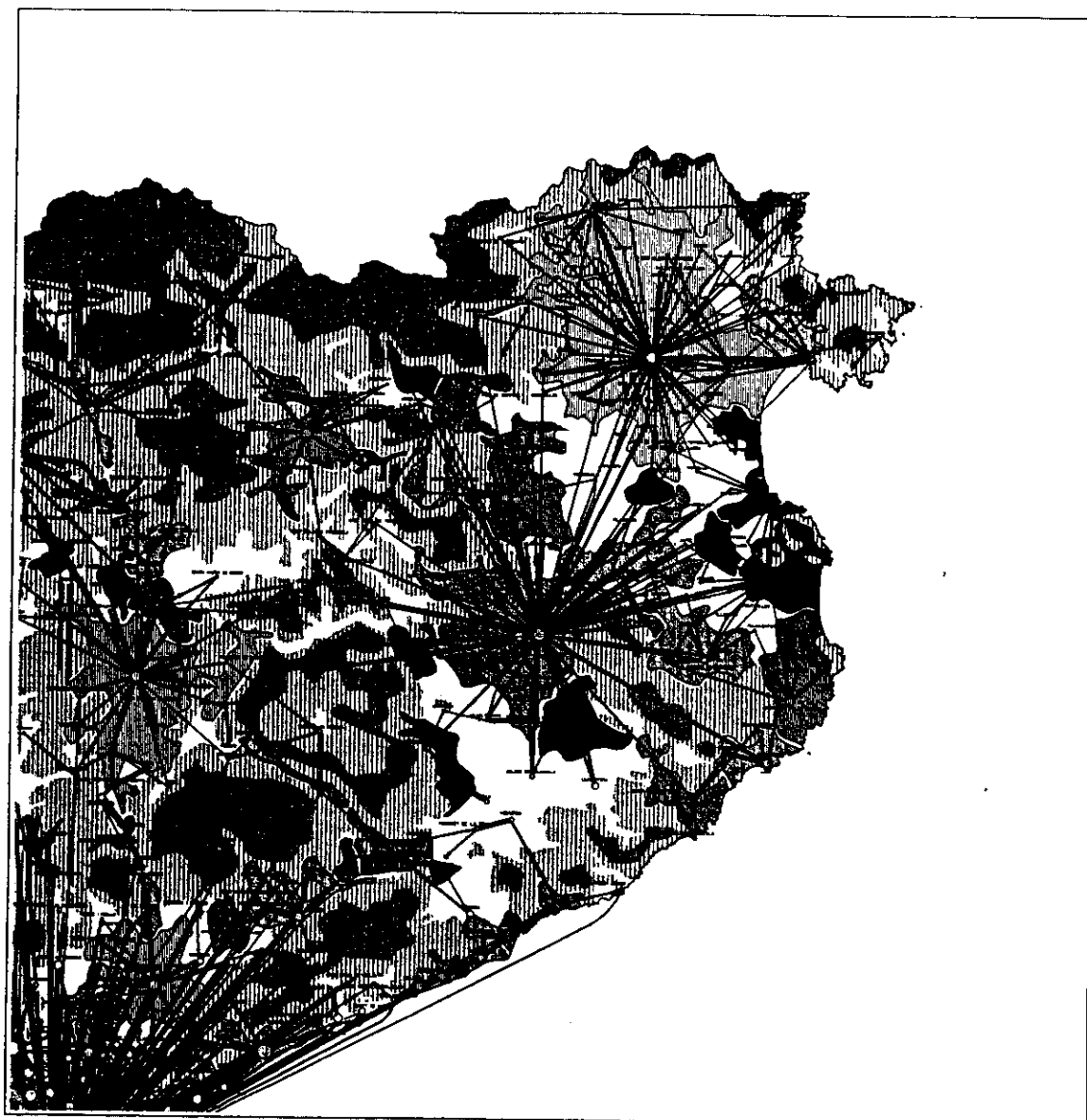
Caldria, així mateix, disposar de terrenys on poder ubicar les instal·lacions necessàries per a oferir un bon nivell de servei al tràfic de mercaderies i construir-hi una CIM aeroportuària.

6.3. Àmbit funcional territorial Nord. Estratègies i actuacions

Els sistemes de proposta d'aquest àmbit territorial estan integrats pels sistemes urbans següents:

AFT Nord

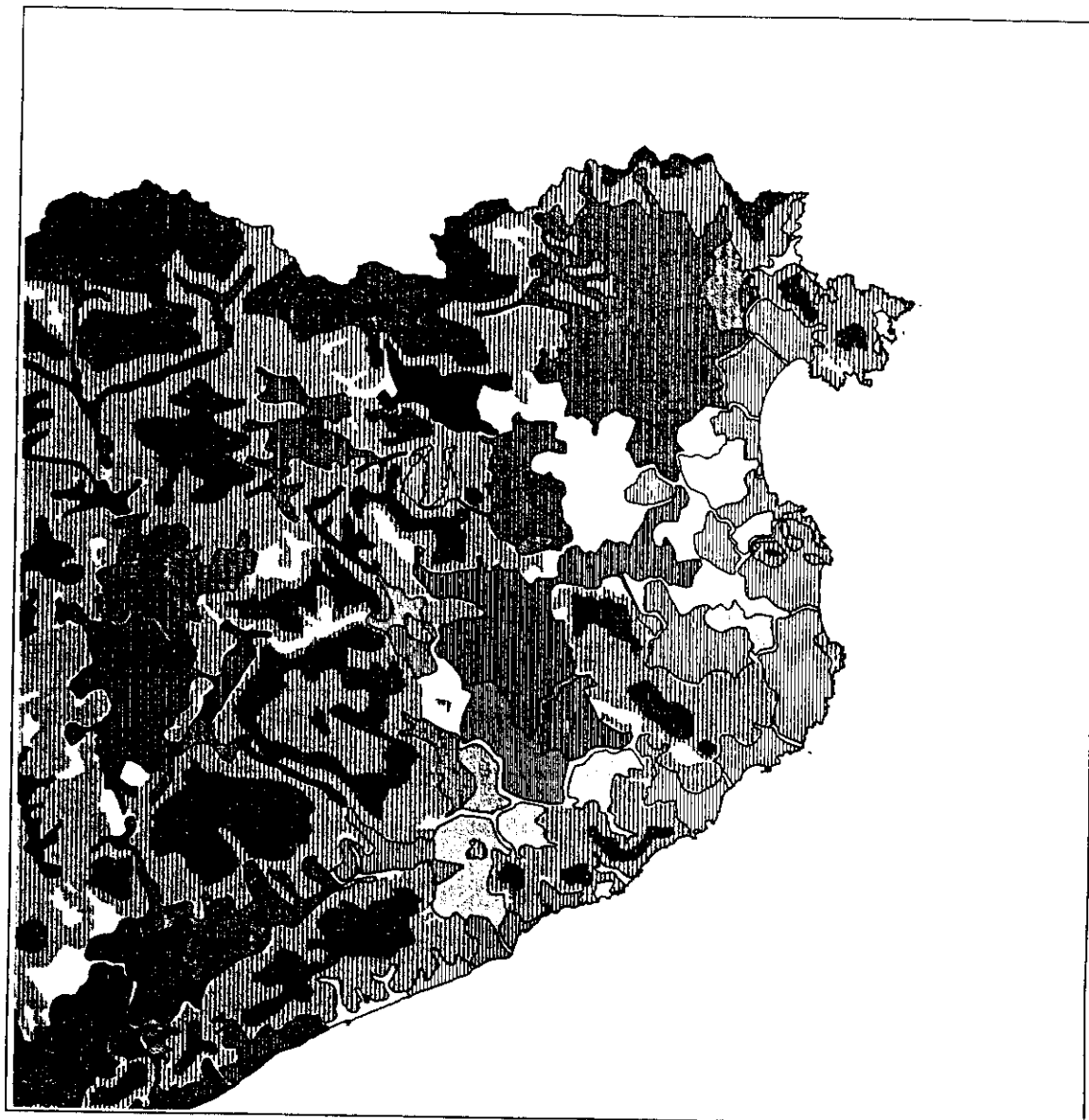
Polaritats i sistemes urbans

- Territori**
- Sòl útil
 - Sòl no útil, primer nivell
 - Sòl no útil, segon nivell
- Fluxos de mobilitat laboral obligada iguals o superiors a 25 viatges/dia**
- Primer flux
 - Segon flux

AFT Nord

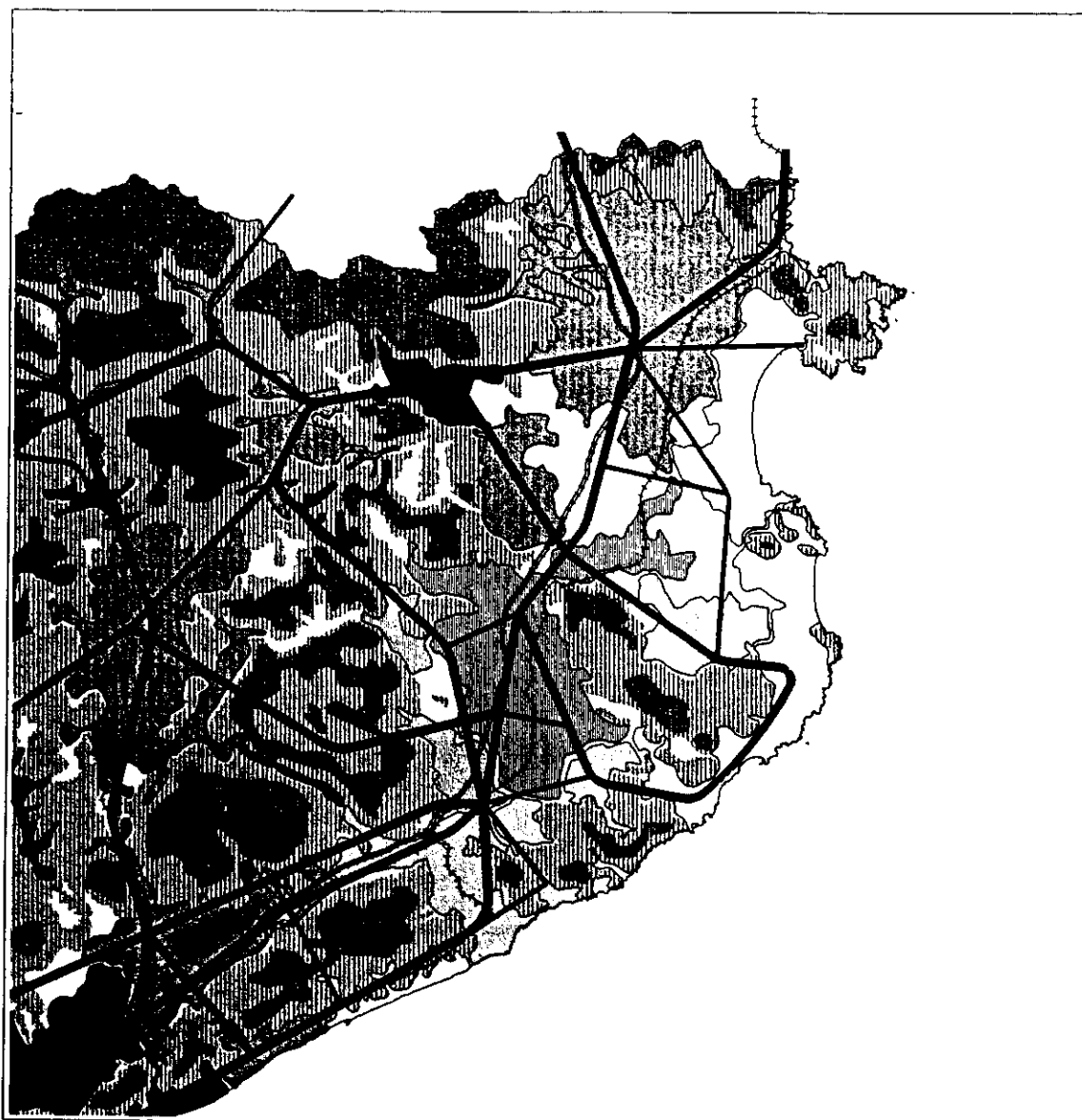
Els sistemes urbans i els sistemes de proposta

Sistema urbà existent	4b. Nivell 2
Sistemes de proposta	4c. Nivell 3
1. Congestionat	4d. Nivell 4
2. En vies de congestió	5. De recolzament de sistema de reequilibri territorial
3. De reequilibri de sistema congestionat	5a. Nivell 1
3a. Existent	5b. Nivell 2
3b. De nova creació	6. Costaner
4. De reequilibri territorial	7. De recolzament de sistema costaner
4a. Nivell 1	

AFT Nord

Propostes del PTG

- Territori**
- Sòl útil
 - Sòl no útil, primer nivell
 - Sòl no útil, segon nivell
- Xarxa viària**
- Bàsica estructurant
 - Bàsica
 - Xarxa ferroviària
 - Alta velocitat
- Convencional

Sistema de proposta

- Un sistema de reequilibri territorial de nivell 1 basat en els sistemes urbans de:
 - a) Girona + Cassà de la Selva
- Dos sistemes de reequilibri territorial de nivell 2 basats en els sistemes urbans actuals de:
 - a) Olot.
 - b) Figueres + Navata.
- Quatre sistemes de reequilibri territorial de nivell 4 basats en els sistemes urbans de
 - a) Besalú-Castellfollit de la Roca.
 - b) Les Planes d'Hostoles-Sant Feliu de Pallerols.
 - c) Sant Hilari Sacalm.
 - d) Arbúcies.
- Un sistema de reequilibri de sistema congestionat (de nova creació) basat en els sistemes urbans de:
 - a) Hostalric + Blanes + Vidreres
- Tres sistemes de recolzament del sistema de reequilibri central de l'àmbit funcional. Un d'aquests tres sistemes de recolzament és de nivell 1 i basat en el sistema urbà de Banyoles; els dos restants són de recolzament de nivell 2 i es basen en els sistemes urbans d'Anglès-Amer, l'un, i de Sils, Riudarenes i Santa Coloma de Farners, l'altre.
- Cinc sistemes costaners basats en els sistemes urbans o en els nuclis de:
 - a) Portbou-Llançà-el Port de la Selva.
 - b) Cadaqués
 - c) Roses-l'Escala
 - d) Torroella de Montgrí-Begur-Palafrugell-Palamós-Sant Feliu de Guíxols.
 - e) Lloret de Mar-Tossa.
- Tres sistemes de recolzament dels sistemes costaners basats en els sistemes urbans de:
 - a) La Bisbal d'Empordà.
 - b) Llagostera.
 - c) Vidreres.

Estratègies globals per a l'àmbit funcional territorial

- Potenciació de la capitalitat i centralitat de Girona dintre del propi àmbit territorial i com a alternativa de descentralització enfront de l'àrea metropolitana de Barcelona, amb l'objectiu de millorar l'equilibri territorial global de Catalunya.
- Recolzament del sistema de reequilibri territorial de primer nivell que engloba els sistemes de Girona i Cassà amb els tres sistemes del seu entorn, el de Banyoles -el més important-, situat al nord; el d'Anglès, a ponent, i el de Santa Coloma de Farners-Sils, al sud. Aquests tres sistemes de recolzament, tot i la seva pròpia autonomia, pivotarien sobre el sistema central gironí i, fins i tot, es podrien plantejar com a components futurs d'expansió d'aquest, atesos la seva proximitat i potencial.
- Potenciació dels dos sistemes de reequilibri territorial de nivell 2 de l'àmbit: el de Figueres i el d'Olot, ja que tots dos són importants per a aconseguir l'equilibri global de Catalunya i del propi àmbit territorial funcional. El sistema d'Olot queda molt definit i acotat fisiogràficament i el de Figueres es localitza al nord de la plana de l'Empordà i és molt ampli territorialment; la ciutat de Figueres hi exerceix un paper de capitalitat clara.
- Potenciació dels quatre sistemes de reequilibri territorial de nivell 4 de l'AFT com a sistemes amb nuclis d'aglomeració per a la prestació de serveis, que es localitzen en territoris complexos. Els de Besalú i de les Planes d'Hostoles són situats respectivament sobre el riu Fluvià i el riu Brugent, afluent del Ter, en les connexions Olot-Girona, pel nord o pel sud. Els altres dos sistemes són els de Sant Hilari Sacalm i d'Arbúcies, que es troben aïllats, en ple massís de les Guilleries, el primer, i entre aquest massís i el Montseny, el segon.
- Potenciació del sistema de reequilibri del sistema congestionat, de nova creació, localitzat en l'extrem de l'anomenat vuit català i a cavall entre l'àmbit metropolità i l'àmbit funcional gironí, entre els quals fa de ròtula i articulació amb dues funcions bàsiques: per una banda, «estirar» l'àrea metropolitana per a obrir-la i per a evitar la seva congestió; per l'altra banda, fer un pont entre aquesta àrea i el sistema central gironí.
- Aplicació de polítiques de desenvolupament de qualitat en tots els sistemes costaners de proposta buscant alternatives d'ocupació de sòl en els municipis de 2a línia de mar, que no estan excessivament ocupats, com a alternativa als pròpiament costaners i sovint congestionats, com ara Lloret, Tossa o l'Escala.

Aquesta alternativa de desenvolupament en profunditat cap a l'interior hauria de fer-se, en alguns casos, salvant la topografia i a l'altre costat de la Serralada Litoral, com és el cas de Maçanet de la Selva i Vidreres respecte a Lloret i Tossa; de Llagostera respecte a Sant Feliu de Guíxols o Santa Cristina d'Aro, o de la Bisbal d'Empordà enfront de Palafrugell i Palamós.

En aquests casos es tracta de sistemes de recolzament dels costaners; en uns altres casos el recolzament es produiria ampliant la faixa del sistema de proposta en què s'integrarien nuclis urbans interiors ja existents que permetin fer un desenvolupament en 2a línia; aquest seria el cas, entre altres, de Verges, Albons, Viladamat, Riumors, Palau Saverdera o Garriguella.

Per a reforçar la capitalitat i la potencia del sistema urbà central gironí i tenir-lo com a alternativa de l'àrea metropolitana de Catalunya pel que fa a localització d'activitats i serveis, cal justament localitzar-hi activitats, serveis i equipaments d'especialització elevada i de nivell nacional, de manera que puguin atendre una població global de gairebé 500.000 persones, que són les que viuen a l'àmbit durant l'hivern, i un milió i mig de persones que hi poden viure potencialment a l'estiu. Es per això que cal portar-hi a terme unes actuacions de sòl d'usos terciaris per a oficines i comerços que puguin ser representatius de l'àmbit, i unes altres d'usos industrials, lligades a les vies de comunicació i centres de transport principals.

Per a reforçar la capitalitat i la potencia del sistema urbà central gironí cal, també, una articulació d'aquest sistema amb la resta de l'àmbit funcional territorial, amb els altres àmbits territorials i amb França. Tots aquests lligams han de resultar reforçats per la potenciació de l'actual aeroport, de la planejada estació del TAV i les noves CIM, centrals integrades de mercaderies. Es a dir: aquelles actuacions de grans centres de transport a escala nacional que serveixin el nivell de tot l'àmbit territorial i que polaritzin el territori.

Per tal de reforçar el caràcter d'unitat funcional de l'àmbit i fomentar les interrelacions entre els seus sistemes urbans al mateix temps que amb la resta d'àmbits territorials, es plantegen les actuacions en les xarxes de transport següents:

- Carreteres (molt definides a partir del Pla de carreteres):
 - Eix Pirinenc, que relliga Puigcerdà-Ripoll amb Olot fins a Figueres i el litoral nord i, a partir de Besalú, pel nord de Girona fins al litoral del Baix Empordà.

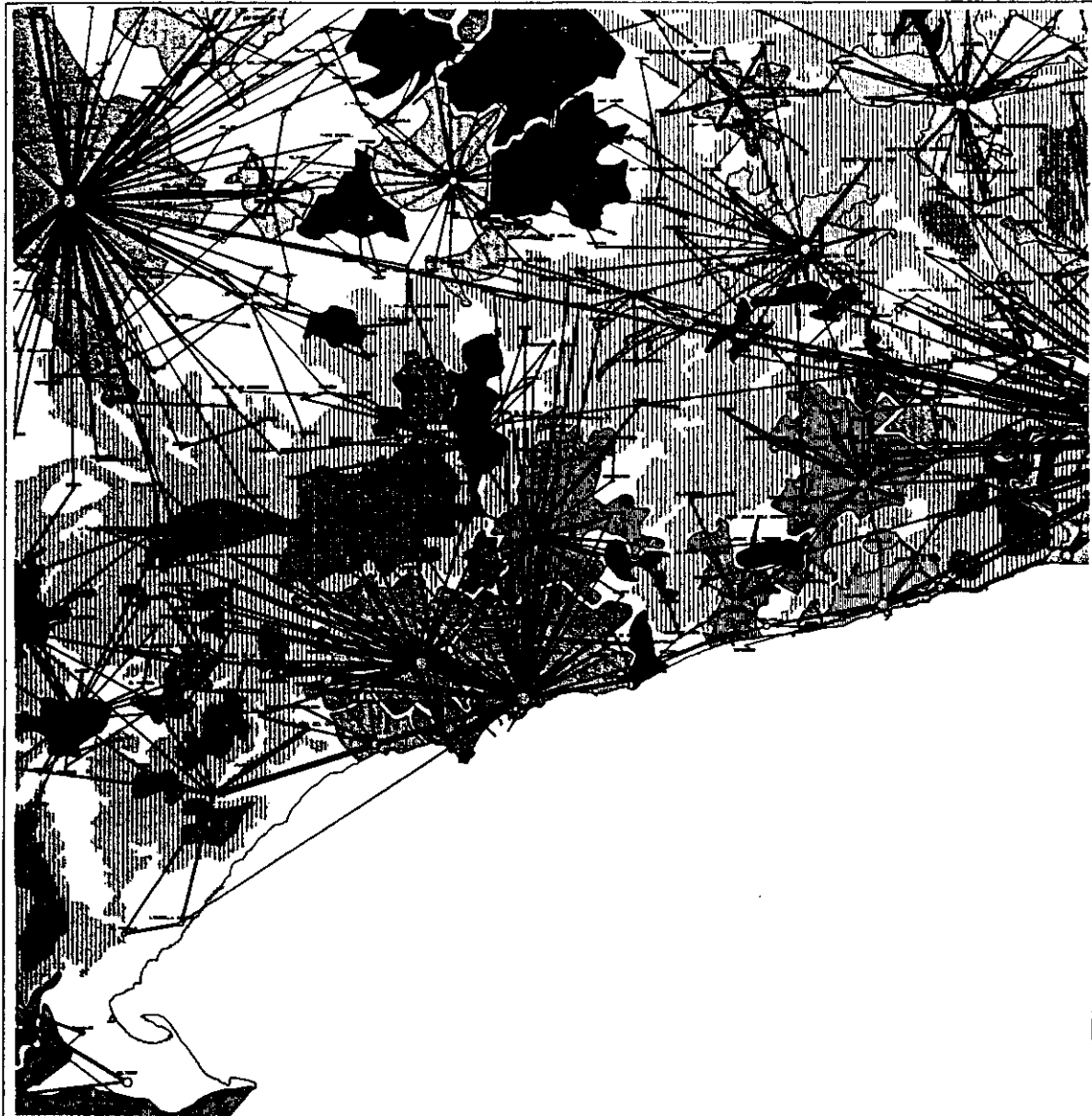
- . L'altre tram de l'eix Transversal, que a partir de Lleida i a través de les Planes intermèdies arriba al sistema central gironí i d'aquest fins al litoral.
 - . Es planteja la unió Osona-Garrotxa pel túnel de Bracons; també la connexió d'Olot per Santa Coloma de Farners fins a Sils i d'aquí fins a Lloret, el que millorarà, doncs, les connexions litoral-muntanya.
- **Ferrocarrils**
- . Una actuació important per al conjunt del país és la construcció de la línia del TAV, que permetria relligar les nostres ciutats principals amb les de rang similar d'Europa d'una manera absolutament competitiva, el que permetria augmentar aquestes interrelacions. L'àmbit funcional territorial hauria de ser servit a partir d'una estació localitzada en el sistema urbà central gironí.
 - . Les altres actuacions respecte a la línia fèrria convencional serien d'ordre genèric: bàsicament augment de la comoditat en el material mòbil, major rapidesa i major freqüència.
- **Aeroports**
- . Amb la mateixa expectativa del TAV de relligar l'àmbit funcional territorial amb l'exterior, es plantejaria la necessitat de potenciar l'ús de l'aeroport de Girona-Costa Brava.
- **Ports**
- . Independentment dels ports esportius-molt importants per fomentar un turisme de qualitat- ha de potenciar-se l'ús comercial del port de Palamós com a port de l'àmbit territorial.

Cal mantenir la qualitat de vida que hi ha a l'àmbit i augmentar-la en els llocs on s'ha deteriorat, bàsicament el litoral, producte de la pressió urbanística a què s'ha vist sotmès.

Cal aplicar tots els criteris de protecció del medi plantejats al Pla, amb cura especial de la faixa litoral; a part del fet que grans àrees com el cap de Creus, el Montgrí, les Gavarres, al cap de Begur o determinats llocs de la serra del Montbarbat-Cadires en destaquen molt, la qualitat ambiental del litoral gironí el prou coneguda.

AFT Camp de Tarragona

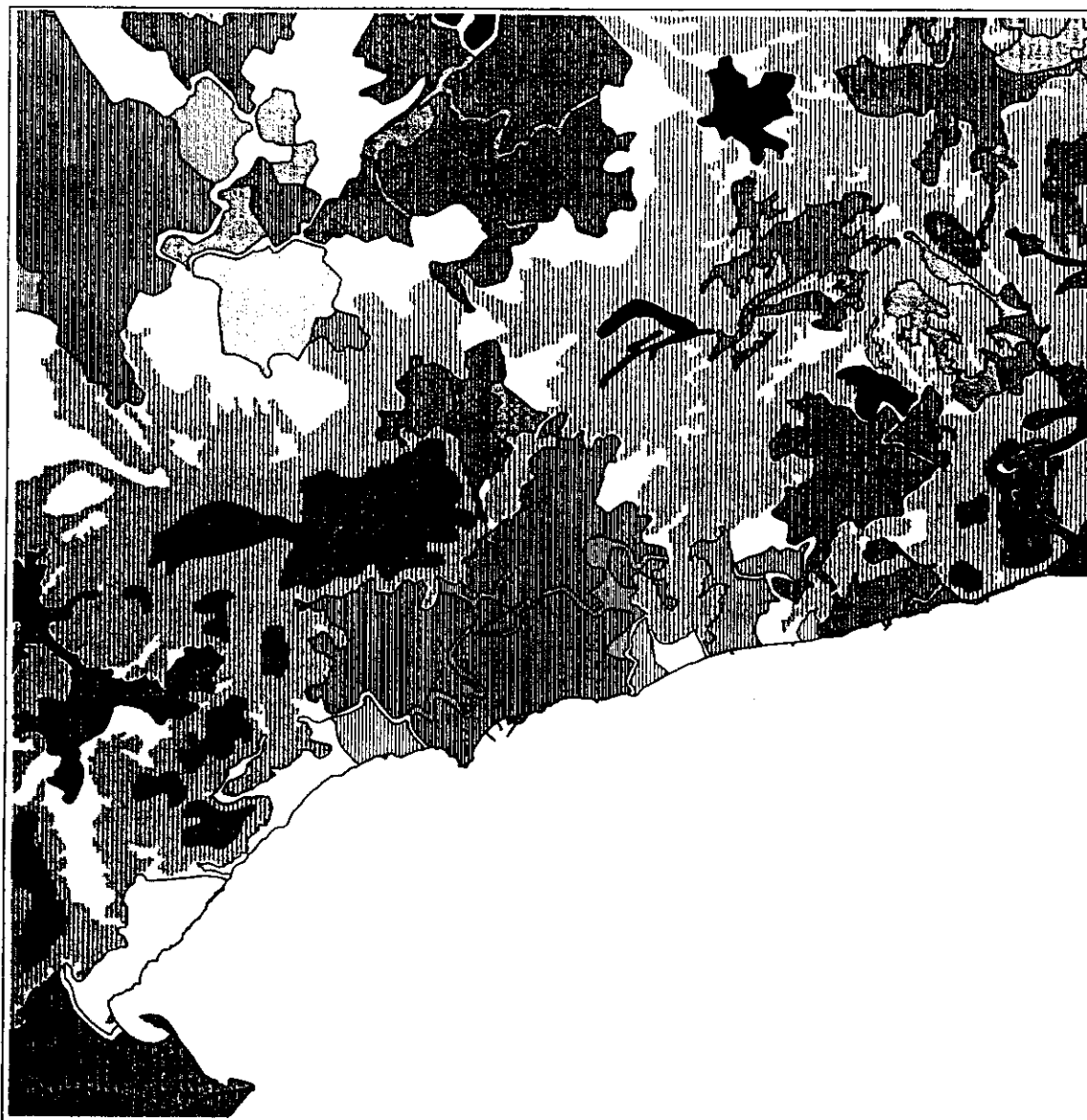
Polaritats i sistemes urbans

- Territori**
- Sòl útil
 - Sòl no útil, primer nivell
 - Sòl no útil, segon nivell
- Fluxos de mobilitat laboral obligada iguals o superiors a 25 viatges/dia**
- Primer flux
 - Segon flux

AFT Camp de Tarragona

Els sistemes urbans i els sistemes de proposta

	Sistema urbà existent		4b. Nivell 2
Sistemes de proposta			4c. Nivell 3
	1. Congestionat		4d. Nivell 4
	2. En vies de congestió		5. De recolzament de sistema de reequilibri territorial
	3. De reequilibri de sistema congestionat		5a. Nivell 1
	3a. Existent		5b. Nivell 2
	3b. De nova creació		6. Costaner
	4. De reequilibri territorial		7. De recolzament de sistema costaner
	4a. Nivell 1		

AFT Camp de Tarragona

Propostes del PTG

- Territori**
- ☐ Sòl útil
 - ☒ Sòl no útil, primer nivell
 - ☒ Sòl no útil, segon nivell
- Xarxa viària**
- ☒ Bàsica estructurant
 - ☒ Bàsica
 - ☒ Xarxa ferroviària
 - ☒ Alta velocitat
 - ☒ Convencional

6.4. Àmbit funcional territorial del Camp de Tarragona. Estratègies i actuacions

Els sistemes de proposta d'aquest àmbit territorial estan integrats pels sistemes urbans següents:

Sistemes de proposta

- Un sistema de reequilibri territorial de nivell 1 basat en els sistemes urbans de:
 - a) Tarragona + Reus + Valls + Alcover + Vilabella + l'Aleixar.
- Un sistema de recolzament del sistema de reequilibri territorial de nivell 1 basat en els sistemes urbans de:
 - a) Montblanc + l'Espluga de Francolí + la Riba
- Un sistema de reequilibri territorial de nivell 4 basat en el sistema urbà de:
 - a) Santa Coloma de Queralt.
- Un sistema de reequilibri de sistema congestionat (de nova creació) basat en els sistemes urbans de:
 - a) El Vendrell + l'Arboç.
- Dos sistemes costaners basats en els sistemes urbans i les polaritats de:
 - a) Cambrils-Mont-roig-Vandellòs.
 - b) Torredembarra-Roda de Barà.

Estratègies globals per a l'àmbit funcional territorial

- Potenciar la formació d'un gran sistema de reequilibri territorial que seria el més important en població de Catalunya fora de l'àmbit metropolità, constituït a partir de la unió dels sistemes urbans de Tarragona, Reus i Valls, amb l'objectiu d'aconseguir un sistema potent que pugui esdevenir una alternativa a l'Àrea metropolitana barcelonina quant a localització d'activitat, de manera que permeti una descentralització d'aquesta, cap a la consecució, per tant d'un equilibri territorial global de Catalunya.
- Donar recolzament a aquest sistema central de l'àmbit funcional territorial amb el sistema de Montblanc-l'Espluga; en l'actualitat aquests sistemes ja mantenen fortes relacions ja que, tot i la seva separació física per la serra de

Miramar, són molt propers. Alhora aquest sistema de recolzament exerceix unes certes funcions com a ròtula o nexa d'unió respecte a l'àmbit funcional territorial de les terres de Ponent.

- Potenciar conforme al seu nivell els sistemes de reequilibri territorial de nivell 4, basat en el sistema urbà de Santa Coloma de Queralt; sistema de pes feble en valors absoluts però important des del punt de vista relatiu territorial, atesa la seva localització en zona poc poblada.

- Potenciar la formació i el desenvolupament d'un sistema de reequilibri de sistema congestionat de nova creació, basat en el sistema urbà del Vendrell, localitzat a l'extrem sud del vuit català i, com ja hem dit abans, per al sistema de nova creació de l'altre extrem del vuit, amb les funcions bàsiques d'«estirar» l'àmbit funcional Central per tal de descongestionar-lo i de ser un nexa d'unió o ròtula entre aquest i el sistema central tarragoní.

- Aplicar polítiques de desenvolupament de qualitat als sistemes turístics costaners i estendre'n les àrees d'activitat cap a l'interior, bé siguin en el mateix municipi perquè aquest disposi de territori suficient, cas de Cambrils, Mont-roig o Vandellòs; bé en uns altres municipis de 2a línia, com és el cas de Torredembarra, Altafulla, Creixell o Roda de Barà.

- Aconseguir que els territoris dels sistemes urbans del triangle Tarragona-Reus-Valls treballin conjuntament. Aquest és l'aspecte més destacat de la definició d'estratègies per a aquest àmbit funcional territorial del Camp de Tarragona. Cal fomentar les interaccions entre els diferents nuclis i articular-hi els desenvolupaments físics amb una visió global del sistema i de l'àmbit territorial que permeti donar-li una estructura unitària. Aquest sistema resultant seria el de pes més important tret de l'àrea metropolitana, amb una població fixa de 300.000 persones, i per tant es configuraria con una polaritat bàsica dels territoris, capaç de competir amb l'àrea central catalana, en disposar de prou territori, població i dinàmica econòmica.

Per a reforçar la dinàmica econòmica i poblacional del sistema central i de l'àmbit funcional territorial global, cal millorar o crear les infraestructures que això comporta, especialment les infraestructures de transport, que cohesionin i articulin tant els sistemes com tot l'àmbit, de manera que el permetin treballar al màxim com a unitat funcional; també necessàries per tal de relligar l'àmbit amb els altres àmbits territorials de Catalunya, funció aquesta que ha de potenciar el sistema de reequilibri territorial de nivell 1.

Per a reforçar la capitalitat i poder d'atracció del sistema central tarragoní cal localitzar-hi també equipaments de rang nacional i serveis especialitzats, que requereixen uns llindars poblacionals prou elevats per a aparèixer.

Les actuacions concretes en aquest àmbit funcional territorial referides a les xarxes de transport són les següents:

- **Carreteres**

. **Eixos nord-sud:**

Connexió de l'eix del Segre amb el Litoral, des d'Artesa de Segre passant per Agramunt, Tàrraga, Montblanc, Valls i Tarragona, que connectarà aquest àmbit del Camp de Tarragona amb el de la plana de Ponent.

Connexió de Manresa-Igualada amb el sistema central de l'àmbit millorant els traçats actuals.

. **Eixos est-oest:**

Eix Pre-litoral que aniria a lligar la falda de la Serralada Pre-litoral a partir de l'anomenat 4t cinturó, des del Vallès fins a la connexió amb l'autopista A-7, a Mont-roig del Camp, passant i articulant el sistema central tarragoní.

Eix de penetració costa-interior a partir del sistema central tarragoní i cap a Terol.

- **Ferrocarrils**

. **La futura línia del TAV es bifurcaria en aquest àmbit funcional territorial en un traçat mediterrani cap a València.**

Les estacions del TAV s'haurien de localitzar relativament properes al port i aeroport, en el sistema central, que veuria així reforçades la seva connectivitat exterior i la seva cohesió interna.

En les línies fèrries convencionals, a part de les actuacions genèriques per millorar la seva operativitat, cal preveure el trasllat, a l'interior de la línia que

corre paral·lela i molt propera a la costa i recuperar els espais que en resultin alliberats per articular i estructurar el desenvolupament urbà, destinant-los a viari, zones verdes i equipaments.

- Port

- Cal potenciar el port de Tarragona com a gran centre d'intercanvi de mercaderies de l'àmbit funcional territorial, lligat a l'aeroport i a la línia d'alta velocitat, creant-hi una central integrada de mercaderies.

- Aeroport

- Cal millorar l'aeroport de Tarragona-Reus per tal de potenciar el seu ús alternatiu i de recolzament de l'aeroport de Barcelona i relligar-lo amb els altres grans centres de transport ja esmentats.

6.5. Àmbit funcional territorial de les Terres de l'Ebre. Estratègies i actuacions

Els sistemes de proposta d'aquest àmbit territorial estan integrats pels sistemes urbans següents:

Sistemes de proposta

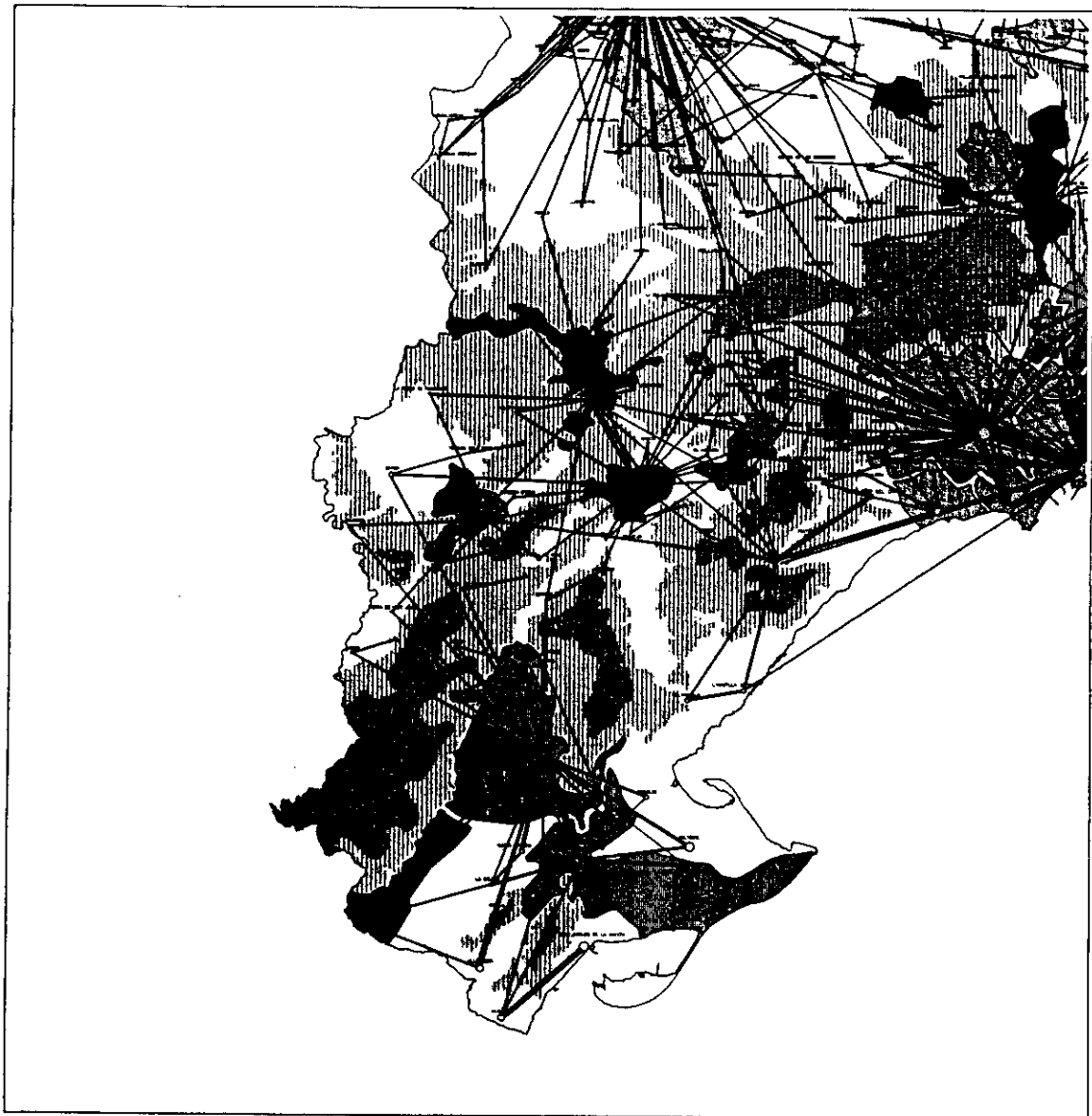
- Un sistema de reequilibri territorial de nivell 2 basat en els sistemes urbans de:
 - a) Tortosa + Amposta-Deltebre + les polaritats de Sant Carles de la Ràpita i Alcanar.
- Un sistema de reequilibri territorial de nivell 3 basat en el sistema urbà de:
 - a) Flix i unes altres polaritats com Móra d'Ebre, Móra la Nova, Gandesa i Falset.
- Un sistema costaner basat en el sistema urbà i les polaritats de:
 - l'Ametlla-el Perelló-l'Ampolla.

Estratègies globals per a l'àmbit funcional territorial

- Potenciar el sistema de reequilibri territorial de nivell 2 com a sistema central de l'àmbit, definit sobre la base dels sistemes urbans de Tortosa, Amposta i Santa Bàrbara, juntament amb uns altres municipis rellevants com ara Sant

AFT Terres de l'Ebre

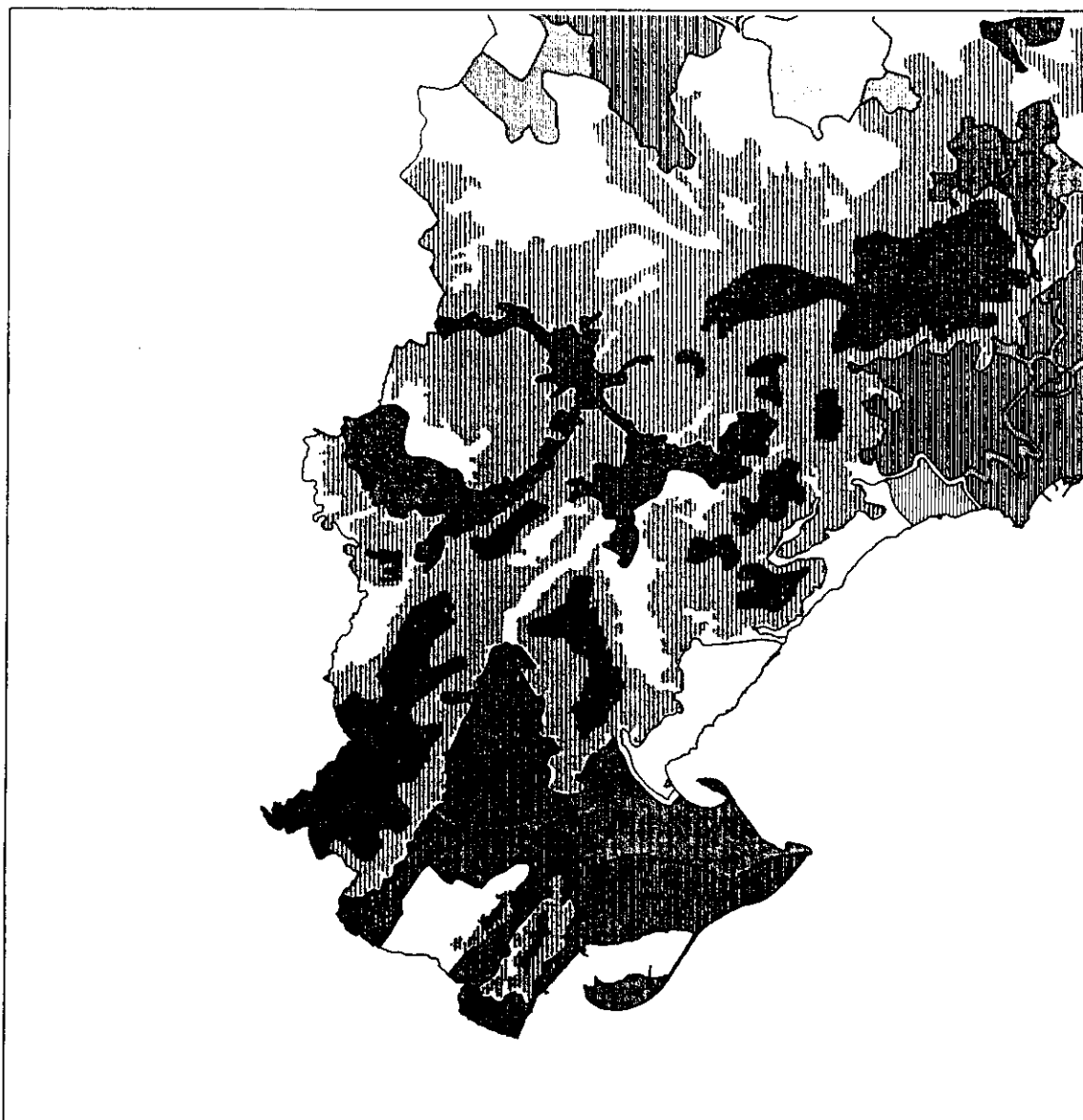
Polaritats i sistemes urbans

- Territori**
- Sòl útil
 - Sòl no útil, primer nivell
 - Sòl no útil, segon nivell
- Fluxos de mobilitat laboral obligada iguals o superiors a 25 viatges/dia**
- Primer flux
 - Segon flux

AFT Terres de l'Ebre

Els sistemes urbans i els sistemes de proposta

 Sistema urbà existent

Sistemes de proposta

 1. Congestionat

 2. En vies de congestió

 3. De reequilibri de sistema congestionat

 3a. Existent

 3b. De nova creació

 4. De reequilibri territorial

 4a. Nivell 1

 4b. Nivell 2

 4c. Nivell 3

 4d. Nivell 4

5. De recolzament de sistema de reequilibri territorial

 5a. Nivell 1

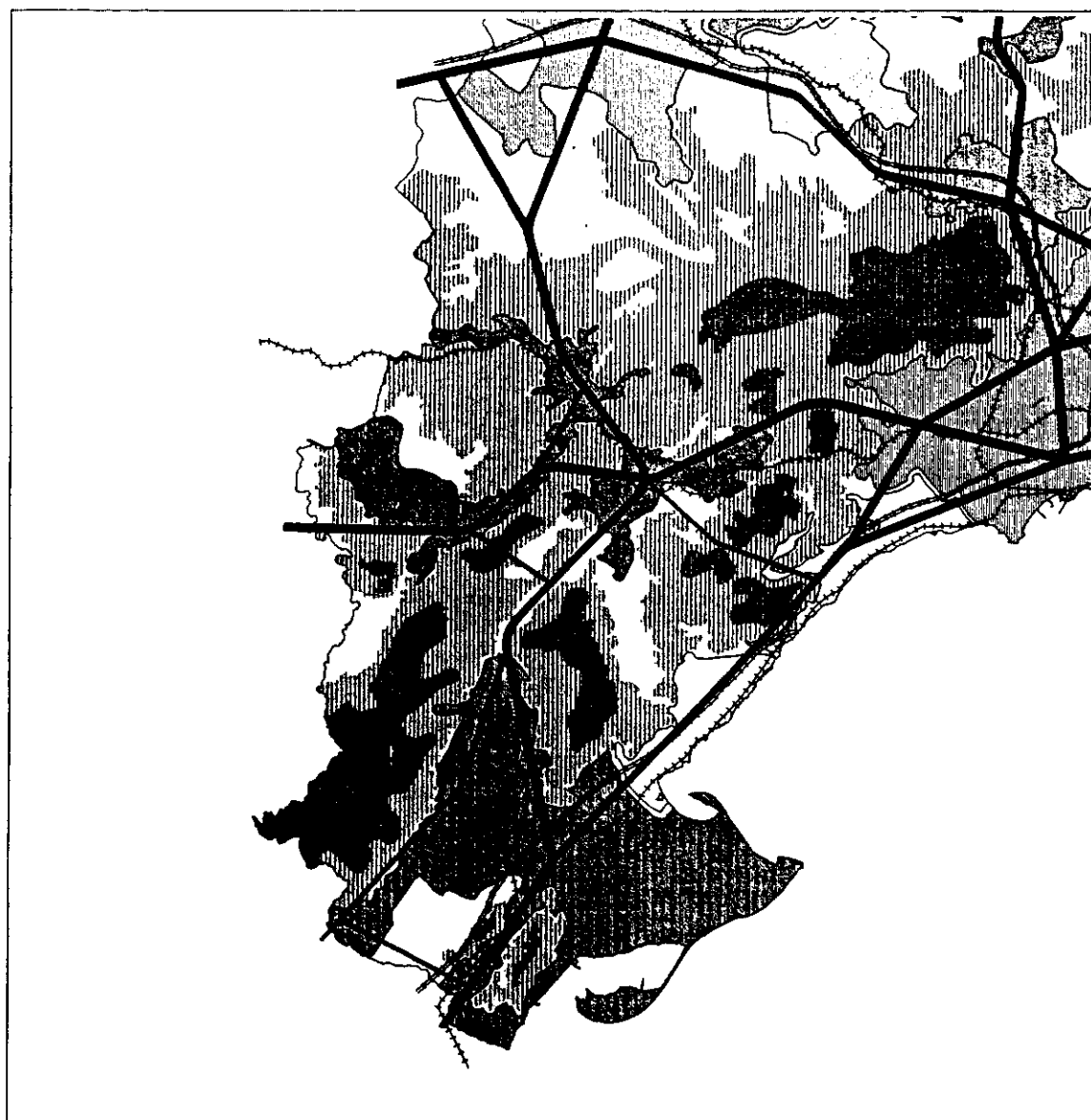
 5b. Nivell 2

 6. Costaner

 7. De recolzament de sistema costaner

AFT Terres de l'Ebre

Propostes del PTG

- Territori**
- Sòl útil
 - Sòl no útil, primer nivell
 - Sòl no útil, segon nivell
- Xarxa viària**
- Bàsica estructurant
 - Bàsica
 - Xarxa ferroviària
 - Alta velocitat
 - Convencional

Carles de la Ràpita, Ulldecona, Alcanar i la Sénia, per als quals cal buscar la seva integració en el conjunt i el seu funcionament interrelacionat. Tot això amb la finalitat d'accelerar el desenvolupament global del sistema i aconseguir el guany demogràfic necessari per a tenir un llindar poblacional suficient per a poder disposar de serveis especialitzats adequats, que permetin reforçar la seva centralitat respecte a l'ampli territori que el sistema serveix.

- Potenciar la formació d'un sistema de reequilibri territorial de nivell 3 a partir del sistema urbà de Flix i d'un seguit de polaritats de la zona, bàsicament: Móra la Nova, Móra d'Ebre, Falset i Gandesa. Aquest sistema aglutinaria les polaritats rellevants del àmbit de les Terres de l'Ebre entre la plana de Ponent i el Baix Ebre i buscaria aconseguir un augment de les interrelacions entre elles, i del seu grau de desenvolupament. És un sistema que, per la seva localització en una zona amb dificultats, té una rellevància especial dintre de l'àmbit funcional territorial i en el global de Catalunya.

- Aplicar polítiques de desenvolupament de qualitat als sistemes turístics costaners i estendre'n les àrees d'activitat cap a l'interior; els municipis que componen els sistemes costaners de l'àmbit disposen de territori suficient per a admetre el desenvolupament en 2a línia i, al mateix temps, garantir paràmetres qualitatius.

Les actuacions concreten en aquest àmbit funcional territorial referides a les xarxes de transport són les següents:

- Carreteres

- . Eix de Ponent o Occidental, de Lleida a Sant Carles de la Ràpita passant per Flix, Móra, Tortosa i Amposta, que és d'importància vital, junt amb la N-340 costanera, per a articular el sistema de reequilibri territorial de nivell 2 Tortosa-Amposta-Sant Carles i estrènyer alhora les relacions entre aquest sistema i el de reequilibri de nivell 3 Falset-Móra-Gandesa, relacions que durant molt temps han tingut un caràcter molt dèbil perquè els mancaven els canals adequats.

L'eix de l'Ebre, des de Flix a Amposta, que ha estat acabat recentment.

- . Eixos est-oest:

Eix de penetració costa-interior, des del sistema central de l'àmbit territorial del Camp de Tarragona, fins a la connexió amb Terol,

passant pel sistema central tarragoní i articulant el sistema de re-equilibri territorial de nivell 3 Falset-Móra-Gandesa.

- Ferrocarrils

Tindria molta importància, amb vistes a la potenciació del conjunt del sistema central i de l'àmbit en general, que hi hagués una estació del TAV localitzada en el seu si. Com a lloc adequat per a aquesta localització s'apunten els municipis de l'Aldea-Amposta per ser cruïlles d'eixos de comunicació.

En les línies fèrries convencionals, a part de les actuacions genèriques per millorar la seva operativitat, cal preveure el trasllat a l'interior de la línia que corre paral·lela i molt propera a la costa i recuperar els espais que en resultin alliberats per articular i estructurar el desenvolupament urbà, destinant-los a viari, zones verdes i equipaments.

- Port

- Cal potenciar el port d'Alcanar-Sant Carles de la Ràpita com a gran centre de transport de les Terres de l'Ebre.
- Cal destacar també en aquest apartat l'actuació que permetrà la navegació pel riu Ebre, que ha de constituir tant un atractiu turístic com un nou canal obert d'intercanvi.

6.6. Àmbit funcional territorial de Ponent. Estratègies i actuacions

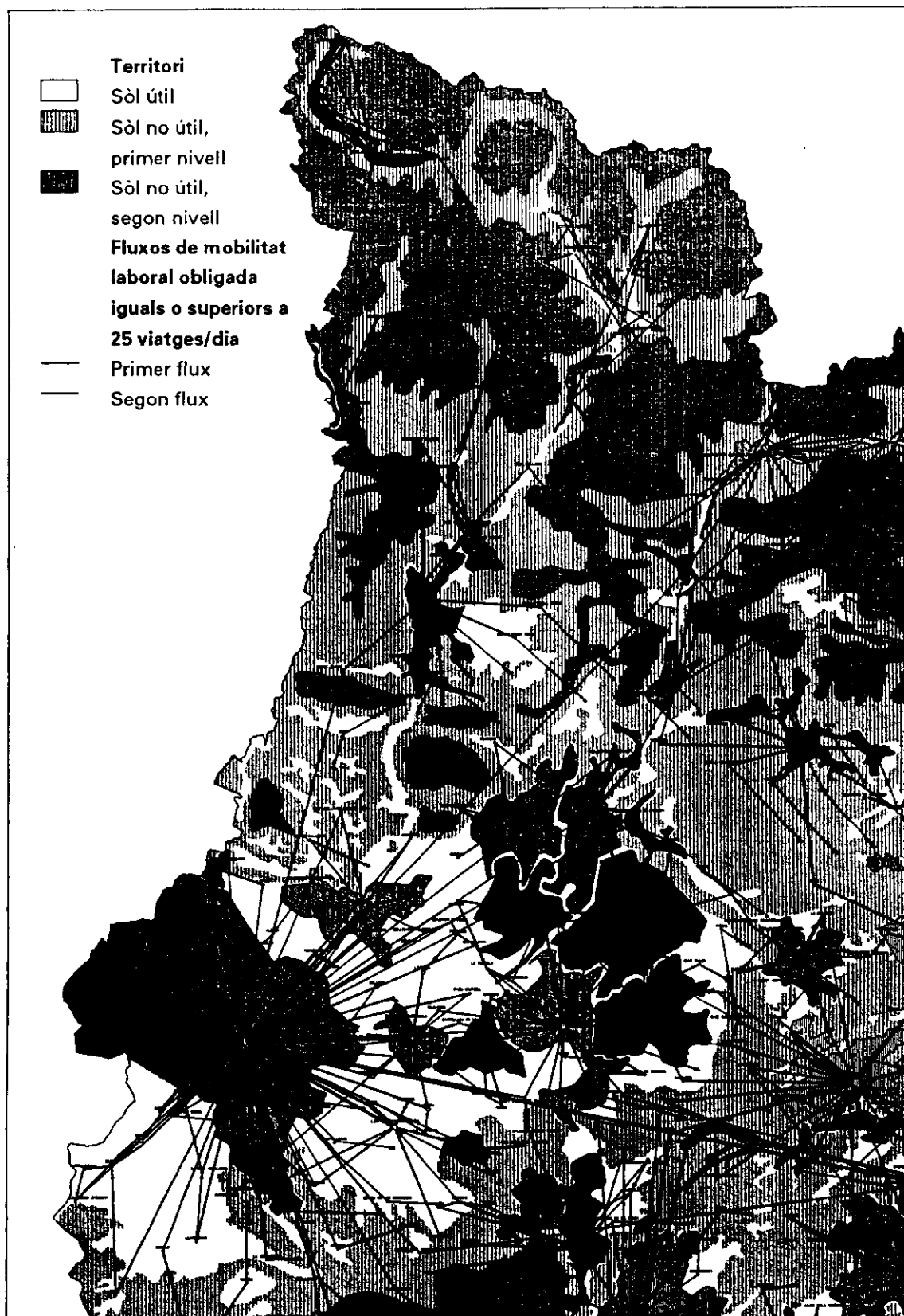
Els sistemes de proposta d'aquest àmbit territorial estan integrats pels sistemes urbans següents:

Sistemes de proposta

- Un sistema de reequilibri de nivell 1 basat en els sistemes urbans i les polaritats de:
 - a) Lleida + Torres de Segre + Almacelles + Alcarràs.
- Tres sistemes de recolzament del sistema de reequilibri territorial anterior, dos dels quals són sistemes de recolzament de nivell 1, l'un basat en el sistema urbà de Balaguer i l'altre en el de Mollerussa-Linyola, mentre que l'altre és un sistema de recolzament de nivell 2 basat en les polaritats de les Borges Blanques i Juneda.

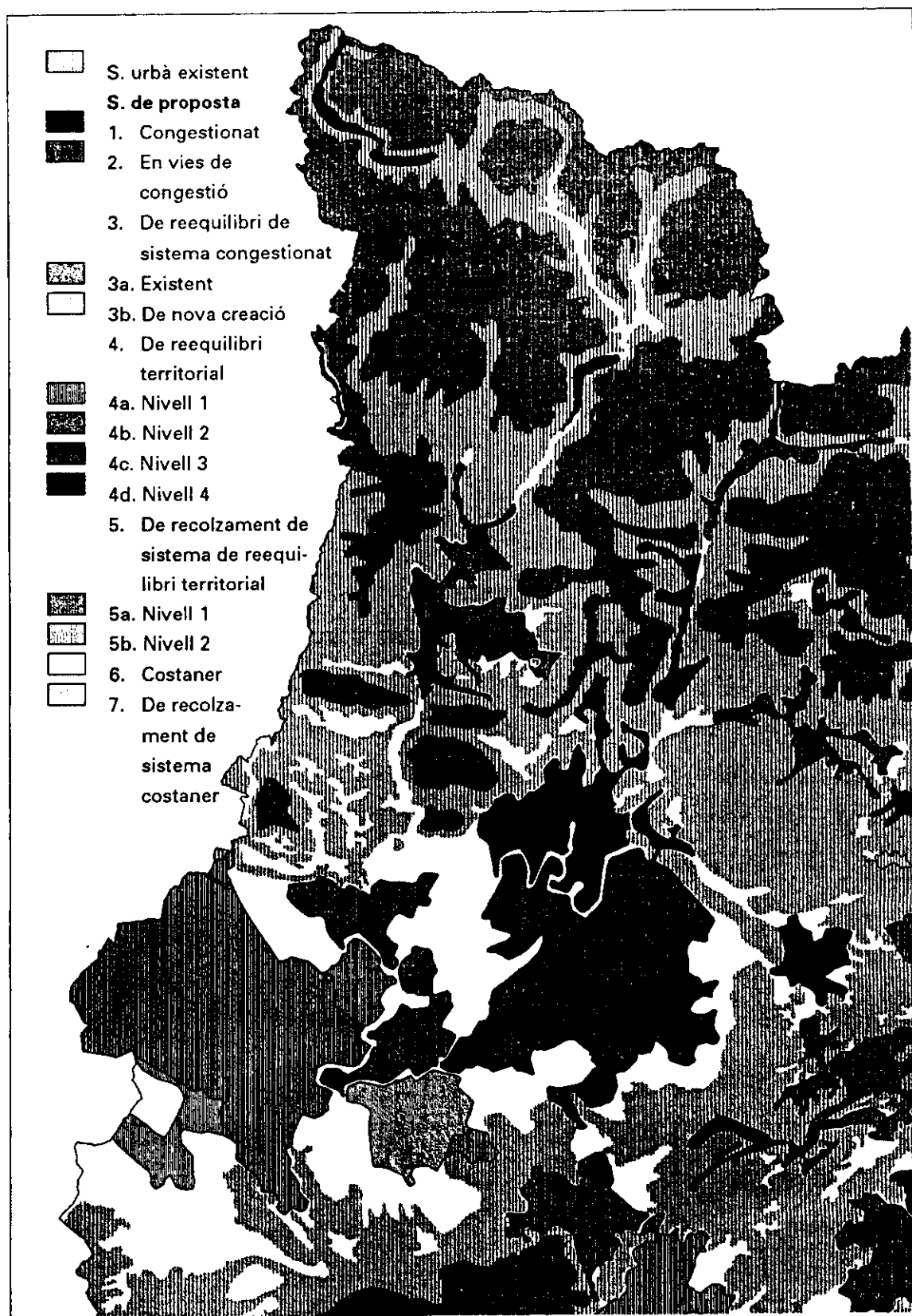
AFT Ponent

Polaritats i sistemes urbans

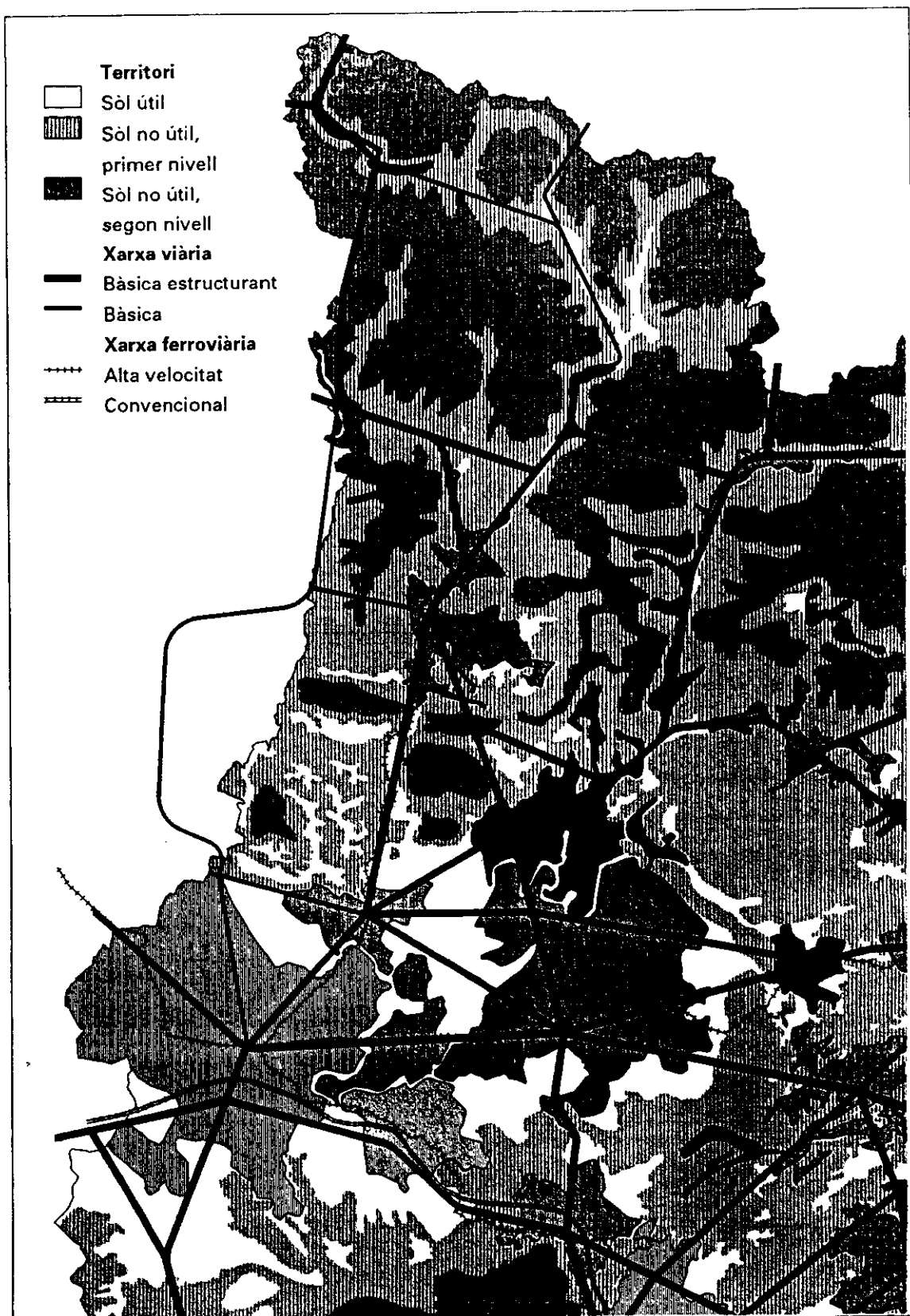
AFT Ponent

Els sistemes urbans i els sistemes de proposta

AFT Ponent

Propostes del PTG

- Tres sistemes de reequilibri territorial de nivell 3 basats en els sistemes urbans de:
 - a) Tàrrrega + Guissona + Agramunt + Bellpuig + la polaritat de Cervera.
 - b) La Seu d'Urgell.
 - c) Tremp, la Pobla de Segur.

- Cinc sistemes de reequilibri territorial de nivell 4 basats en els sistemes urbans i les polaritats de:
 - a) Artesa-Ponts.
 - b) La polaritat de Sort.
 - c) La polaritat de Vielha.
 - d) La polaritat del Pont Suert.
 - e) Oliana + la polaritat d'Organyà

Estratègies globals per a l'àmbit funcional territorial

- Potenciar el sistema de reequilibri territorial de nivell 1, basat en l'entorn del sistema urbà de Lleida, que és el sistema urbà central, capital indiscutible de l'àmbit funcional territorial de Ponent. Potenciar-hi la localització de serveis i equipaments capaços de satisfer les necessitats i aspiracions de l'àmbit territorial, de manera que sigui, pel que fa a l'aspecte territorial global de Catalunya, una alternativa a l'àmbit territorial Central català.

- Potenciar els tres sistemes de recolzament del sistema central lleidatà, basats en els sistemes urbans de les capitals comarcals de la Noguera, el Pla d'Urgell i les Garrigues. Aquesta potenciació hi hauria de fer efectiu el recolzament d'una articulació del sistema central de l'àmbit i buscar una integració major entre ells, alhora que permetria la definició d'una estructura més global per a la part més poblada de l'àmplia plana de Ponent.

- Potenciar els tres sistemes de reequilibri territorial de nivell 3 fomentant les relacions entre els sistemes urbans o les polaritats que els componen, sobretot en el cas d'aquell que inclou els sistemes urbans i les polaritats de les comarques de l'Urgell i la Segarra i també, en menor grau, en el cas del Pallars Jussà entre Tremp i la Pobla de Segur. No és aquest el cas del sistema urbà de la Seu d'Urgell, per tal com és únic dintre del sistema de proposta.

Els tres sistemes de reequilibri territorial de nivell 3 també són diferents entre ells quant al territori que abasten i la seva morfologia. Un es troba a la mateixa

gran plana de Ponent i abasta un territori útil molt ampli; un altre segueix l'eix de la Noguera Pallaresa, i l'últim, en ple Pirineu i sobre l'eix del Segre, consta d'una plana relativament àmplia però molt acotada per les muntanyes.

Tots tres tenen en comú un valor estratègic territorial important, per tal com queden localitzats en el si de zones i comarques amb dificultats estructurals, i el seu àmbit d'influència és molt extens. Es per això que cal dotar-los de serveis i equipaments i atorgar-los uns estàndards superiors als que per població els correspondrien.

- Potenciar els cinc sistemes de reequilibri territorial de nivell 4 que, excepte el que és format pels sistemes urbans d'Artesa de Segre i Ponts, localitzat encara al Segre mitjà en el moment que el riu entra a la plana de Ponent, s'ubiquen sobre els rius Garona, Noguera Pallaresa, Noguera Ribagorçana i Segre, i tenen en comú el fet de disposar de poc sòl útil, ja que queden molt encaixonats per les muntanyes que en tanquen les valls.

Aquests sistemes de reequilibri territorial de nivell 4 es localitzen, com els de nivell 3, en zones amb dificultats estructurals i, per tant, és molt important que se'ls afavoreixi com a centres de prestació de serveis. Aquí també, els estàndards de prestació de serveis han de ser molt superiors als que els correspondria per població.

En conjunt, en l'àmbit funcional territorial cal, per una part, ampliar el territori del sistema urbà central amb el suport dels tres sistemes de recolzament Balaguer, Mollerussa i les Borges-Juneda, i cal fer-ho articulant els diferents nuclis i estructurant el seu territori, molt condicionat per la presència de l'agricultura intensiva de regadiu. Per una altra part, cal afavorir els desenvolupaments i les actuacions que reforcin les centralitats dels sistemes urbans i les polaritats d'aglomeració en territoris amb dificultats, bàsicament amb la dotació de bons serveis i equipaments.

Les infraestructures de transport han de relligar els sistemes de l'àmbit funcional territorial entre si i amb el sistema central de l'àmbit, de manera que se'n cohesioni el conjunt, alhora que han de relacionar-lo amb la resta d'àmbits funcionals territorials, com també amb l'exterior. Les infraestructures que serveixen per a aquestes finalitats i que les han de fer efectives en bones condicions són les següents:

- Carreteres

- . Eix del Segre, des de l'eix Pirinenc fins a Ponts, i la seva continuació fins a Tarragona passant per Agramunt, Tàrrrega i Montblanc.
- . Eix de Ponent o Occidental, des deth Pònt de Rei fins a Amposta passant per Tremp, Balaguer i Lleida.
- . Eixos est-oest:

Eix Pirinenc, que relliga el litoral amb el Pont de Suert passant per Puigcerdà, la Seu d'Urgell, Sort i la Poble de Segur.

Eix Transversal que, a partir de Calaf, relligaria Agramunt, Balaguer i Alfarràs i faria la connexió amb Osca.

La N-II i el seu desdoblament d'Igualada a Lleida i la seva sortida cap a Saragossa.

L'autopista del Vendrell cap a Saragossa.

La N-240 del Vendrell fins a Lleida pels centres de les Garrigues.

Connexió Bassella-Manresa passant per Solsona.

- Ferrocarrils

- . La línia del TAV futura hauria de tenir estació localitzada en el sistema central d'aquest àmbit territorial.
- . Millorament genèric i canvi envers l'ample de via europeu de les línies Barcelona-Saragossa per Manresa i per Tarragona, sobre la qual s'ha d'articular l'estructura del sistema central lleidatà i dels seus sistemes de recolzament.
- . També cal mantenir la línia Lleida-la Poble de Segur.

Cal destacar l'estructura actualment radial d'aquests dos tipus d'infraestructures del transport, que es centralitzen a la ciutat de Lleida com a pol més important de l'àrea i destacat de la resta. Caldria establir-hi uns altres pols complementaris per tal d'aconseguir articular, com ja s'ha dit, un sistema menys centralitzat i més policèntric a l'entorn de la capital.

6.7. Àmbit funcional territorial de les Planes intermèdies. Estratègies i actuacions

Els sistemes de proposta d'aquest àmbit funcional territorial estan integrats pels sistemes urbans següents:

Sistemes de proposta

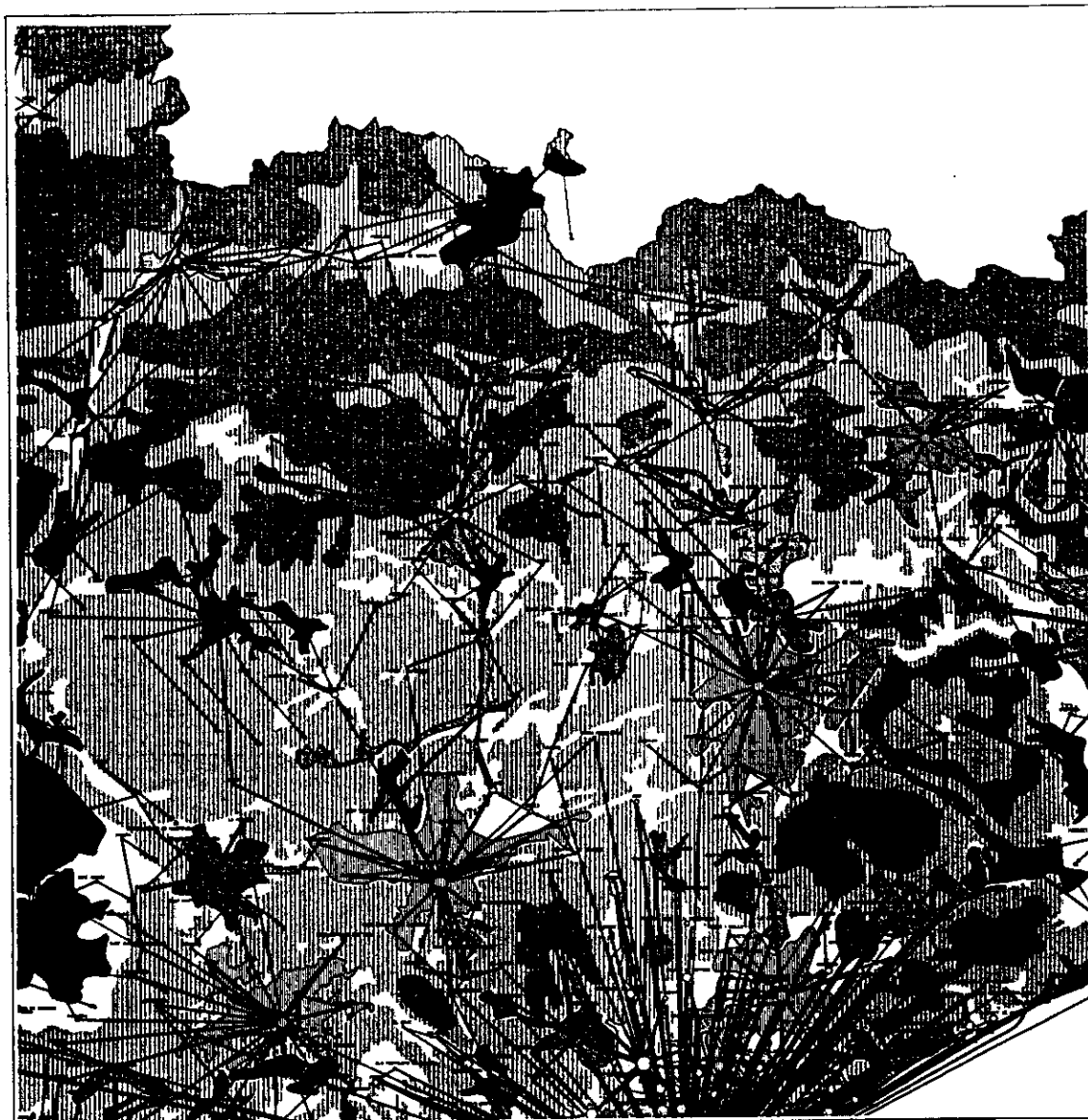
- Tres sistemes de reequilibri territorial de nivell 2 basats en els sistemes urbans de:
 - a) Vic + Manlleu + Torelló + Tona + Sant Hipòlit de Voltregà.
 - b) Manresa + Súria + Sant Vicenç de Castellet + Calders + unes altres polaritats com Sallent, Artés, Balsareny.
 - c) Igualada-Vilanova del Camí-Santa Margarida de Montbui + Capellades + la Pobla de Claramunt.
- Quatre sistemes de reequilibri territorial de nivell 3 basats en els sistemes urbans de:
 - a) Ripoll + Sant Joan de les Abadesses + Camprodon + Ribes de Freser.
 - b) Berga + Gironella + Puig-reig + Bagà-Guardiola.
 - c) Puigcerdà + les polaritats d'Alp i Bellver.
 - d) Solsona.
- Sis sistemes de reequilibri territorial de nivell 4 basats en els sistemes urbans de:
 - a) Calaf.
 - b) Prats de Lluçanès + Olost.
 - c) Sant Quirze de Besora + Montesquiu.
 - d) Moià-Castellterçol.
 - e) Cardona.
 - f) Sant Llorenç de Morunys.

Estratègies globals per a l'àmbit funcional territorial

- Potenciar els tres sistemes de reequilibri territorial de nivell 2, de característiques físiques -tots tres- molt similars: planes envoltades de muntanyes, que tenen articulats el seu poblament a partir d'un eix viari que segueix el curs d'un riu que les canalitza cap a la capital catalana, amb la qual mantenen fortes relacions.

AFT Planes intermèdies

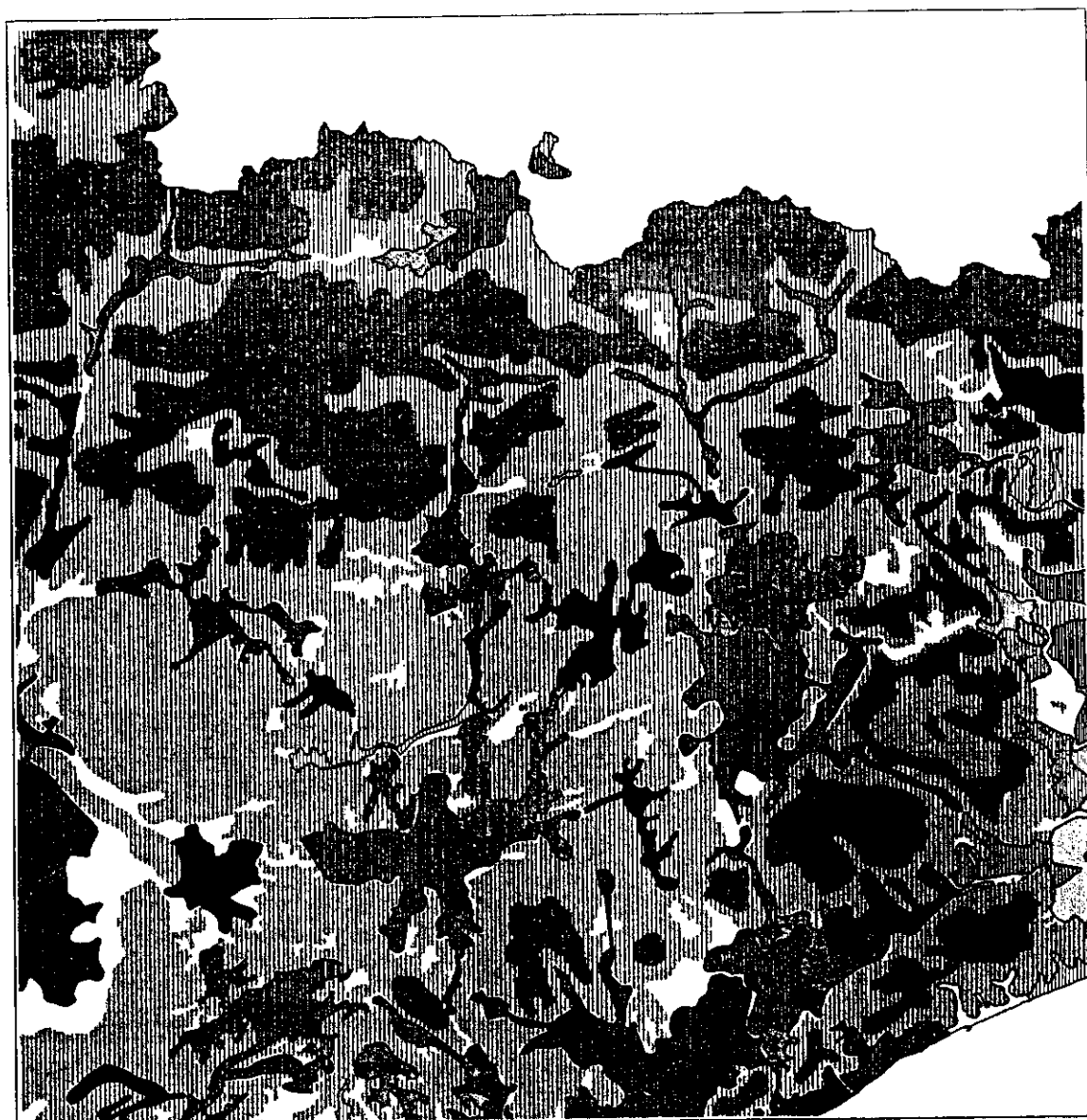
Polaritats i sistemes urbans

- Territori**
- Sòl útil
 - Sòl no útil, primer nivell
 - Sòl no útil, segon nivell
- Fluxos de mobilitat laboral obligada iguals o superiors a 25 viatges/dia**
- Primer flux
 - Segon flux

AFT Planes intermèdies

Els sistemes urbans i els sistemes de proposta

 Sistema urbà existent

Sistemes de proposta

 1. Congestionat

 2. En vies de congestió

3. De reequilibri de sistema congestionat

 3a. Existent

 3b. De nova creació

4. De reequilibri territorial

 4a. Nivell 1

 4b. Nivell 2

 4c. Nivell 3

 4d. Nivell 4

5. De recolzament de sistema de reequilibri territorial

 5a. Nivell 1

 5b. Nivell 2

 6. Costaner

 7. De recolzament de sistema costaner

AFT Planes intermèdies

Propostes del PTG

- Territori**
- Sòl útil
 - Sòl no útil, primer nivell
 - Sòl no útil, segon nivell
- Xarxa viària**
- Bàsica estructurant
 - Bàsica
 - Xarxa ferroviària
 - Alta velocitat
 - Convencional

Es per evitar aquest efecte de xuclador barceloní que cal potenciar les interrelacions entre les planes amb serveis i equipaments, reforçar l'autonomia i el potencial propis dels seus sistemes urbans centrals, en tots els casos ja força desenvolupats; hi ajuda, indubtablement, la morfologia del territori, que converteix la plana en una unitat funcional molt compacta, amb capitalitats clares.

- Potenciar els quatre sistemes de reequilibri territorial de nivell 3 articulant el seu desenvolupament a l'entorn de la capital comarcal i de les polaritats destacades, utilitzades com a centres de serveis.

Els sistemes de Ripoll i de Berga-Puig-reig es caracteritzen per tenir una estructura longitudinal i condicionada pel poc territori útil, que segueix el curs dels rius Ter i Freser, per un costat, i del Llobregat per l'altre, sense cap més alternativa possible.

El sistema de Solsona, estructurat segons l'eix del Cardener, es caracteritza per tenir un territori força tancat; de microrelleu abundant, és un territori complex.

El sistema de la Cerdanya, tot i la seva localització en ple Pirineu, és el que disposa de més territori útil, sobre el qual cal regular la pressió edificatòria provocada per l'activitat turística que és, en aquests moments, el motor econòmic de la comarca, complementat pel sector primari.

- Potenciar la capitalitat de Calaf i Sant Quirze de Besora en els seus respectius sistemes de reequilibri territorial de nivell 3 i, en el sistema del Lluçanès, reforçar la unitat del conjunt a base d'augmentar-ne les interaccions entre els diferents nuclis urbans.

Els sistemes de Calaf i el Lluçanès es localitzen en una àrea territorial àmplia i poc poblada, la qual cosa els confereix una rellevància territorial especial.

Les infraestructures del transport en aquest àmbit funcional territorial resulten fortament determinades pel relleu i la xarxa hidrogràfica i la seva execució presenta dificultats en el moment que s'abandonen els eixos dels rius; és per això que totes les connexions existents són en direcció nord-sud i no hi ha cap eix d'una certa entitat en sentit est-oest. Això fa que les relacions es produeixin en sentit vertical i que les diferents planes-valls estiguin aïllades entre si i que es caracteritzin per ser unitats compactes, relativament similars. Cal destacar que el sistema de reequilibri del Bages, el centre del qual és el sistema urbà

de Manresa, centralitza les relacions amb el sistema Solsona-Cardona a partir de l'eix del Cardener, i amb el sistema del Berguedà i de la Cerdanya a través de l'eix del Llobregat; aquest darrer, òbviament, a partir de l'obertura del túnel del Cadí. El sistema de reequilibri d'Osona centralitza les relacions dels sistemes del Ripollès i de Santa Maria de Besora, que segueixen el curs del Ter, mentre que el sistema de reequilibri basat en el d'Igualada centralitza les relacions del de Calaf a partir de l'eix de l'Anoia.

Els sistemes centrals de les tres planes principals han de comunicar-se més estretament i còmodament per carretera i ferrocarril amb l'Àrea metropolitana, ja que representen, respecte al lloc central d'aquesta, la 2a corona de sistemes urbans amb una certa entitat i cal potenciar-los com a centres de descongestió i de recolzament de les polítiques de descentralització, per tal de reequilibrar el global del país i fer arribar a tot arreu els serveis i les comoditats dels estàndards europeus.

Les actuacions concretes en aquest àmbit funcional territorial referides a les xarxes de transports són les següents:

- Carreteres

- . Eixos nord-sud

Desdoblament de l'eix del Llobregat actual amb una via segregada que compleixi bé la funció de ser una via de connexió ràpida amb Europa, alternativa al corredor tradicional per on passa la A-7.

Paral·lel a l'eix del Llobregat corre, per la plana d'Osona i després pel Ripollès, l'eix del Congost i del Ter. A partir de Ripoll el traçat forma part de l'eix Pirinenc i comunica amb Olot per l'est i amb la Cerdanya per l'oest, per la collada de Toses, camí tradicional de sortida de la Cerdanya abans de la construcció del túnel del Cadí. Per a evitar la collada de Toses cal realitzar un túnel equivalent al del Cadí de connexió entre Toses i la Molina i, amb la realització de Puimorens, connectar amb la resta de xarxa europea.

Cal potenciar també l'eix de sortida al mar de les comarques d'Anoia i Bages per Vilafranca del Penedès a Vilanova i la Geltrú, al Garraf.

Dintre d'aquests eixos nord-sud també s'inclou el que posa en comunicació Vic amb Olot pel túnel de Bracons.

- **Eixos est-oest**

Revesteixen una importància especial atès que encara s'han de dur a terme. La seva construcció permetrà la interrelació entre les diferents planes, que mai no s'ha produït.

El principal d'aquests eixos és l'eix Transversal, que relligaria els tres sistemes de reequilibri territorial de nivell 2 d'aquest àmbit funcional territorial i alhora el relacionaria amb l'àmbit de la plana de Ponent i amb l'àmbit Nord gironí. Aquestes relacions, inexistents actualment, ben segur que crearien sinèrgies de desenvolupament i, sobretot, trencarien un esquema radial centralitzat a Barcelona.

L'eix Pirinenc fa la mateixa funció que l'eix Transversal però al bell mig del Pirineu, relligant en aquest cas els sistemes de reequilibri territorial de nivell 3 de la Cerdanya i el Ripollès, i aquests amb els de la Seu d'Urgell, ja en l'àmbit de Ponent, i d'Olot, a l'àmbit Nord gironí.

A més, cal el millorament d'uns altres traçats, com el de Solsona-Berga-Ripoll (eix Subpirinenc) i el de l'eix del Cardener fins a Bassella. El primer és especialment important per al sistema del Lluçanès.

- **Ferrocarrils**

Els ferrocarrils, per les pròpies característiques de la infraestructura que les suporta, estan més condicionats per la morfologia del territori. En aquest àmbit, les actuacions concretes són de:

- **Potenciació de la línia que va des de l'àrea metropolitana fins a Puigcerdà i la Tor de Querol, passant per Osona i el Ripollès, com a eix de connexió europeu. Aquesta potenciació suposa també posar-hi l'ample de via europeu.**

7. Directrius per als plans territorials i per als plans urbanístics

7.1. Introducció

Els plans territorials parcials (PTP) van ser creats i tenen el seu contingut i funcions definits per la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial. En concret, el seu article 11.2 diu:

«De manera particular els plans territorials parcials han de desplegar les determinacions del Pla territorial general de Catalunya, precisant-ne l'abast però no alterant-ne les prescripcions».

Els plans territorials sectorials (PTS) van ser creats i el seu contingut és definit per la mateixa Llei de política territorial, amb les referències a la seva necessària adequació a les directrius dels plans territorials (el general i els parcials).

Art. 11.3: «Els plans sectorials previstos en aquesta Llei s'han d'adaptar a les orientacions dels plans territorials, cosa que caldrà justificar expressament».

Finalment l'article 11.4, respecte als plans urbanístics, estableix:

«Els plans d'ordenació urbanística han d'ésser coherents amb les determinacions del Pla territorial general i dels plans territorials parcials i facilitar-ne l'acompliment».

Per a acabar de definir el context de la seqüència de plans amb incidència territorial, cal retrobar la funció del PTG:

Art. 11.1: «El Pla territorial general defineix el marc de coherència de tots els plans, programes o accions amb incidència territorial, els quals n'han de tenir en compte les orientacions.

Es dintre aquest context que sembla clar que el PTG no és un pla-projecte o un pla-programa, tot i que contingui un estudi econòmic-financer amb la previsió d'inversions, que abasta 4 anys però no l'horitzó del Pla. I, en canvi, és un pla d'imatge-objectiu o pla model (per assolir uns objectius) que es formula a partir d'un esquema (que implica unes actuacions que formulen

uns altres plans) i de l'establiment d'unes directrius en tant que marc orientador, que hauran d'ésser concretades pels plans d'àmbit territorial menor i rang jeràrquic inferior; en cap cas el PTG dóna lloc directament a actuacions físiques sobre el territori. Totes les seves propostes han d'ésser desenvolupades per la resta de plans territorials o urbanístics de l'ordenament legislatiu.

El Pla, com hem vist en els capítols anteriors d'aquesta memòria, instrumentalitza la seva proposta amb la finalitat de complir una imatge-objectiu respecte de la distribució de la població -que també implica de l'activitat- a partir d'uns sistemes de proposta, d'unes directrius per a la delimitació d'espais, de l'establiment de les determinacions que els plans territorials sectorials han de contenir. Aquest capítol pretén precisar aquestes directrius i determinacions que cal que compleixin les figures d'ordenació territorial restants, per tal de possibilitar la consecució dels objectius d'aquest PTG referits a la globalitat de Catalunya.

7.2. Àmbit d'aplicació dels plans territorials parcials

Els plans territorials parcials hauran -com hem vist- de precisar les propostes i directrius del PTG en l'àmbit territorial que abastin (àmbit de planificació).

La definició d'aquest àmbit de planificació és una de les determinacions que aquest PTG ha d'incloure, segons l'article 5.1.q de la Llei de política territorial: «La definició dels àmbits d'aplicació dels plans territorials parcials, que s'hauran d'adequar als àmbits establerts en la divisió territorial de Catalunya; es poden agrupar unitats comarcals però en cap cas no es poden dividir».

Aquest PTG determina com a àmbits d'aplicació i planificació dels plans territorials parcials els que es defineixen a partir de les relacions funcionals en el territori, relacions que engloben circumstàncies històriques, econòmiques i geogràfiques. Els àmbits funcionals territorials que aquest PTG estableix s'han determinat a partir dels sistemes urbans dels diferents territoris i de les relacions funcionals existents entre ells.

Cal aclarir, en aquest punt, que els àmbits d'aplicació i planificació dels PTP es defineixen, com hem dit, segons la base del criteri de funcionalitat del territori, i cal que no es confonguin amb els àmbits administratius que establirà la divisió territorial de Catalunya, en la definició dels quals intervindran segurament altres criteris que complementaran els de la funcionalitat.

Tot mantenint la integritat de les comarques, podria arribar-se a plantejar la realització d'un PTP per a un àmbit d'aplicació i planificació que abastés les comarques de la costa o les de muntanya.

Els àmbits d'aplicació i de planificació dels plans territorials parcials que aquest Pla territorial general planteja són els següents:

Àmbit Central: Alt Penedès, Baix Llobregat, Barcelonès, Garraf, Maresme, Vallès Occidental i Vallès Oriental.

Àmbit Nord: Alt Empordà, Baix Empordà, Garrotxa, Gironès, Pla de l'Estany, Ripollès i Selva.

Àmbit del Camp de Tarragona: Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà, Priorat i Tarragonès.

Àmbit de les Terres de l'Ebre: Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre i Terra Alta.

Àmbit de Ponent: Alta Ribagorça, Alt Urgell, Garrigues, Noguera, Pallars Jussà, Pallars Sobirà, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià, Urgell i Val d'Aran.

Àmbit de les Planes Intermèdies: Anoia, Bages, Berguedà, Cerdanya, Osona i Solsonès.

Determinades comarques, basant-se en les seves relacions funcionals, i atesa la seva condició de comarques-ròtula, podrien adscriure's a un altre àmbit diferent del que s'han adscrit. Tal és el cas de les comarques següents:

- Baix Penedès
- Priorat
- Ripollès

Abans de la delimitació definitiva dels àmbits d'aplicació dels plans territorials parcials es farà una consulta a les comarques afectades.

Algunes comarques poden pertànyer a dos àmbits de planificació.

En tot cas, quan es porti a terme la redacció dels diferents plans territorials parcials, aquests planificaran el territori del seu àmbit d'aplicació i planificació, però també tindran en compte el territori de les comarques que s'hi relacionin intensament ; com a mínim:

La planificació de l'àmbit Central considerarà el Baix Penedès i l'entorn de la Tordera (a la comarca de la Selva); la de l'àmbit de les Planes Intermedies, el Ripollès i la Segarra; la de l'àmbit de les Terres de l'Ebre, el Priorat, i la de l'àmbit de Ponent, la Cerdanya.

7.3. Directrius per als plans territorials parcials

El fet que els PTP abastin un àmbit territorial menor que el PTG els permet augmentar la concreció de les propostes; també els permet formular continguts nous, molt més precisos, en els quals el PTG no ha pogut entrar.

El nivell de pla territorial parcial és un nivell idoni per a la inclusió, en la generació del pla, de la participació dels ens i organismes de l'administració local -comarques i municipis-. Els PTP constitueixen un punt de trobada de les polítiques sectorials, que ja tenen un nivell territorial intermedi força concret, però encara no de precisió.

Els diferents sectors amb incidència territorial hauran de fer un esforç per portar, definir i localitzar les seves propostes a l'àmbit territorial establert i fer-ho concertadament amb els ens locals.

Les determinacions que aquest PTG estableix que han de contenir els PTP són les següents:

Fixació dels paràmetres urbanístics bàsics per a cada un dels sistemes de proposta, que seran:

1) Nombre d'habitatges.-S'establirà indicativament el nombre d'habitatges per al qual s'hauran de dimensionar els sòls residencials de nou creixement en el sistema, entenent que aquests sòls residencials acolliran solament una part de la demanda total d'habitatges, perquè l'altra part l'acollirà el sòl classificat com a urbà. La quantificació global determinarà la demanda d'habitatges totals (primera i segona residència).

2) Metres quadrats de sostre industrial.-S'establirà indicativament el nombre de m² de sostre industrial potencial de què el sistema de proposta haurà de disposar en sòls d'ús industrial, localitzat en polígons industrials en sòl urbà -en part encara desocupats- o en sòls urbanitzables de desenvolupament industrial. Aquests m² inclouen les reserves de sostre de les instal·lacions cobertes de les centrals integrades de mercaderies.

3) Metres quadrats de sostre terciari.-S'establirà indicativament el nombre de m² de sostre destinat a usos terciaris de què el sistema de proposta ha de disposar en sòls de nou creixement de desenvolupament terciari o d'ús mixt, o en operacions de reforma interior en sòl urbà d'aquest mateix tipus de sòls.

4) Metres quadrats de sòl per a equipaments.-S'establirà indicativament el nombre de m² de sòl destinats a equipaments d'àmbit comarcal o supracomarcal que el sistema de proposta ha de contenir. Es tracta de reserves de sòl per a localitzar-hi aquells tipus d'equipaments que consumeixen una gran quantitat d'espai i en els quals es desenvolupen activitats o es presten serveis que requereixen edificis d'ús exclusiu.

5) Sòl per a parcs i zones verdes.-S'establirà indicativament el percentatge de sòl dels sistemes de proposta destinats a parcs i zones verdes. Aquest percentatge serà indicativament el 10% del territori útil (pendent $\leq 20\%$) dels municipis que componen el sistema de proposta. En aquest percentatge es poden comptabilitzar alguns dels tipus d'espais objecte de protecció.

- Definició de l'esquema de cada un dels sistemes de proposta inclosos en l'àmbit territorial que cada PTP abasti. Aquest esquema inclourà:

a) La delimitació indicativa i la localització dels sòls destinats a albergar els diversos usos, dimensionats per tal d'acollir la quantificació feta en els paràmetres bàsics urbanístics indicatius per cada sistema de proposta.

b) La localització indicativa de les infraestructures bàsiques de transport, serveis -aigua i energia-, telecomunicacions i mediambientals:

c) La localització indicativa dels equipaments de nivell comarcal i supracomarcal.

d) La delimitació indicativa dels espais que aquest PTG defineix com a objecte de protecció.

- La delimitació indicativa dels sòls on se'n localitzen els diferents usos haurà de fer-se de manera que aquests sòls siguin suficients, tant en la quantitat com en la intensitat edificatòria assignada, perquè puguin acollir el nombre d'habitatges i els sostres edificatoris atorgats a cada ús en el si d'un sistema de proposta. Sobre les reserves de sòl indicatives, els PTP fixaran com a paràmetres l'edificabilitat referida al global de cada àrea o zona i/o la densitat

residencial d'habitatges, si la zona té ús residencial, com també el sostre i/o el sòl corresponent a cada ús dintre de la mateixa zona.

- Respecte a la localització de les **infraestructures bàsiques**, el PTP haurà d'establir i localitzar indicativament les reserves de sòl destinats als tipus d'infraestructures següents:

- . De transport:

Carreteres: xarxa existent, prevista i proposada.

El PTP, a part de concretar i definir més el traçat de les vies proposades pels PTS corresponents, haurà de definir totes aquelles altres vies necessàries per a estructurar convenientment el seu propi àmbit d'aplicació; també aquelles que, tot i lligar-se molt al medi urbà, compleixen una funció territorial més àmplia.

Ferrocarrils: xarxa existent, prevista o proposada.

Ports existents, possibles ampliacions o noves localitzacions.

Aeroports existents, possibles ampliacions o noves localitzacions.

- . Centrals integrades de mercaderies (CIM), i zones d'activitats logístiques (ZAL).

- . Xarxes de serveis:

Aigua.

Energia: elèctrica, gasoductes, oleoductes.

- . Infraestructures de telecomunicacions.

- . Infraestructures mediambientals de:

Sanejament: xarxa de col·lectors i depuradores, tant l'existent com la prevista.

Tractament de residus: instal·lacions i abocadors de residus urbans i industrials, d'acord amb el PTS corresponents.

Caldrà coordinar els traçats de les diferents xarxes per tal de racionalitzar-les al màxim, perquè afectin de la manera menys perjudicial possible el territori i per a optimitzar-ne els costos d'implantació.

Determinades infraestructures requeriran una coordinació important entre ens autonòmics amb competències sectorials i ens territorials locals. Aquest és el cas de les infraestructures mediambientals. Aquestes infraestructures han de donar resposta, com a mínim, a les necessitats generades per les comarques que constitueixen l'àmbit territorial del PTP i caldrà una coordinació entre comarques i una concertació per tal d'establir les localitzacions indicatives.

- Respecte als **equipaments**, caldrà localitzar indicativament els sòls destinats a equipaments de tipus comarcal i supracomarcal, els quals s'inclouran dintre de l'estructura general del sistema de proposta.

Aquests sòls veuran concretada posteriorment la seva delimitació pel planejament urbanístic, el qual els qualificarà i inclourà dintre del sistema general d'equipaments.

Els tipus d'equipaments per als quals s'han de realitzar aquestes reserves indicatives de sòl són:

Sanitaris.- Qualsevol nivell d'hospital o centre d'assistència primària si és fora del nucli urbà.

Educatius.- Centres de Secundària. Centres de FP. Dependències universitàries.

Esportius.- Pavelló polisportiu. Piscina coberta. Camps grans (futbol, atletisme). D'altres tipus singulars amb consum elevat d'espai. Parcs esportius.

Culturals.- Palaus de congressos. Teatres. Auditòriums. Recintes firals.

Socials.- Residències.

Administratius.- Presons. Parcs de bombers.

Lleure.- Complexos recreatius (aquàtics, atraccions).

Totes aquestes reserves han de fer-se en el marc de l'estructura general del sistema de proposta, el qual està molt referenciat a les estructures urbanes, però també molt lligades -aquestes reserves- al sistema d'espais lliures o

verds, sobretot en aquells tipus d'equipament relacionats amb el lleure, com alguns dels esportius, alguns dels culturals i alguns altres de tipus social, que necessiten grans superfícies i aire net i tranquil·litat.

La precisió de localització per part dels PTP disminuirà conforme el tipus d'equipament estigui més lligat a l'estructura urbana per tal com se'n complicarà l'elecció i l'anàlisi per a escollir el lloc idoni dintre del nucli urbà, ja que s'endinsarà en el camp del planejament urbanístic. Aquesta condició de localitzar en el nucli urbà els diferents tipus d'equipaments també serà una determinació que haurà de contenir el PTP.

Els sòls destinats al sistema general d'equipaments podran ser-ho de manera genèrica -sense precisar-ne el tipus- o podran -sobretot si s'ha realitzat el planejament territorial sectorial- contenir la determinació del tipus d'equipament i el tipus d'instal·lació o centre a què es destina.

En el cas del Pla territorial metropolità, el nivell de concreció dels diferents tipus d'equipaments pot ésser inferior al de la resta d'àmbits territorials, per la complexitat del tema deguda al gran nombre d'equipaments existents i futurs.

- Els espais definits com a **objecte de protecció** per aquest PTG, tractats al capítol 5 d'aquesta Memòria, la delimitació indicativa dels quals també haurà de ser inclosa en els plans territorials parcials, són:

- . Espais de protecció especial.
- . Altres espais delimitats indicativament en el Pla d'espais d'interès natural (PEIN).
- . Espais de lligam o relació entre els espais del PEIN.
- . Sòls d'especial interès agrícola.
- . Sòls d'especial interès forestal.
- . Espais o paratges d'interès estratègic per al reequilibri urbà.
- . Els elements morfològics identificatius del territori.
- . Espais que contenen elements del patrimoni històrico-artístic.

. Espais reservats per les legislacions sectorials (de la faixa costanera, de la xarxa hidrogràfica, de l'entorn de les infraestructures).

Per donar suport a la delimitació indicativa d'aquests espais, els PTP realitzaran la determinació de les zones del territori amb pendents inferiors al 20% i superiors al 30% en l'àmbit del pla respectiu.

Els PTP buscaran establir la continuïtat física dels espais objecte de protecció resultants, per tal de conformar un sistema integrat i continu d'espais naturals o seminaturals.

Si els sòls destinats pel PTP en el sistema de proposta i per a usos programats en el PTG ocupen espais definits com a objecte de protecció, caldrà una avaluació de les possibilitats alternatives i raonables de localització.

7.4. Directrius per als plans territorials sectorials

Caldria portar a terme la realització o revisió d'un seguit de plans territorials sectorials (PTS).

Infraestructures

- Transports:
 - . Carreteres
 - . Ferrocarrils
 - . Ports
 - . Aeroports
 - . Intermodalitat.- Globalitat de les diferents infraestructures del transport i CIM (centrals integrades de mercaderies)
- Xarxes de serveis:
 - . Aigua
 - . Globalitat dels serveis energètics: oleoductes, gasoductes, línies elèctriques.
- Mediambientals:
 - . Sanejament
 - . Tractament de residus sòlids (industrials i urbans)
- Telecomunicacions

Equipaments

- Sanitaris
- Educatius
- Esportius
- Culturals
- Socials
- Administratius (justícia, etc.)
- Comercials
- Turístics

Protecció del medi

- Espais d'interès natural
- Sòls d'especial interès agrícola
- Sòls d'especial interès forestal

Els espais objecte de protecció poden ser una part dels definits com a sòls per a parcs o zones verdes en els paràmetres urbanístics.

Tal com estableix la Llei 23/1983, de política territorial, els PTS «han de contenir una estimació dels recursos disponibles, de les necessitats i dels dèficits territorialitzats en el sector corresponent. També han de contenir la determinació de les prioritats d'actuació i la definició d'estàndards i normes de distribució territorial». Aquesta mateixa Memòria, en els apartats sectorials corresponents a les diferents infraestructures i als equipaments, estableix objectius d'aquests plans i fixa un seguit d'aspectes que cal tenir en compte per a la seva realització, com també algunes de les determinacions que han de contenir.

Els PTS hauran de tenir en compte les propostes del PTG i aplicar amb cura especial les que fan referència al model d'assentament futur proposat per aconseguir l'objectiu de l'equilibri territorial.

Els paràmetres establerts per aquest PTG respecte als sistemes de proposta seran paràmetres de referència obligada per als PTS.

Les determinacions que estableixi el PTS tindran com a referència els sistemes de proposta d'aquest PTG, que es consideren -com ja s'ha dit- una

unitat de planificació i, en aquest cas, també de referència per a les avaluacions de les necessitats i de les propostes.

Els PTS a l'entorn d'aspectes de protecció del medi es caracteritzen per localitzar-se en gran mesura fora dels sistemes de proposta dels quals són complementaris; és per això que no s'hi aplicaran els criteris o les determinacions que ara es formulen per a la resta de PTS, encara que els poden servir de referència global.

Els PTS d'equipaments, en aquest context, definiran la dotació dels tipus d'equipaments comarcals i supracomarcals que correspon a cada sistema de proposta segons la demanda actual i la previsible, segons els criteris i paràmetres establerts en aquest Pla. També definiran les necessitats de sòl i els paràmetres i dimensions que ha de tenir aquest per a ubicar-hi l'esmentada dotació i els seus requeriments de localització.

Els tipus d'equipaments d'àmbit inferior tindran la dotació calculada, concretada i definida de la mateixa manera però el seu àmbit d'assignació serà el municipi, l'àrea bàsica territorial o el sistema urbà, segons criteri del propi PTS.

Els PTS definiran aquells tipus d'equipaments i serveis tècnics que, per les seves característiques, es localitzin dintre de l'estructura urbana i calgui que siguin recollits i localitzats pel planejament general urbanístic com a sistemes generals en sòl urbà.

Les localitzacions indicatives o definitives de les diferents xarxes o dotacions establertes pels PTS es faran sempre mitjançant els plans territorials parcials, el planejament general o la revisió de qualsevol d'ells. Els PTS tindran cura especial de formular de la manera més explícita possible els requeriments de localització que condicionen la ubicació de les diverses dotacions.

Els PTS realitzaran un dimensionament sectorial en funció de la demanda actual i previsible i, com ja s'ha dit repetidament, aquesta demanda inclourà la que generi la població flotant i els processos a què dona lloc, avaluats convenientment.

Els tipus d'equipaments de caràcter comarcal i supracomarcal s'han definit ja anteriorment, en funció dels àmbits territorials usuals que abasta la seva àrea d'influència i de la necessitat d'espai per a la seva localització fora de les estructures urbanes consolidades.

7.5. Directrius per al planejament general

El planejament general urbanístic concretarà les determinacions i propostes dels plans territorials parcials mitjançant la classificació i qualificació del sòl; fixarà les tipologies, les densitats i els paràmetres de l'edificació, a part de totes les determinacions que la legislació li atribueix, compilades en la Refosa de textos legals en matèria urbanística, aprovada com a Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol.

En absència de planejament territorial parcial, el planejament urbanístic aplicarà les directrius, determinacions i propostes d'aquest PTG i dels plans territorials sectorials aprovats. Aquest PTG estableix, en l'apartat dels equipaments, uns llistats indicatius per a les diferents dotacions i unes reserves indicatives de sòl que s'han de portar a terme en tant que no s'hagin aprovat els PTS.

El planejament urbanístic tendirà a prendre, com a territori global del seu planejament, el territori dels municipis que componen els diferents sistemes de proposta.

En l'apartat mediambiental, els tipus d'espais objecte de protecció que es defineixen -en especial els espais o paratges d'interès estratègic per al reequilibri urbà, els elements morfològics identificatius del territori, els espais que contenen patrimoni històrico-artístic i els espais reservats per les legislacions especials- hauran de ser delimitats pel planejament general, en el seu àmbit, tot i que no hi hagi PTP. Com es diu al capítol 5, aquesta delimitació anirà recolzada en la delimitació dels pendents del 20 i del 30 per cent.

8. Annex: Identificació d'àrees bàsiques territorials

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(I)

Sistemes bàsics territorials

Alt Penedès

Vilafranca del Penedès
Vilafranca del Penedès
Avinyonet de Penedès
les Cabanyes
la Granada
Olerdola
Olesa de Bonesvalls
Pacs del Penedès
el Pla del Penedès
Puigdàlber
Santa Fe del Penedès
Sant Cugat Sasgarriques
Vilobí del Penedès

Sant Sadurn d'Anoia
Sant Sadurn d'Anoia
Subirats

Sant Pere de Riudebitlles
Sant Pere de Riudebitlles
Mediona
Sant Quintí de Mediona
Torrelavit

Sant Martí Sarroca
Sant Martí Sarroca
Font-rubi
Pontons
Torrelles de Foix

Santa Margarida i els Monjos
Santa Margarida i els Monjos
Castellot i la Gornal
Castellví de la Marca

Gelida
Gelida
Sant Llorenç d'Hortons

Anoia

Igualada
Igualada
Argençola
Bellprat
el Bruc
Castellolí
Copons
Jorba
Montmaneu
Odons
Rubí
Sant Martí de Tous
Veciana

Santa Margarida de Montbui
Santa Margarida de Montbui
la Llacuna
Santa Maria de Miralles

Vilanova del Camí
Vilanova del Camí
Carme
Orpi

Capellades
Capellades
Cabrera d'Igualada
la Pobla de Claramunt
la Torre de Claramunt
Vallbona d'Anoia

Calaf
Calaf
Calonge de Segarra
Castellfollit de Riubregós
els Prats de Rei
Pujalt
Sant Martí Sasgueioles
Sant Pere Sallavinera

Masquefa
Masquefa

Piera
Piera
els Hostalets de Pierola

Bages

Manresa
Manresa
Castellfollit del Boix
el Pont de Vilomara i Rocafort
Sant Salvador de Guardiola

Sant Fruitós de Bages
Sant Fruitós de Bages

Sant Joan de Vilatorrada
Sant Joan de Vilatorrada
Aguilar de Segarra
Fonollosa
Rajadell

Santpedor
Santpedor
Castellnou de Bages

Súria
Súria
Callús
Sant Mateu de Bages

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(II)

Sistemes bàsics territorials

Cardona
Cardona

Navàs
Navàs
Gaia

Balsareny
Balsareny

Avinyó
Avinyó
Santa Maria d'Olo
Sant Feliu Sasserra

Artes
Artes
Calders
Monistrol de Calders

Moia
Moia
l'Estany

Navarces
Navarces
Mura
Talamanca

Sant Vicenç de Castellet
Sant Vicenç de Castellet
Castellgalí

Castellbell i el Vilar
Castellbell i el Vilar
Marganell

Monistrol de Montserrat
Monistrol de Montserrat

Sallent
Sallent

Baix Llobregat

Sant Feliu de Llobregat
Sant Feliu de Llobregat

Cervelló
Cervelló

Corbera de Llobregat
Corbera de Llobregat

Molina de Rei
Molins de Rei
el Papiol

Palleja
Palleja

Sant Vicenç dels Horts
Sant Vicenç dels Horts
Torrelles de Llobregat

Vallirana
Vallirana

Cornellà de Llobregat
Cornellà de Llobregat

Esplugues de Llobregat
Esplugues de Llobregat

Sant Joan Despi
Sant Joan Despi

Sant Just Desvern
Sant Just Desvern

Gavà
Gavà

Begues
Begues

Castelldefels
Castelldefels

Viladecans
Viladecans
Sant Climent de Llobregat

Martorell
Martorell
Castellví de Rosanes

Abrera
Abrera

Sant Andreu de la Barca
Sant Andreu de la Barca

Sant Esteve Sesrovires
Sant Esteve Sesrovires

Olesa de Montserrat
Olesa de Montserrat

Esparreguera
Esparreguera
Collbató

el Prat de Llobregat
el Prat de Llobregat

Sant Boi de Llobregat
Sant Boi de Llobregat
Santa Coloma de Cervelló

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(III)

Sistemes bàsics territorials

Barcelonès

Barcelona
Barcelona

Badalona
Badalona

l'Hospitalet de Llobregat
l'Hospitalet de Llobregat

Sant Adrià de Besòs
Sant Adrià de Besòs

Santa Coloma de Gramenet
Santa Coloma de Gramenet

Berguedà

Berga
Berga
Avia
Capolat
Castellar del Riu
Castell de l'Areny
Vilada
Montmajor
l'Espunyola
Montclar

Cercs
Cercs
Figols
la Nou de Berguedà

Gironella
Gironella
Olvan
la Quer
Segàs
Borreda
Santa Maria de Merlès

Baga
Baga
Gieclareny
Gósol
Guardiola de Berguedà
Saldes
Vallcebre

la Pobla de Lillet
la Pobla de Lillet
Castellar de N'Hug
Sant Jaume de Frontanya

Puig-reig
Puig-reig
Casserres
Viver i Serrateix

Garraf

Vilanova i la Geltrú
Vilanova i la Geltrú
Cubelles

Sitges
Sitges

Sant Pere de Ribes
Sant Pere de Ribes
Canyelles
Olivella

Maresme

Mataró
Mataró

el Masnou
el Masnou

Teià
Teià

Montgat
Montgat

Alella
Alella

Tiana
Tiana

Premià de Dalt
Premià de Dalt

Premià de Mar
Premià de Mar

Vilassar de Mar
Vilassar de Mar
Cabrera de Mar

Vilassar de Dalt
Vilassar de Dalt
Cabrils

Argentona
Argentona
Dosrius
Orrius

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(IV)

Sistemes bàsics territorials

Sant Andreu de Llavaneres
Sant Andreu de Llavaneres
Caldes d'Estrac
Sant Vicenç de Montalt

Arenys de Mar
Arenys de Mar

Canet de Mar
Canet de Mar

Arenys de Munt
Arenys de Munt
Sant Iscle de Vallalta

Pineda de Mar
Pineda de Mar

Calella
Calella

Sant Pol de Mar
Sant Pol de Mar
Sant Cebrià de Vallalta

Malgrat de Mar
Malgrat de Mar
Palafolls
Santa Susanna

Tordera
Tordera

Osona

Vic
Vic
Caldetenes
Gurb
Malla
Muntanyola
Santa Eugènia de Berga
Santa Eulàlia de Riuprimer
Sant Bartomeu del Grau

Taradell
Taradell
Espinelles
Viladrau

Sant Julià de Vilatorrada
Sant Julià de Vilatorrada
Folgueroles
Sant Sadurni d'Osoimort
Vilanova de Sau

Manlleu
Manlleu

Torelló
Torelló
Orís
Sant Pere de Torelló
Sant Vicenç de Torelló

Roda de Ter
Roda de Ter
les Masies de Roda
Tavernoles

Sant Quirze de Besora
Sant Quirze de Besora
Alpens
Montesquiu
Santa Maria de Besora
Sora
Vidrà

Sant Hipòlit de Voltregà
Sant Hipòlit de Voltregà
les Masies de Voltregà
Sant Agustí de Lluçanès
Sant Boi de Lluçanès
Sobremunt
Santa Cecília de Voltregà

Prats de Lluçanès
Prats de Lluçanès
Lluçà
Olost
Oristà
Parafita
Sant Martí d'Albarrà

Santa Maria de Corcó
Santa Maria de Corcó
Rupit i Pruit
Tavertet

Tona
Tona
Collsuspina
Seva
el Brull

Centelles
Centelles
Sant Martí de Centelles

els Hostalets de Balenyà
els Hostalets de Balenyà

Vallès Occidental

Sabadell
Sabadell

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(V)

Sistemes bàsics territorials

Barberà del Vallès
Barberà del Vallès

Castellar del Vallès
Castellar del Vallès
Sant Lorenç Savall
Gallifa

Palau de Plegamans
Palau de Plegamans

Polinyà
Polinyà

Sant Quirze del Vallès
Sant Quirze del Vallès

Santa Perpètua de Mogoda
Santa Perpètua de Mogoda

Sentmenat
Sentmenat

Terrassa
Terrassa
Rellinars
Ullastrell
Vacarisses

Castellbisbal
Castellbisbal

Matadepera
Matadepera

Viladecavalls
Viladecavalls

Cerdanyola del Vallès
Cerdanyola del Vallès

Moncada i Reixac
Moncada i Reixac

Ripolllet
Ripolllet

Sant Cugat del Vallès
Sant Cugat del Vallès

Rubí
Rubí

Vallès Oriental

Granollers
Granollers

Canovelles
Canovelles

les Franqueses del Vallès
les Franqueses del Vallès

Lliçà d'Amunt
Lliçà d'Amunt

Lliçà de Vall
Lliçà de Vall

Montornès del vallès
Montornès del Vallès
Vallromanes
Vilanova del Vallès

la Roca del Vallès
la Roca del Vallès

Santa Eulàlia de Ronçana
Santa Eulàlia de Ronçana
Bigues i Riells

Caldes de Montbui
Caldes de Montbui

Sant Feliu de Codines
Sant Feliu de Codines

la Garriga
la Garriga
Montmany-Figaro

Aiguafreda
Aiguafreda
Tagamanent

l'Ametlla del Vallès
l'Ametlla del Vallès

Cardedeu
Cardedeu
Canoves i Samalús

Linars del Vallès
Linars del Vallès
Vilalba Sassera

Sant Antoni de Vilamajor
Sant Antoni de Vilamajor
Sant Pere de Vilamajor

Castellterçol
Castellterçol
Castellcir
Granera
Sant Quirze Safaja

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(VI)

Sistemes bàsics territorials

Mollet del Vallès
Mollet del Vallès

la Llagosta
la Llagosta

Martorelles
Martorelles
Santa Maria de Martorelles

Montmeló
Montmeló

Parera del Vallès
Parera del Vallès

Sant Fost de Campsentelles
Sant Fost de Campsentelles

Sant Celoni
Sant Celoni
Campins
Fogars de Montclús
Gualba
Vallgorguina

Santa Maria de Palautordera
Santa Maria de Palautordera
Montseny
Sant Esteve de Palautordera

Alt Empordà

Figueres
Figueres
Albanya
Biure
Boadella d'Empordà
Cistella
el Far d'Empordà
Llers
Pont de Molins
Santa Llogaia d'Alguema
Sant Llorenç de la Muga
Siurana
Terrades
Vilamàlia
Vila-sacra
Cabanes
Masarac
Sant Climent Sescebes

Roses
Roses
Palau-saverdera
Vilajuïga
Pau

la Jonquera
la Jonquera
Agullana
Capmany
Cantallops
Darnius
Maçanet de Cabrenys
la Vajol

el Port de la Selva
el Port de la Selva
la Selva de Mar
Llança
Colera

Cadaqués
Cadaqués

Portbou
Portbou

Castelló d'Empúries
Castelló d'Empúries
Fortià
Riumore

Peralada
Peralada
Mollet de Peralada
Vilabertran
Espolla
Garriguella
Pedret i Marzà
Rabós
Vilamaniscle

Sant Pere Pescador
Sant Pere Pescador
l'Armentera
Sant Miquel de Fluvià
Torroella de Fluvià
Vilamacolum
Ventalló

l'Escala
l'Escala
Viladamatz

Bàscara
Bàscara
Garrigàs
Palau de Santa Eulàlia
Pontós
Sant Mori
SausVilaür

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(VII)

Sistemes bàsics territorials

Vilafant
Vilafant
Avinyonat de Puigventós
Borressà
Cabanelles
Lladó
Navata
Ordis
Vilanant

Baix Empordà

la Bisbal d'Empordà
la Bisbal d'Empordà
Corçà
Cruïlles, Monella, Sant Sadurni de
l'Heura
Forallac
la Pera
Ullastret

Palafrugell
Palafrugell
Mont-ras

Begur
Begur

Palamós
Palamós
Vall-llobrega

Calonge
Calonge

Pals
Pals
Fontanilles
Palau-sator
Regencós
Torrent

Castell d'Aro
Castell-Platja d'Aro

Sant Feliu de Guixols
Sant Feliu de Guixols
Santa Cristina d'Aro

Torroella de Montgrí
Torroella de Montgrí
Bellcaire d'Empordà
Gualta
Serra de Daró
Ullà

Verges
Verges
Albons
Colomers
Foixà
Garrigolles
Jafre
Parlavà
Rupià
la Tallada d'Empordà
Ultramort
Vilopriu

Cerdanya

Puigcerdà
Puigcerdà
Bolvir
Ger
Guils de Cerdanya
Llívia
Meranges
leóvol

Alp
Alp
Fontanals de Cerdanya
Urús
Prats i Sansor
Das

Bellver de Cerdanya
Bellver de Cerdanya
Lles
Montellà i Martinet
Prullana

Garrotxa

Olot
Olot
Riudaura
Santa Pau
Mieres

Besalú
Besalú
Argelaguer
Beuda
Maia de Montcal

Salas de Llierca
Salas de Llierca
Sant Ferriol
Tortellà

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(VIII)

Sistemes bàsics territorials

Sant Joan les Fonts
Sant Joan les Fonts
Castellfolit de la Roca
Montagut
Sant Jaume de Llierca
la Vall de Bianya

la Vall d'en Bas
la Vall d'en Bas
les Preses

les Planes d'Hostoles
les Planes d'Hostoles
Sant Aniol de Finestres
Sant Feliu de Pallarols

Gironès

Girona
Girona
Aiguaviva
Fornells de la Selva
Vilablareix

Salt
Salt
Besanó

Sant Gregori
Sant Gregori
Canet d'Adri
Sant Martí de Llémena

Sarrià de Ter
Sarrià de Ter
Cervià de Ter
Sant Jordi Desvalls
Sant Julià de Ramis
Viladasens

Celrà
Celrà

Bordils
Bordils
Flaçà
Juià
Madremanya
Sant Joan de Mollet
Sant Martí Vell

Casa de la Selva
Casa de la Selva
Campplong
Llambilles
Sant Andreu Salou
Quart

Llagostera
Llagostera

Pla de l'Estany

Banyoles
Banyoles
Camós
Crespià
Esponellà
Fontcoberta
Porqueres
Sant Miquel de Campmajor
Serinyà
Vilademula

Cornellà de Terri
Cornellà de Terri
Palol de Revardit

Ripollès

Ripoll
Ripoll
les Lloses
Vallfogona de Ripollès

Campdevànot
Campdevànot
Gombrèn

Sant Joan de les Abadesses
Sant Joan de les Abadesses
Ogassa
Sant Pau de Segúries

Camprodon
Camprodon
Llanars
Molló
Sotcases
Vilallonga de Ter

Ribes de Freser
Ribes de Freser
Campelles
Pardines
Planols
Queralbs
Toses

Selva

Santa Coloma de Farners
Santa Coloma de Farners
Brunyola

Maçanet de la Selva
Maçanet de la Selva

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(IX)

Sistemes bàsics territorials

Vilobi d'Onyar
Vilobi d'Onyar
Riudellots de la Selva

Sils
Sils
Riudarenes

Vidreres
Vidreres

Arbúcies
Arbúcies

Breda
Breda
Riells i Viabrea

Hostalric
Hostalric
Fogars de Tordera
Massanes
Sant Feliu de Buixalleu

Sant Hilari Sacalm
Sant Hilari Sacalm

Amer
Amer
Susqueda

Anglès
Anglès
la Cellera de Ter
Osor
Sant Julia del Llor i Bonmatí

Blanes
Blanes

Lloret de Mar
Lloret de Mar

Tossa de Mar
Tossa de Mar

Caldes de Malavella
Caldes de Malavella

Alt Camp

Valls
Valls
Alió
els Garidells
Nulles
Puigpelat
el Rourell
Vallmoll

Alcover
Alcover
la Masó
el Milà
Mont-ral
la Riba

el Pla de Santa Maria
el Pla de Santa Maria
Cabra del Camp
Figuerola del Camp
Querol
el Pont d'Armentera

Vila-rodona
Vila-rodona
Aiguamúrcia
Bràfim
Montferri
Rodonyà
Vilabella

Baix Camp

Reus
Reus
l'Alaixar
Almóster
Castellvell del Camp
la Febró
Maspujols
Vilaplana

la Selva del Camp
la Selva del Camp
l'Albiol
Capafonts

les Borges del Camp
les Borges del Camp
Alforja
Arboli
Prades

Riudoms
Riudoms
l'Argentera
Botarell
Duesaigües
Montbrío del Camp
Riudacanyes
Vinyols i els Arcs
Riudecols

Cambrils
Cambrils

Vandellòs
Vandellòs

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(X)

Sistemes bàsics territorials

Mont-roig del Camp
Mont-roig del Camp
Colldejou
Pratdip
Vilanova d'Escornalbou

Baix Ebre

Tortosa
Tortosa
Benifallet
Tivenys

Xerta
Xerta
Aldover
Paülis

Roquetes
Roquetes
Alfara de Carles

Camarles
Camarles
l'Aldea

Deltebre
Deltebre

l'Ametlla de Mar
l'Ametlla de Mar

el Perelló
el Perelló
l'Ampolla

Baix Penedès

el Vendrell
el Vendrell
Albinyana
la Bisbal del Penedès
Bellvei
Llorenç del Penedès
Sant Jaume dels Domenys
el Montmell
Bonastre
Santa Oliva
l'Arboç
Banyeres del Penedès
Masllorenç

Calafell
Calafell
Cunit

Conca de Barberà

Montblanc
Montblanc
Blancafort
Vilaverd

l'Espluga de Francolí
l'Espluga de Francolí
Vallclara
Vilanova de Prades
Vimbodí
Senan

Sarral
Sarral
Barberà de la Conca
Forès
Passanant
Pira
Rocafort de Queralt
Solivella

Santa Coloma de Queralt
Santa Coloma de Queralt
Coneasa
Llorac
les Piles
Santa Perpètua de Gaià
Savallà del Comtat
Vallfogona de Riucorb

Montsià

Ampostà
Ampostà
Freginals
Masdenverge

Sant Jaume d'Enveja
Sant Jaume d'Enveja

Sant Carles de la Ràpita
Sant Carles de la Ràpita

Santa Bàrbara
Santa Bàrbara
la Galera
Godall

Alcanar
Alcanar

Sistemes bàsics territorials

la Sénia
la Sénia
Mas de Barberans

Ulldecona
Ulldecona

Priorat

Falset
Falset
Bellmunt del Priorat
la Bisbal de Falset
Cabacès
Capçanes
Cornudella de Montsant
la Figuera
Gratallops
els Guimets
el Lloar
Marça
Margalef
el Masroig
el Molar
la Morera de Montsant
Poboleda
Porrera
Pradell de la Teixeta
la Torre de Fontaubella
Torroja del Priorat
Ulldemolins
la Vilella Alta
la Vilella Baixa

Ribera d'Ebre

Flix
Flix
la Palma d'Ebre
Riba-roja d'Ebre

Ascó
Ascó
la Torre de l'Espanyol
Vinebre

Móra d'Ebre
Móra d'Ebre
Benissanet
Garcia
Ginestar
Miravet
Móra la Nova
Tivissa
Rasquera

Tarragonès

Tarragona
Tarragona

Constantí
Constantí

Vila-seca
Vila-seca
Salou

la Secuita
la Secuita
els Pallaresos
Perafort
Renau

el Morell
el Morell
la Pobla de Mafumet
Vilallonga del Camp

Torredembarra
Torredembarra
Altafulla
Creixell
la Nou de Gaia
la Pobla de Montornès
la Riera de Gaia
Salomó
Vespella
el Catllar
Roda de Bara

Terra Alta

Gandesa
Gandesa
Bot
Caseras
Corbera d'Ebre
la Fatarella
el Pinell de Brai
Prat de Comte

Horta de Sant Joan
Horta de Sant Joan
Arnes

Batea
Batea
la Pobla de Massaluça
Vilalba dels Arcs

Sistemes bàsics territorials

Alta Ribagorça

el Pont de Suert
el Pont de Suert
Barruera
Vilaller

Alt Urgell

la Seu d'Urgell
la Seu d'Urgell
Alàs i Cerc
Arsèguel
Cava
Estamariu
Josa i Tuixen
Montferrer i Castellbó
el Pont de Bar
Ribera d'Urgellet
les Valls d'Aguilar
les Valls de Valira
la Vansa i Fórnols

Oliana
Oliana
Bassella
Paramola

Organyà
Organyà
Cabó
Coll de Nargó
Figols i Alinyà

Garrigues

les Borges Blanques
les Borges Blanques
l'Albi
Arbeca
Cervià de les Garrigues
l'Espuga Calba
la Floresta
Fulleda

els Omellons
els Omellons
la Poble de Cérvoles
Puiggròs
Tarres
el Vilosell
Vinaixa

Juneda
Juneda
l'Albagés
Castellidans
el Cogul

la Granadella
la Granadella
Bellaguarda
Bovera
Granyena de les Garrigues
Juncosa
el Soleràs
els Torms

Noguera

Balaguer
Balaguer
Ager
les Avellanets i Santa Linya
Camarasa
Castelló de Farfanya
Os de Balaguer
la Sentiu de Sió
Vallfogona de Balaguer
Termens

Artesa de Segre
Artesa de Segre
Alòs de Balaguer
Cubells
Foradada
Vilanova de Meià

Albosa
Albosa
Menàrguens
Torrelameu
Alguerri
Ivars de Noguera

Bellocaire d'Urgell
Bellocaire d'Urgell
Montgai
Penelles
Preixens
Bellmunt d'Urgell

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(XIII)

Sistemes bàsics territorials

Ponts
Ponts
la Baronia de Rialb
Cabanabona
Oliola
Tiurana
Vilanova de l'Aguda

Pallars Jussà

Trèmp
Trèmp
Abella de la Conca
Castell de Mur
Gavet de la Conca
Isosa i Conca Dellà
Llimiana
Sant Esteve de la Sarga
Talarn

la Pobla de Segur
la Pobla de Segur
Pallars Jussà
Salàs de Pallars
Sarroca de Bellera
Senterada
la Torre de Cabdella

Pallars Sobirà

Sort
Sort
Alins
Baix Pallars
Esterri de Cardós
Farrera
Lladort
Llavors
Rialp
Soriguera
Tàrrida
Vall de Cardós

Esterri d'Àneu
Esterri d'Àneu
Alt Àneu
Espòs
la Guingueta d'Àneu

Pla d'Urgell

Mollerussa
Mollerussa
Castellnou de Seana
Fonderella
Gòlmes
Miralcamp
el Palau d'Anglesola
Torregrossa
Vilanova de Bellpuig
Vila-sana

Bell-lloc d'Urgell
Bell-lloc d'Urgell
Sidamon

Linyola
Linyola
Barbena
Ivars d'Urgell

Bellvis
Bellvis
el Poal

Segarra

Cervera
Cervera
Granyanella
Granyena de Segarra
Montoliu de Segarra
les Oluges
Ribera d'Ondara
Talavera
Montornès de Segarra

Guissona
Guissona
Biosca
Massoteres
els Plans de Sió
Sanaüja
Torroja de Segarra
Torreflor
Torà

Sant Guim de Freixenet
Sant Guim de Freixenet
Estaras
Sant Ramon
Sant Guim de la Plana
Ivorra

Segrià

Lleida
Lleida
els Alamús
Alcoletge
Alfàs
Artesa de Lleida
Aspa
Benavent de Segrià
Corbins
la Portella
Puigverd de Lleida
Torrefarrera
Torre-serona
Vilanova de la Barca
Vilanova de Segrià

Àrees bàsiques territorials (ABT)

(XIV)

Sistemes bàsics territorials

Albatàrrac
Albatàrrac
Aiacanó
Montoliu de Lleida
Sarroca de Lleida
Sudanell
Sunyer
Torresbesses

Alcarràs
Alcarràs

Aitona
Aitona
Soses
Torres de Segre

Serós
Serós
Almatret
la Granja d'Escarp
Llardedana
Maials
Massalcoreig

Almacelles
Almacelles

Alfarràs
Alfarràs

Alguairó
Alguairó
Rosselló

Almenar
Almenar

Alpicat
Alpicat

Solsonès

Solsona
Solsona
Castellar de la Ribera
Clariana de Cardener
Lladurs
Llobera
la Molassa
Navès
Olius
Pinell de Solsonès
Pinós
Riner

Sant Llorenç de Morunys
Sant Llorenç de Morunys
la Coma i la Pedra
Guixers
Odèn

Urgell

Tàrraga
Tàrraga
Anglesola
Ciutadilla
Guimerà
Nalec
Verdú
Vilagrassa

la Fuliola
la Fuliola
Castellaera
Tornabous

Agramunt
Agramunt
Ossó de Sió
Puigverd d'Agramunt

Bellpuig
Bellpuig
Bellianes
Malda
els Omells de na Gaia
Preixana
Sant Martí de Riucorb
Vallbona de les Monges

Val d'Aran

Vielha e Mijaran
Vielha e Mijaran
Arres
Bausen
es Bòrdes
Bossòst
Canejan
Les
Vilamòs

Naut Aran
Naut Aran

Estudi econòmic i financer

Índex

Programa d'Inversions	EEF. 1
1. Metodologia del Programa Quadriennal	EEF. 1
2. Objectius generals del Programa d'Inversions	EEF. 3
3. Fitxer d'actuacions del Programa Quadriennal	EEF. 5
4. Incidència territorial del Programa d'Inversions	EEF. 28

Programa d'Inversions

1. Metodologia del Programa Quadriennal

1. Les determinacions per al quadrienni 1993-1996 que s'exposen tot seguit responen als criteris fonamentals exposats en la Memòria del Pla i agrupen els projectes dels departaments de la Generalitat que convergeixen cap a l'acompliment de cada determinació. Les determinacions no contenen, doncs, una relació exhaustiva de les inversions que pensen fer els departaments de la Generalitat, sinó aquelles que incideixen directament en els objectius del Pla.

La relació de determinacions i dels projectes que les integren no significa, en conseqüència, que no s'hagin de fer actuacions en determinades parts del territori, en determinades matèries no contemplades en aquest programa.

Les determinacions per al quadrienni 1993-1996 posen l'atenció en les mesures més destacades que han de guiar la política territorial de la Generalitat per tal de fer convergir l'actuació dels departaments en aquest sentit.

2. Les determinacions que constitueixen el programa d'inversions del Pla contenen els projectes facilitats i contrastats amb els departaments i/o les direccions generals o entitats autònomes implicades. Aquests organismes es comprometen en la realització dels projectes d'acord amb les seves previsions anuals i els recursos de què disposen.

Les previsions anuals poden veure's, amb tot, alterades, sigui per retards en l'execució de les obres, per una variació dels recursos disponibles per l'organisme en qüestió o per forces majors que alteren el marc de finançament previst. Quan aquestes modificacions comprometen no un determinat projecte, sinó el conjunt d'una de les determinacions proposades, hauran de ser degudament justificades en el Projecte de pressupost que es presenti al Parlament.

3. L'acció de l'Administració pública sobre el territori es deixa sentir per múltiples vies, des de l'organització dels seus serveis fins a la reglamentació d'usos del sòl, les quals es troben vinculades a tipus de despesa molt diferents. Mentre la Memòria del Pla conté propostes de futur per als diversos camps d'acció de les administracions públiques, el Programa Quadriennal que segueix se centra en les despeses de la Generalitat que es consideren de manera genèrica com a inversions. S'inclouen així els projectes consignats

als capítols pressupostaris VI, d'inversions reals i VII, de transferències de capital, (que venen a ser inversions indirectes).

Les quantitats consignades representen una valoració aproximada del cost de cada projecte susceptible de variar en el moment de l'execució. En el cas del capítol VI, els organismes responsables preveuen, per un seguit, unes partides genèriques per cobrir els desajustos.

4. Els projectes seleccionats responen al fet que representen canvis significatius en les estructures territorials i suposen per un seguit, un augment substancial del patrimoni públic. No es tenen en compte, doncs, projectes de reposició d'infraestructura i equipaments ja existents, i tots els que es puguin considerar despeses de manteniment o corrents. Tampoc es valoren les modificacions puntuals degudes a l'adequació d'una determinada obra existent, mentre no formin part d'un pla més global de transformacions.

2. Objectius generals del Programa d'Inversions

El conjunt de determinacions recollides en el Programa Quadriennal s'orienta cap a l'acompliment dels grans objectius del Pla Territorial General, apuntats ja a la Llei 23/1983 i desenvolupats en el Decret 396/1984 i en el present Pla Territorial General. Les 22 determinacions que segueixen apunten particularment cap a:

- 1. Redistribució del creixement i reequilibri del sistema de ciutats.** Es concreta en la promoció de les grans ciutats o àrees urbanes exteriors a la metròpoli, Girona, Tarragona-Valls-Reus, Lleida, i les ciutats mitjanes de la segona corona (Vic, Manresa, Igualada) i les més allunyades (Figueres, Tortosa). Cap a aquest objectiu s'orienta la promoció de sòl industrial i la creació de sòl residencial, la millora dels accessos i la millora dels equipaments especialitzats, hospitalaris i universitaris.
- 2. Descongestió i superació de dèficits estructurals dins de la regió metropolitana.** Com aitals s'inclouen les actuacions destinades a la creació d'equipaments especialitzats, universitaris i hospitalaris, culturals i centres per a activitats de tecnologia avançada i de terciari dinàmic. Cara a la solució de dèficits greus es recullen els projectes de millora del transport públic, millora de l'abastament d'aigua i solució dels problemes medioambientals que, per la seva importància mereixen, un capítol a part.
- 3. Desenvolupament de les àrees deprimides.** D'una banda es recullen els projectes que s'orienten a la millora dels accessos a les comarques de muntanya. Per una altra banda, es recullen els projectes de transformació en regadiu que s'han de dur a terme a les comarques de secà de ponent i a les comarques meridionals, i els programes de desenvolupament rural.
- 4. Millora de la qualitat de vida.** Per un costat es recullen les inversions en actuacions encaminades a la preservació de l'entorn medi-ambiental, tals com les lligades a residus sòlids i sanejament. Per altre costat, es recullen aquelles actuacions que poden assegurar i millorar bones condicions de vida a tothom, qualsevol que sigui el punt del territori on visqui, oferint un bon nivell de serveis i l'accés a equipaments bàsics, com l'ensenyament, la sanitat, la cultura, els socials, o l'habitatge.
- 5. Desenvolupament i competitivitat en general.** El desenvolupament general del país depèn de la seva capacitat per a mantenir la seva competitivitat

econòmica. Competitivitat que ha de aconseguir-se a base de la innovació tecnològica, la millora dels processos de producció, de distribució i de comercialització. Es recullen doncs, les actuacions destinades a aconseguir sòls preparats i ben comunicats pels processos productius, centres d'intercanvis de mercaderies que facilitin els processos de distribució i projectes destinats al foment de recerca i d'implantació d'activitat terciària dinàmica.

3. Fitxer d'actuacions del Programa Quadriennal

En el quadre que segueix apareixen les 22 determinacions que constitueixen el Programa Quadriennal 1993-1996. Aquestes determinacions, es troben detallades en les fitxes que segueixen.

Determinacions del programa quadriennal d'inversions 1993-1996. (M PTA)

Nom	1993	1994	1995	1996	Total
Accessos viaris al Pirineu	7.150	8.200	4.700	4.550	24.600
Enllaços amb les capitals intermèdies	8.900	19.400	14.100	5.100	47.500
Eixos transversal i Occidental	10.700	22.000	29.700	14.000	76.400
Extensió del Transport Metropolità	7.900	8.900	12.500	10.400	39.700
Regadius i millores rurals a les terres de l'Ebre	2.100	2.150	2.100	1.650	8.000
Extensió del regadiu a les comarques de Ponent	600	800	1.000	1.200	3.600
Desenvolupament rural	2.900	3.100	3.250	3.450	12.700
Millora de les infraestructures i equipaments locals: pla únic d'obres i serveis de Catalunya	5.500	5.600	6.050	6.450	23.600
Abastament d'aigua àrees deficitàries	7.750	9.600	8.950	9.000	35.300
Descentralització universitària	1.600	5.100	5.600	6.100	18.400
Nous centres hospitalaris	2.100	2.400	4.800	5.200	14.500
Sòl industrial a les grans ciutats	1.050	1.800	1.700	2.100	6.650
Sòl industrial a les ciutats mitjanes	3.200	3.100	4.200	4.300	14.800
Sòl industrial a l'entorn de Barcelona	1.400	1.150	1.200	2.100	5.850
Centres d'intercanvi de mercaderies	1.450	4.200	2.300	300	8.250
Centres i indústries de tecnologia avançada	2.200	2.350	2.500	2.650	9.700
Sòl residencial i construcció d'habitatges en ciutats grans i mitjanes	5.100	7.300	7.600	7.300	27.300
Sòl residencial i construcció d'habitatges en ciutats grans i mitjanes a l'entorn de Barcelona	14.900	12.800	12.400	12.600	52.700
Residus sòlids	3.950	5.900	6.800	6.800	23.450
Pla de sanejament	27.300	25.900	26.600	25.700	105.500
Grans equipament culturals	2.600	3.500	3.600	3.500	13.200
Equipaments per a la qualitat de vida	43.900	56.000	50.300	53.000	201.300
Total	164.250	211.250	211.950	187.450	773.000

1. Accessos viaris al Pirineu

Execució de la xarxa bàsica de carreteres interior a les comarques de muntanya recollida al Pla de carreteres de Catalunya. Les obres complementaran les millores realitzades a la xarxa de la Generalitat en els darrers anys.

Incidència territorial

Milloraran en general l'accés i comunicacions de les comarques de muntanya. L'augment de la seva accessibilitat contribuirà al desenvolupament econòmic d'aquestes comarques de caràcter marcadament rural, i a elevar la seva qualitat de vida i evitar la pèrdua continuada de població.

Organisme executor

. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Direcció General de Carreteres.

Actuacions

La Seu-Tuixén-Gósol
Diverses dels plans de muntanya
Solsona-Berga
Eix del Llobregat E.9
Vic-Ripoll-tram Tarradelles
Esterrí-Vielha

Guissona-Solsona
Accessos als Pallars
El Pont de Suert-Caldes de Boi
Balaguer-Ager/variant Balaguer-
Manresa-Solsona
Ripoll-Olot amb túnel Capsacosta

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Accessos viaris al Pirineu	7.150	8.200	4.700	4.550	24.600

Observacions

El MOPT preveu actuacions en els anys vinents que completaran la renovació del traçat de l'eix Pirinenc, que esdevindrà una via relativament ràpida adaptada a velocitats de 90 km/h en gairebé tots els trams.

2. Enllaços amb les capitals intermèdies

Execució de la xarxa bàsica de carreteres lligades a les capitals intermèdies i incloses al Pla de carreteres de Catalunya. En general es tracta de vies que uneixen la costa amb els centres interiors, travessant la serres Litoral i Pre-litoral. Es tracta de millorar el traçat d'aquestes vies, que discorren enmig un relleu força abrupte.

Incidència territorial

Els itineraris en què s'incideix milloraran les connexions entre les diferents capitals intermèdies, fet que possibilitarà l'augment de les seves relacions i la seva potenciació, requisit indispensable per aconseguir el reequilibri territorial.

Organisme executor

. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Direcció General de Carreteres.

Actuacions

Jorba-Prats-Torà
Eix de les Garrigues
A.18 i N.150 Montcada-Sabadell-Terrassa
Montcada-Vic i enllaç Mollet
Caldes-Moià

Vic-Gironella
Odena-Manresa
Autopista lliure Igualada-Vilafranca del Penedès
Santa Coloma de Farners-Olot
Martorell-Capellades

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Enllaços amb les capitals intermèdies	8.900	19.400	14.100	5.100	47.500

3. Eixos Transversal i Occidental

Construcció de l'eix Transversal, en la seva primera fase de Girona a Vic, i trams que queden per completar de l'eix Occidental, que comunica Amposta i eth Pont de Rei. Aquestes dues actuacions, que corresponen a nous traçats, són de les més destacades del Pla de carreteres de Catalunya.

Incidència territorial

Aquestes dues obres, que històricament ja estaven recollides en els diversos plans de carreteres de Catalunya, constitueixen una alternativa a la xarxa radial de Catalunya i milloren la comunicació d'àrees allunyades dels grans eixos tradicionals, el costaner i l'interior. L'eix Transversal (Girona-Lleida) unirà les comarques del nord, les centrals i de ponent, i l'eix Occidental millorarà les comunicacions de les comarques de ponent.

Organisme executor

. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Direcció General de Carreteres.

Actuacions

Eix Occidental.
Autovia eix Transversal 1ª fase.

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Eixos Transversal i Occidental	10.700	22.000	29.700	14.000	76.400

4. Extensió del transport metropolità

Ampliació i millora de la xarxa de transport públic de Barcelona i la seva àrea metropolitana, per tal d'equilibrar l'oferta de transport públic a la demanda i donar una alternativa a la saturació del transport privat dins de la ciutat. En aquest sentit cal subratllar la previsió de posada en servei de la línia 2 de la xarxa de metro de Barcelona, que es recollia ja en el Pla de Metros de 1984.

Incedència territorial

Els desplaçaments en general, i en particular els de mobilitat obligada (laboral i escolar) respecte al lloc central metropolità, són molt importants i estan en creixement continuat. Disposar de bons mitjans de transport públic metropolitans significa augmentar la qualitat de vida tant dels ciutadans del lloc central com del usuaris del servei.

Organisme executor

. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Direcció General de Transports Ferrocarriis de la Generalitat de Catalunya (FGC).

Actuacions

Penetració línia FGC al centre de Barcelona.
Doble via Sant Boi-Quatre Camins.
Posada servei línia dos (metro).
Variant Santa Coloma de Cervelló.
Desdoblament FGC Sant Quirze i Sabadell.

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Extensió del transport metropolità	7.900	8.900	12.500	10.400	39.700

5. Regadius i millores rurals a les Terres de l'Ebre

Les comarques deprimides del sud de Catalunya són zones amb una activitat econòmica predominantment agrària, amb uns recursos hídrics susceptibles d'ésser aprofitats i amb una manca d'infraestructura rural. Per tal de contribuir al desenvolupament econòmic d'aquestes zones i evitar la seva despoblació, es preveuen accions de transformació en regadiu i millora de camins i altres infraestructures rurals.

Incidència territorial

Aconseguir optimitzar els recursos de què les comarques de l'Ebre disposen, per tal d'assolir una major producció i, per tant, elevar la seva renda, és requisit indispensable perquè aquestes comarques amb problemes s'estabilitzin i tendixin a la seva superació.

Organisme responsable

- . Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Secretaria General Subdirecció General d'Obres. Direcció General del Medi Natural i Direcció General de Promoció i Desenvolupament.
 - . Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Junta d'Aigües.
-

Actuacions

Regadius delta de l'Ebre.
Regadius riu Montsant.
Regadius Ribera d'Ebre.
Camins i altres infraestructures.

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Regadius i millores rurals a les terres de l'Ebre	2.100	2.150	2.100	1.650	8.000

6. Extensió del regadiu a les comarques de Ponent

Execució de les obres i treballs d'infraestructura bàsica de regadius en determinades zones rurals, com a instrument per a potenciar el desenvolupament socio-econòmic de l'agricultura de les planes de ponent i així evitar la despoblació i desertització d'aquestes àrees rurals.

Incidència territorial

Els regadius previstos s'ubiquen a les comarques de la Noguera, les Garrigues, el Segrià i l'Urgell, però destaca per la seva importància el reg de Segarra-Garrigues i el d'Algerri-Balaguer. Han de representar un augment de la seva renda mitjançant l'augment de la productivitat de les terres.

Organisme executor

- . Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Secretaria General-Subdirecció General d'Obres.
 - . Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Junta d'Aigües.
-

Actuacions

Regadius Algerri-Balaguer.
Regadius Garrigues.
Altres regadius Ponent.

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Extensió del regadiu a les comarques de Ponent	600	800	1.000	1.200	3.600

Observacions

Actualment es troben en fase de redacció els projectes de major magnitud: el Canal Segarra-Garrigues i el de les Garrigues Baixes, que s'integra en l'anterior. Aquest darrer seria el primer d'entrar en funcionament, la qual cosa facilitaria el regadiu hivernal. Està redactat el projecte de reg de suport a les Garrigues Sud o Garrigues Altes i es disposa de la pertinent concessió d'aigües per al reg d'unes 9.000 ha. L'extensió i millora del regadiu a Ponent es troba pendent de l'augment de regulació del riu Segre a partir de l'embassament de Rialb. El MOPT assignava 12.047 M PTA entre 1990-1993 a la presa de Rialb.

7. Desenvolupament rural

Pertal de mantenir l'equilibri territorial i fomentar la conservació del medi s'impulsaran actuacions de desenvolupament rural que garanteixin la possibilitat de rendes satisfactòries -equiparables a la mitjana de Catalunya- per a la població rural de les zones de muntanya i deprimides tot optimitzant la utilització dels recursos existents, fomentant la generació de nous recursos, mitjançant la diversificació de la activitat agrària, i potenciant l'aprofitament de recursos naturals per generar l'activitat i la creació de serveis i de petites indústries per, en conjunt, contribuir a fixar la població de les zones rurals.

Incidència territorial

Les actuacions de desenvolupament rural es centren en zones predominantment agrícoles i afectades pel despoblament; es podent distingir dues zones clarament diferenciades: al nord, la zona de muntanya i, al sud, la zona desafavorida.

Organisme executor

. Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Actuacions

- Millora infraestructura rural.
 - Millora dels processos producció transformació i comercialització.
 - Conservació del medi natural.
 - Diversificació activitat econòmica.
 - Ajuts complementaris a la renda.
-

Inversions	1993	1994	1995	1996	Total
Desenvolupament rural	2.900	3.100	3.250	3.450	12.700

Observacions

Al marge de les accions anteriors, la política de desenvolupament rural ve emmarcada per la política comunitària i es concreta en aportacions dels Fons Estructurals Comunitaris, com també de l'Administració Central.

8. Millora de les infraestructures i equipaments locals: Pla únic d'obres i serveis de Catalunya (PUOS)

L'Administració de la Generalitat coopera amb el ens locals de Catalunya, mitjançant el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, pel qual s'instrumenta la cooperació econòmica per a la realització de les obres i els serveis de competència municipal a què es refereixen els articles 63 i 64 de la Llei 8/1987, Municipal i de règim local de Catalunya.

Incidència territorial

Les actuacions abasten la totalitat del territori de Catalunya.

Organismes executors

- . Departament de Governació. Direcció General d'Administració Local Delegacions territorials del Govern de la Generalitat.
 - . Diputacions. Consells comarcals.
 - . Ajuntaments i altres ens locals.
-

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Subvencions PUOS	5.500	5.600	6.050	6.450	23.600

9. Abastament d'aigua a les àrees deficitàries

Dotació de l'aigua necessària per a l'abastament de les zones deficitàries, xarxes regionals i de la concentració barcelonina. Les actuacions es refereixen a l'ampliació de les captacions i a millores en les condicions de captació i depuració de les aigües, i a les xarxes que permetin augmentar l'aigua disponible per al consum.

Incidència territorial

Les inversions previstes per a pal·liar els dèficits d'aigua s'adreçaran a les comarques deprimides de les Garrigues i la Sagarra, l'Urgell, el Segrià, la Noguera i a alguns altres indrets de ponent i de l'Ebre, i millores en l'abastament de la regió metropolitana i comarques de la regió, com també a la Costa Brava.

Organisme executor

. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Junta d'Aigües.

Actuacions

Abastament aigües a població.
Abastament xarxes regionals.
Sistemes Cardener-Abrera.

Inversions	1993	1994	1995	1996	Total
Abastament d'aigües a les àrees deficitàries	7.750	9.600	8.950	9.000	35.300

Observacions

Dins les obres de regulació destinades a millorar la dotació de la conca central, el MOPT (Direcció General d'Obres Hidràuliques) executarà la presa de la Llosa de Cavall i la de Rialb a les comarques de Ponent.

10. Descentralització universitària

Amb la creació de les tres noves universitats públiques catalanes: Girona, Lleida i «Rovira i Virgili» a Tarragona -Reus, com també de la privada: «Ramon Llull», i la recent «Pompeu Fabra» pública, es veuen de ben segur superats en bona part els problemes de saturació de les aules i consegüentment, millorarà la qualitat de l'ensenyament.

Incidència territorial

La creació d'aquestes noves places en les ciutats catalanes territorialment més rellevants potenciarà la seva capitalitat en front dels seus propis àmbits territorials d'influència, la qual cosa permetrà la descentralització del lloc central barceloní i, per tant, fomentarà el reequilibri global de Catalunya.

Organisme executor

. Departament d'Ensenyament. Direcció General d'Universitats.

Actuacions

Campus Baix Llobregat.
Campus Tarragona-Reus.
Centres no metropolitans.
Universitats perifèriques.

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Descentralització universitària	1.600	5.100	5.600	6.100	18.400

11. Nous centres hospitalaris

Adequació de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública per a la cobertura sanitària global de la població, de manera que es garanteixi una prestació de serveis bàsics, eficient i apropiada a l'usuari.

Incidència territorial

L'existència de bons centres hospitalaris és indispensable per a assegurar nivells adequats de benestar. Alhora la seva presència reforça la centralitat dels nuclis urbans on s'ubiquen; en zones poc poblades són molt importants perquè apropen el servei a l'usuari i perquè sovint eren àrees del territori insuficientment cobertes. També la seva localització en la regió metropolitana però fora del lloc central permet desconcentrar l'oferta de llits existents.

Organisme executor

. Departament de Sanitat i Seguretat Social. Servei Català de la Salut.

Mostra d'actuacions

Tarragonès
Baix Ebre
Ripollès
Cerdanya
Baix Llobregat

Garraf
Barcelonès nord
Maresme
Bages
Vallès Oriental

Inversions	1993	1994	1995	1996	Total
Nous centres hospitalaris	2.100	2.400	4.800	5.200	14.500

12. Sòl indústrial a les grans ciutats

Per tal de donar resposta a la necessitat de descongestió de l'àrea metropolitana de Barcelona i per tal d'equilibrar el territori, es preveu la promoció de sòl industrial a les capitals regionals o a les ciutats del seu entorn que les quals gaudeixin d'una tradició industrial important. L'Institut Català del Sòl adquireix, urbanitza i ven parcel·les industrials, tot desenvolupant el planejament urbanístic vigent.

Incidència territorial

Les actuacions previstes se situen a les tres zones següents: Tarragona-Reus-Valls, àrea de Girona i àrea de Lleida. Constitueixen els puntals principals de reequilibri del territori català.

Organisme executor

. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Institut Català del Sòl.

Actuacions

- el Fontando-Bellpuig	- el Pla de la Creu-Almacelles
- el Carrilet-Cassà de la Selva	- el Camí dels Freres - Lleida
- Riuciar-Tarragona	- el Parc d'activitats agro-alimentàries de Vila-Sana
- el Palau de Reig-Valls	- Diverses
-

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Sòl industrial grans ciutats	1.050	1.800	1.700	2.100	6.650

13. Sòl industrial a les ciutats mitjanes

Entre les comarques industrials i les àrees deprimides de l'interior hi ha grans diferències de desenvolupament. Per tal de reduir aquestes diferències es preveu formar un teixit industrial profund i difós que reculli d'entrada la descentralització d'activitats de l'àrea barcelonina cap als centres secundaris amb un poder important d'expansió.

Incidència territorial

La promoció de sòl industrial per part de l'Incasol a les ciutats mitjanes no només pot atreure indústries foranes sinó relocalitzar i potenciar les ja existents a nivell local. En funció de la seva rellevància territorial aquests centres irradiaran els efectes econòmics positius de la industrialització al territori que s'hi relaciona.

Organisme executor

. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Institut Català del Sòl.

Actuacions

les Tosses	Amposta
l'Albornar	Santa Oliva
les Garrigues	Calaf
les Eres	l'Espluga de Francolí
la Canya-PCM	Olot
Can Vidal-PCM	Puig-reig
els Ametllers-PCM	Solsona
(sense denominació)-PCM	Sort
Pla parcial ind. de serveis portuaris	Vall-llobrega
Vielha Industrial-PCM	Vielha e Mijaran
les Bassetes	Vilafranca del Penedès
el Verdaguer	Manlleu
la Coromina del Bac-PCM	Sant Joan de les Abadesses
la carretera d'Igualada	Sant Martí de Tous
Sector industrial Carretera de l'Estació	
Blanes	Centelles
la Gavarra-Sup	Figueres
Sector del Recinte Firal-Sup	Montferrer i Castellbó
Sector Industrial-SUP-PCM	la Poble de Claramunt
els Plans d'Arau	Santa Coloma de Queralt
el Pont de la Barquera	Vic
el Parc d'Activitats Econòmiques d'Osona	Tàrraga
la Canaleta	Ulldecona
Valldepins	Vielha e Mijaran
Construcció d'una nau industrial-PCM	Vilanova i la Geltrú
Construcció de naus industrials	Diverses

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Sòl industrial a les ciutats mitjanes	3.200	3.100	4.200	4.300	14.800

14. Sòl industrial a l'entorn de Barcelona

La colmatació del lloc central de la regió metropolitana ha comportat que sobre les comarques veïnes recaigui la tasca d'oferir sòls per a la localització d'un seguit d'usos, entre ells l'industrial, generats per la forta inèrcia de la regió.

Incidència territorial

La localització d'un seguit d'actuacions industrials d'una certa dimensió en determinades polaritats de l'entorn de l'àrea central metropolitana evita, per una part, augmentar la congestió d'aquesta i, per l'altra reforça la centralitat d'aquestes polaritats, creant llocs de treball i augmentant la seva autonomia, la qual cosa contribueix a reequilibrar el conjunt global de la regió metropolitana.

Organisme executor

. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Institut Català del Sòl.

Actuacions

Sant Ermengol II-Abrera
Ca l'Alemany-Viladecans
la Granja-Montcada i Reixac
Pedrosa-l'Hospitalet de llobregat
Gallecs la Creueta- Santa Perpètua de Mogoda
Diverses

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Sòl industrial a l'entorn de Barcelona	1.400	1.150	1.200	2.100	5.850

15. Centres d'intercanvi de mercaderies

La incorporació de l'Estat espanyol a la Comunitat Econòmica Europea i el desafiament del futur Mercat Unic fan necessari potenciar centres d'intercanvi de mercaderies, per la qual cosa es preveu el condicionament de sòl a tal efecte per part de l'Institut Català del Sòl i la creació de centrals integrades de mercaderies.

Incidència territorial

Els centres o polígons per a intercanvi de mercaderies se situen als entorns de l'àrea metropolitana i en indrets fora d'aquesta situats en els grans eixos de comunicacions, i poden constituir punts impulsors d'activitat econòmica amb efectes reequilibradors.

Organisme executor

. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Direcció General de Transports.
Institut Català del Sòl.

Actuacions

el Camí Ral-Gavà-Castelldefels
l'Estació de Transports-el Far-Vilamallà
les Minetes-Santa Perpètua de Mogoda
Diverses

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Centres d'intercanvi de mercaderies	1.450	4.200	2.300	300	8.250

16. Centres i indústries de tecnologia avançada

Per tal de donar resposta al desafiament del Mercat Unic Europeu, cal atraure i desenvolupar indústries i empreses relacionades amb l'activitat terciària dinàmica: recerca i desenvolupament, enginyeria, serveis professionals, promoció comercial i de mercats. Per assolir aquest objectiu es preveu, d'una banda, crear sòl industrial amb una infraestructura física i ambiental de qualitat, adequada a l'accelerada tecnificació i atractiva per a la inversió estrangera; per una altra banda, es promouen directament determinats centres de recerca i de recolzament tecnològic per a la indústria.

Incidència territorial

Les actuacions de sòl previstes s'ubiquen als municipis de Rubí-Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola (Vallès Occidental) i als centres tecnològics a l'entorn de Barcelona, però la seva incidència econòmica abasta tot el territori català.

Organisme executor

- . Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Institut Català del Sòl.
 - . Departament d'Indústria i Energia. Direcció General d'Indústria.
-

Actuacions

Can Fatjó-Cerdanyola del Vallès
Can Sant Joan-Rubí-Sant Cugat del Vallès
Institut d'investigació aplicada de l'automòbil (IDIADA)

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Centre i indústries de tecnologia avançada	2.200	2.350	2.500	2.650	9.700

17. Sòl residencial i construcció d'habitatges en ciutats grans i mitjanes

La promoció de sòl residencial, tot desenvolupant la normativa urbanística vigent i la construcció d'habitatges d'acord amb uns estàndards de qualitat i d'accessibilitat econòmica, ha de satisfer la demanda social existent a les ciutats mitjanes i grans. També hauria de crear una dinàmica favorable a l'assentament i l'atracció de nova població.

Incidència territorial

Les actuacions previstes abasten la xarxa de les ciutats grans i mitjanes de les comarques catalanes situades fora de l'àmbit metropolità, que han de jugar un paper fonamental en el reequilibri territorial.

Organisme executor

. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Institut Català del Sòl.

Actuacions

Alt Camp	Maresme
Bages	Montsià
Baix Ebre	Noguera
Baix Empordà	Osona
Baix Penedès	Pallars Jussà
Berguedà	Pla d'Urgell
Cerdanya	Ripollès
Conca de Barberà	Segarra
Garraf	Selva
Garrigues	Tarragonès
Diverses	

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Sòl residencial i construcció d'habitatges en ciutats grans i mitjanes	5.100	7.300	7.600	7.300	27.300

18. Sòl residencial i construcció d'habitatges a l'entorn Barcelona

La colmatació en l'ocupació de sòl en el lloc central de la regió metropolitana ha comportat que sobre les comarques veïnes recaigui la tasca d'oferir sòls per a la localització d'un seguit d'usos, entre ells el residencial, que aquell no pot oferir.

Incidència territorial

Múltiples actuacions residencials han de produir-se a les comarques veïnes a l'àrea central metropolitana. Actuacions que han de respondre, per una banda, a les necessitats del propi municipi on s'ubiquen i, per l'altra absorbir una part de les necessitats generades pel vessament de població del lloc central, davant la impossibilitat d'aquest d'assumir el creixement.

Organisme executor

. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Institut Català del Sòl.

Actuacions

Baix Llobregat
Maresme
Vallès Occidental
Vallès Oriental

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Sòl residencial i construcció d'habitatges a l'entorn de Barcelona	14.900	12.800	12.400	12.600	52.700

19. Residus sòlids

Anualment es tracten en instal·lacions reconegudes només una part molt petita dels residus industrials que genera Catalunya; la majoria s'emmagatzema o s'aboca per sistemes inadequats amb un gran impacte contaminant sobre el sòl, l'aigua o l'atmosfera. A més, cal establir les infraestructures necessàries de triatge i recuperació dels residus urbans, per tal de assegurar que només rebin tractament d'eliminació final les fraccions que no siguin valoritzables.

Incidència territorial

La major part dels residus industrials es generen a la regió metropolitana i, en segon terme, als centres industrials situats a l'entorn de Girona i Tarragona. D'altra banda, els residus municipals es localitzen –com és lògic– a les zones de major concentració humana i d'activitats turístiques i de lleure. La política que cal portar a terme és la de tendir a l'autosuficiència de Catalunya per tractar els residus en el lloc més proper possible al de la seva generació.

Organisme executor

. Departament de Medi Ambient. Junta de Residus.

Inversions	1993	1994	1995	1996	Total
Residus sòlids	3.950	5.900	6.800	6.800	23.450

20. Pla de sanejament

La Directiva (CEE) 91/271 estableix una seqüència cronològica de prioritats d'actuacions de sanejament i depuració d'aigües residuals que arriba a 31 de desembre del 2005. El Pla director de sanejament, que s'estén fins el 1998, anticipa, en alguns casos, el compliment dels terminis.

Incidència territorial

L'objectiu assenyalat comporta, d'una manera general, la instal·lació de depuradores d'aigües residuals a totes les poblacions de més de 2.000 habitants equivalents, el que suposa, a Catalunya, cobrir la pràctica totalitat del territori.

Organisme executor

. Departament de Medi Ambient. Junta de Sanejament.

Actuacions

Zona A: Conques internes de Catalunya.
Zona B: Conca de l'Ebre.

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Pla de Sanejament	27.300	25.900	26.600	25.700	105.500

21. Grans equipaments culturals

La representativitat d'un país recau en bona mesura en els grans centres culturals de què disposa. Això no fa oblidar que aquests grans equipaments han de recolzar-se en una nodrida xarxa d'equipaments de base i que han de fomentar l'educació .

Incidència territorial

Els grans equipaments culturals, per ser elements singulars, busquen la major centralitat possible respecte al total nacional; es per això que s'ubicaran a Barcelona, Sant a Cugat del Vallès i Terrassa.

Organisme executor

. Departament de Cultura.

Actuacions

Arxiu Nacional de Catalunya
Auditori Nacional de Catalunya
Biblioteca de Catalunya
Filmoteca de la Generalitat de Catalunya
Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya
Museu d'Art Contemporani de Barcelona
Museu Nacional d'Art de Catalunya
Teatre Nacional de Catalunya

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Grans equipaments culturals	2.600	3.500	3.600	3.500	13.200

22. Equipaments per a la qualitat de vida

Gaudir d'un seguit d'equipaments considerats bàsics en la societat occidental, i portar a terme actuacions en espais naturals i de lleure, la qual cosa comporta augmentar la qualitat de vida dels habitants de Catalunya.

Incidència territorial

La xarxa d'equipaments i dotació d'habitatges ha de quedar distribuïda per tot el territori. Aquesta distribució ha de recolzar-se en les polaritats existents en aquest territori i irradiar cap a tot arreu, de manera que el seu efecte difós s'estengui tant en el medi urbà com en el medi rural. En aquest caldrà actuar sobre les zones d'especial interès natural i ecològic.

Organisme executor

. Departaments de Benestar Social, Cultura, Ensenyament, Política Territorial i Obres Públiques i Sanitat, i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Actuacions

Programes disminuïts, vellesa, infància,...
Arxius, biblioteques, centres culturals
Museus, teatres
Centres d'ensenyament no universitari
Rehabilitacions i ajuts d'habitatge
Rehabilitació en edificis i espais urbans
Centres d'assistència primària
En espais naturals i de lleure

Inversions

	1993	1994	1995	1996	Total
Benestar Social	6.400	9.100	10.000	10.800	34.300
Cultura	2.700	3.600	4.100	4.800	15.200
Ensenyament	11.700	13.600	14.200	14.300	53.800
Política Territorial i Obres Públiques	14.800	16.800	10.300	10.300	52.200
Sanitat i Seguretat Social	7.100	11.600	10.300	11.400	40.500
Agricultura, Ramaderia i Pesca	1.200	1.300	1.400	1.400	5.300
Totals	43.900	56.000	50.300	53.000	201.300

1.4. Incidència pressupostària de les inversions.

Tal com s'ha dit, les inversions programades solament inclouen una part de les inversions totals de la Generalitat.

La inversió total consolidada prevista per al període 1993/1996 per la Generalitat, les Entitats Autònomes Administratives, les Entitats Autònomes comercials i financeres, les Entitats gestores de la seguretat social, el Servei Català de la Salut, i les empreses públiques és la següent (en MPTA).

Any	Capítol 6	Capítol 7	Total
1993	248.371	67.991	316.362
1994	275.376	75.322	350.699
1995	271.094	76.856	347.951
1996	288.021	78.283	366.304

La comparació entre les inversions programades en el Pla i les inversions totals previstes dona el resultat següent:

Any	Inversió total prevista	Inversió programada	% inversió programada/ inversió total
1993	316.362	164.250	51,92
1994	350.699	211.250	60,24
1995	347.951	211.950	60,91
1996	366.304	187.450	51,17
Total	1.381.316	773.000	55,96